

ΠΑΝΤΕΙΟΣ ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ
ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΕΠΕΤΗΡΙΣ

ΤΟΥ
ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΕΤΟΥΣ
1962 - 1963

ΠΡΥΤΑΝΕΙΑ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ Α. ΖΑΚΥΘΗΝΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ 1963

ΠΑΝΤΕΙΟΣ ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ

I. Ἡ Ἱδρυσις Σχολῆς Πολιτικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν ὑπῆρξε μεταξύ τῶν σχεδίων τοῦ Χαριλάου Τρικούπη. Τῷ 1911 ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος κατέθεσε διὰ τοῦ ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας Ἀποστόλου Ἀλεξανδρῆ καὶ νομοσχέδιον περὶ ἰδρύσεως τοιαύτης σχολῆς. Τῷ 1924 ὁ ἐκ Κύπρου πολιτευτῆς Γεώργιος Φραγκοῦδης, ἵνα καταστήσῃ δυνατὴν τὴν ἱδρυσιν, συνέστησε σωματεῖον τῆς «Ἐκπαιδευτικῆς Ἀναγεννήσεως». Ὁ τελευταῖος, ὡς πρόεδρος τούτου, διενήργησεν ἔρανον ὑπὲρ τῆς ἀνεγέρσεως κτιρίου τῆς ὑπὸ ἱδρυσιν σχολῆς μεταξύ τῶν Ἑλλήνων τῆς Ἀγγλίας, Αἰγύπτου, Γαλλίας, Ἡνωμένων Πολιτειῶν Β. Ἀμερικῆς καὶ Κύπρου. Θερμοὶ συνεπίκουροι τῶν προσπαθειῶν ὑπῆρξαν ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος, πρῶτος δωρητὴς ἐν τῷ ἔράνῳ, καὶ ὁ ἐν Παρισίοις Ἑλλήν πρεσβευτῆς καὶ καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου Παρισίων Νικόλαος Πολίτης. Τῇ 2 Ἰανουαρίου 1927 ἐτέθη ὁ θεμέλιος λίθος ἐν οἰκοπέδῳ παρὰ τὴν λεωφόρον Συγγροῦ παρὰ τὸν Ἰλισὸν ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας ναυάρχου Παύλου Κουντουριώτου. Τὸν ἀγιασμὸν ἐτέλεσεν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ καθηγητῆς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν Χρυσόστομος. Τῷ 1930, ἐπικουροῦντος τοῦ ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας Γεωργίου Παπανδρέου, ἡ κυβέρνησις Ἐλευθερίου Βενιζέλου ἐπεχορήγησε τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ κτιρίου. Κατὰ τὸν Ἰούνιον 1930 ἀπεβίωσεν ἐκ καρδιακοῦ νοσήματος ἐν Παρισίοις ὁ ἐκ τοῦ Πηλίου ἐπιστῆμων Ἀλέξανδρος Ἰ. Πάντος, ἀπόφοιτος τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ τῆς Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν τῶν Παρισίων. Οὗτος διὰ διαθήκης του, συνταχθείσης τῷ 1915, κατέλιπεν ἅπασαν τὴν περιουσίαν του ὑπὲρ τῆς ἰδρύσεως ἐν Ἑλλάδι Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν. Τῇ 18 Νοεμβρίου 1930 ἐγένετο ἐπισήμως ἡ τελετὴ τῶν ἐγκαινίων τῆς Σχολῆς, καθ' ἣν ὁ τότε πρωθυπουργὸς Ἐλευθέριος Βενιζέλος, κηρύξας τὴν ἐναρξιν, ἐξέφρασε τὴν λύπην του, διότι παρὰ τὴν ἐπιθυμίαν του δὲν ἠδύνατο, λόγῳ τῶν ἀσχολιῶν του, νὰ διδάξῃ καὶ ὁ ἴδιος ἐν σχολῇ, προοριζομένη νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν διαπαιδαγώγησιν τοῦ ἔθνους. Ἡ τελετὴ ἔληξε δι' ἐνάρξεως τῆς πρώτης διδασκαλίας ὑπὸ τοῦ καὶ ἐν τῇ Νομικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καθηγητοῦ Κυριάκου Βαρβαρέσου. Πρῶτος πρόεδρος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ὑπῆρξεν ὁ καὶ ἐν τῇ Νομικῇ Σχολῇ τοῦ

Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καθηγητῆς Στυλιανὸς Σεφεριάδης καὶ πρῶτος διευθυντῆς ὁ Γεώργιος Φραγκοῦδης. Ὡς ἔμβλημα τῆς σχολῆς ὠρίσθη ἡ κεφαλὴ τοῦ Ἀριστοτέλους. Τῇ 5 Ἰουνίου 1931 διὰ συμβάσεως ὑπογραφείσης μεταξὺ τοῦ πρωθυπουργοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου, ὡς ἐκτελεστοῦ τῆς διαθήκης Πάντου καὶ τοῦ προέδρου τῆς «Ἐκπαιδευτικῆς Ἀναγεννήσεως» Γεωργίου Φραγκοῦδης ἡ τελευταία αὕτη ἐδώρησε τὸ κτίριον καὶ τὰ ἐν αὐτῷ ὑπὲρ πραγματώσεως τοῦ σκοποῦ τῆς διαθήκης Πάντου. Ἐκτοτε ἡ Σχολὴ ὠνομάσθη «Πάντειος». Τῇ 18 Μαρτίου 1934 ἐγένετο τελετὴ τῶν ἐγκαινίων, καθ' ἣν ἀπεκαλύφθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας Ἰωάννου Μακροπούλου ἡ προτομὴ Πάντου καὶ ἐγένετο ἀπονομὴ τῶν διπλωμάτων εἰς τοὺς πρῶτους πτυχιούχους. Ἀπὸ τοῦ 1930 μέχρι τοῦ 1937 ἀπετέλεσεν ἡ σχολὴ ἰδιωτικὸν ὄργανισμὸν, παρέχουσα εἰς τοὺς ἀκροατὰς αὐτῆς μόρφωσιν εἰς τὰς πολιτικάς, οικονομικάς καὶ κοινωνικάς ἐν γένει ἐπιστήμας. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἐδίδαξαν ἐν αὐτῇ οἱ Κ. Ἀμαντος, Κ. Βαρβαρέσος, Μ. Βολονάκης, Χρ. Εὐελπίδης, Δ. Καλιτσουνάκης. Σ. Καλογερόπουλος-Στράτης, Π. Κανελλόπουλος, Ἀ. Κεραμόπουλος, Σ. Κουγέας, Θ. Κουτούπης, Β. Λαμπρινάκης, Ν. Λούβαρις, Ἡ. Λιακόπουλος. Σ. Μενάρδος, Ἀ. Μυράτ, Κ. Παπαλεξάνδρου, Γ. Πετρόπουλος, Χρ. Σγουρίτσας, Στ. Σεφεριάδης, Ἀ. Σίδερης, Π. Σκουριώτης, Ἀ. Σπουργίτης, Ἰ. Συκουτρῆς, Θ. καὶ Κ. Τσάτσος, Γ. Φραγκοῦδης, Π. Φωτήλας κ.ἄ. Κατὰ τὴν 8ην Αὐγούστου 1939, ἡμέραν Κυριακὴν, ἀπεβίωσεν ὁ ἐκ τῶν ιδρυτῶν τῆς Σχολῆς ἀείμνηστος Γ. Φραγκοῦδης ἐν Ἀθήναις ἐκ καρδιακοῦ νοσήματος.

Ἐπὶ κυβερνήσεως Ἰ. Μεταξᾶ διὰ τοῦ νόμου 886/1937 ἀνεγνωρίσθη ἡ Σχολὴ ὡς δημοσία Ἀνωτάτη Σχολή, ἐν τῇ τάξει τῆς πανεπιστημιακῆς ἱεραρχίας. Ὡς πρῶτος πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Σχολῆς ὠρίσθη, ὁ Δ. Λάμπας καὶ ὡς πρῶτος διευθυντῆς ὁ Δ. Σταύρου. Ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου 1939 ἰδρύθη ἐν τῇ Παντείᾳ καὶ δευτέρα σχολὴ δημοσίων διοικητικῶν ὑπαλλήλων, λειτουργήσασα μόνον ἐπὶ διετίαν, διὰ δὲ τοῦ νόμου 540/1943 ἐτέθησαν αἱ νέαι βάσεις τῆς διαρθρώσεως τῆς Σχολῆς καὶ προεβλέφθη ἡ ἱδρυσις τμήματος δημοσιογραφικῶν σπουδῶν. Κατὰ τὴν ἀπὸ τοῦ 1937 μέχρι τοῦ 1943 περίοδον ἐδίδαξαν μεταξὺ ἄλλων εἰς τὴν Σχολὴν ὡς καθηγηταὶ οἱ Π. Βάλληγδας, Η. Γάφος, Α. Γαζῆς, Δ. Δελιβάνης, Π. Δερτιλῆς, Χ. Εὐελπίδης, Ξ. Ζολώτας, Γ. Κασιμάτης, Κ. Καραβᾶς, Σ. Κατηφόρης, Α. Κεραμόπουλος, Β. Λαμπρινάκης, Κ. Τσάτσος, Α. Ἀνδρεάδης, Κ. Εὐσταθιάδης, Γ. Μαντζούφας, Α. Ἀγγελόπουλος, Ν. Κούμαρος, Γ. Ρωμανός, Γ. Πετρόπουλος, Β. Παπαδάκης, Ν. Φωκᾶς καὶ ἄρκετοὶ ἐκ τῶν νῦν ἐν ἐνεργείᾳ καθηγητῶν.

Π. Ἡδὴ ἡ Πάντειος Ἀνωτάτη Σχολὴ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν εἶναι ἰσότιμος πρὸς τὰ δύο παρ' ἡμῖν Πανεπιστήμια καὶ τὰς λοιπὰς Ἀνωτάτας Σχολὰς τοῦ Κράτους (Πολυτεχνεῖον, Ἀνωτάτην Σχολὴν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν καὶ Ἀνωτάτην Γεωπονικὴν Σχολήν). Λειτουργεῖ δὲ

ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς Πολιτείας, ἀσκουμένην ὑπὸ τοῦ ἐκάστοτε Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ὡς ἐκτελεστοῦ τῆς διαθήκης τοῦ Ἀλεξ. Πάντου, καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Ὀρθοσκευμάτων καὶ τῆς Ἑθνικῆς Παιδείας Ὑπουργοῦ. Τὸ πτυχίον τῆς Σχολῆς εἶναι κατὰ νόμον ισότιμον πρὸς τὸ πτυχίον τοῦ τμήματος πολιτικῶν ἐπιστημῶν τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ πρὸς τὸ πτυχίον τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν διὰ τὴν προαγωγὴν ἐν τῇ δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ καὶ διὰ τὴν κατάληψιν δημοσίας θέσεως. Τὰ αὐτὰ ἰσχύουν ὡσαύτως διὰ τὴν κατάληψιν θέσεων εἰς νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, εἰς κοινωφελῆ ἰδρύματα, ὡς καὶ διὰ τὴν ἐν αὐταῖς προαγωγὴν.

Ὁ κύκλος τῶν μαθημάτων τῆς Σχολῆς εἶναι οὐσιωδῶς διάφορος ἐν σχέσει πρὸς τὴν μόρφωσιν, τὴν ὁποίαν παρέχουσι τὰ λοιπὰ ἐν Ἑλλάδι ἀνώτατα ἐκπαιδευτικὰ ἰδρύματα. Μολονότι ἔχει ἑδρας τινὰς ἀντιστοιχοῦσας πρὸς ἑδρας ἐτέρων Ἀνωτάτων Σχολῶν ἢ σχολῶν τινων τῶν Πανεπιστημίων, ἐν τούτοις ἔχει ὅλως διάφορον ἀποστολὴν. Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν αὐτὴν ἡ Πάντειος Ἀνωτάτη Σχολὴ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἀκολουθοῦσα τὰς νεωτάτας κρατούσας ἀντιλήψεις παρὰ τῇ διεθνεί ἐπιστημονικῇ κοινωνίᾳ, περὶ τοῦ ἐνδεικνουμένου ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῆς πολιτικῆς, περιλαμβάνει κύκλους νομικῆς (ιδίως περὶ τὸ δημόσιον δίκαιον), οἰκονομικῆς, κοινωνιολογικῆς, φιλοσοφικῆς καὶ ἱστορικῆς φύσεως, ὡς ἀπαραίτητον περιεχόμενον ἀρτίας ἐπιστημονικῆς καταρτίσεως, εἰς τὰς πολιτικὰς ἐπιστήμας.

Εἰδικώτερον ἡ Πάντειος Σχολὴ ἔχει ὡς σκοποὺς :

α) Παροχὴν ἀνωτέρας πολιτικῆς καὶ κοινωνικῆς μορφώσεως, καλλιέργειαν τῆς πολιτικῆς Ἐπιστήμης καὶ προετοιμασίαν διὰ τὸν δημόσιον βίον.

β) Ἐκπαίδευσιν καὶ μετεκπαίδευσιν δημοσίων ὑπαλλήλων.

γ) Τὴν ἀνύψωσιν τῆς δημοσιογραφίας ἐν Ἑλλάδι.

Γενικῶς ἡ Πάντειος Σχολὴ συμπληροῦ καὶ ὁλοκληροῦ τὴν ἀνωτάτην ἐκπαίδευσιν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς πολιτικὰς καὶ ἐν γένει τὰς κοινωνικὰς ἐπιστήμας, πληροῦσα τὰ ἐν τῇ ἀνωτάτῃ ἐκπαιδεύσει ὑφιστάμενα κενὰ καὶ ἐκπληροῦσα οὕτως ἰδίαν ἀποστολὴν καὶ ἴδιον προορισμόν, διάφορον ἐκείνου ὃν ἐπιδιώκουσιν ἕτεραι σχολαὶ πανεπιστημιακῆς ἱεραρχίας.

Πρόεδροι τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Σχολῆς διετέλεσαν οἱ Δ. Λάμπας (1937-1941), Ν. Λούβαρις (1941-1943), Χ. Εὐελπίδης (1944-1946), Σ. Κουγέας (1946-1948), Π. Πέρδικας (1948-1950), Χ. Εὐελπίδης (1950-1951), Μ. Στασινόπουλος (1951-1952).

Πρυτάνεις οἱ κ.κ. Μ. Στασινόπουλος (1952-1958). Π. Πέρδικας (1958-1960), Σ. Καλογερόπουλος-Στράτης (1960-1961), Ι. Παρασκευόπουλος (1961-1962), Δ. Ζακυθινός (1962-1963).

ΑΙ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΑΙ ΑΡΧΑΙ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Α΄

ΠΡΥΤΑΝΙΣ

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Α. ΖΑΚΥΘΗΝΟΣ

Β΄

ΣΥΓΚΛΗΤΟΣ

Πρύτανις :

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΖΑΚΥΘΗΝΟΣ

Προπρύτανις :

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀντιπρύτανις :

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΕΩΡΓΑΚΗΣ

Συγκλητικοί :

Τακτικοί :

ΣΠΥΡ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ — ΣΤΡΑΤΗΣ

ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ ΠΙΝΤΟΣ

Ἀναπληρωματικοί :

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΕΝΕΚΙΔΗΣ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΕΡΙΔΙΚΑΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ

Εἰσηγητὴς Γραμματεὺς :

Ἡ Γραμματεὺς τῆς Σχολῆς Β. ΚΟΥΓΕΑ

Γ΄

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν Καθηγητῶν ἀσκεῖ τὴν ἀνωτάτην ἐκπαιδευτικὴν ἐξουσίαν ἐν τῇ Σχολῇ, συγκροτεῖται δέ :

Προκειμένου περὶ ἐκλογῆς τῶν Ἀρχῶν τῆς Σχολῆς, Καθηγητῶν, τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων ἢ περὶ ἐξετάσεως ζητήματος ἀφορῶντος εἰς τακτικὸν ἢ ἐκτακτὸν Καθηγητὴν, ἐκ τῶν τακτικῶν Καθηγητῶν.

Προκειμένου περὶ ἐπιστημονικῶν καὶ ἐκπαιδευτικῶν ζητημάτων ἐνδιαφερόντων τὴν Σχολήν, ὡς καὶ περὶ πάντων τῶν λαιπῶν θεμάτων, ἐκ τῶν ἐπιτίμων, ὁμοτίμων, τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων Καθηγητῶν καὶ ἐντεταλμένων ὑφηγητῶν.

ΑΝΩΤΑΤΟΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

I. ΟΜΟΤΙΜΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

Σ. ΚΟΥΓΕΑΣ
Χ. ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ
Δ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ
Δ. ΣΤΑΥΡΟΥ
Δ. ΚΑΛΙΤΣΟΥΝΑΚΗΣ
Α. ΚΑΛΛΙΑΒΑΣ

II. ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ, τῆς Ἐφηρμοσμένης Οἰκονομικῆς (Τακτικός : 27 Ὀκτωβρίου 1961)
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΕΖΑΝΗΣ, τῆς Γεν. Πολιτειολογίας καὶ τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαίου (Τακτικός : 27 Νοεμβρίου 1943)
ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΕΩΡΓΑΚΗΣ, τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου καὶ τῆς Ποινικῆς Δικονομίας (Τακτικός : 27 Νοεμβρίου 1943)
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ, τῆς Εἰσαγωγῆς εἰς τὸ Δημόσιον Δίκαιον καὶ τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαίου (Τακτικός : 27 Νοεμβρίου 1943)
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΖΑΚΥΘΗΝΟΣ, τῆς Πολιτικῆς Ἱστορίας τῆς Νεωτέρας Ἑλλάδος (Τακτικός : 14 Μαΐου 1951)
ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, τῆς Εἰσαγωγῆς εἰς τὴν Φιλοσοφίαν (Τακτικός : 25 Φεβρουαρίου 1950)
ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ-ΣΤΡΑΤΗΣ, τῆς Διπλωματικῆς Ἱστορίας καὶ τοῦ Διεθνoῦς Δικαίου (Τακτικός : 30 Αὐγούστου 1943)
ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ, τῆς Ἀνακριτικῆς καὶ τῆς Ἑγκληματολογίας (Τακτικός : 27 Νοεμβρίου 1943)
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΧΑΤΖΗΣ, τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου (Τακτικός : 27 Νοεμβρίου 1943)
ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ, τῆς Θεωρητικῆς καὶ Ἰδιωτικῆς Οἰκονομικῆς (Τακτικός : 30 Αὐγούστου 1943)
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΕΡΔΙΚΑΣ, τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαίου (Τακτικός : 30 Αὐγούστου 1943)
ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ ΠΙΝΤΟΣ, τῆς Οἰκονομικῆς Γεωγραφίας (Τακτικός : 27 Ὀκτωβρίου 1961)
ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΠΑΝΔΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, τῆς Λογιστικῆς (Τακτικός : 14 Ὀκτωβρίου 1957)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΟΝΤΗΣ, τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου καὶ Πολιτικῆς Δικονομίας:
(Τακτικός : 27 Νοεμβρίου 1943).

ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ, τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου (Τακτικός : 27
Νοεμβρίου 1943).

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΕΝΕΚΙΔΗΣ, τοῦ Δημοσίου Διεθνoῦς Δικαίου (Τακτικός : 25
Ὀκτωβρίου 1957).

III. ΥΦΗΓΗΤΑΙ

ΠΛΑΤΩΝ ΣΤΑΜΑΤΙΑΔΗΣ, τῆς Κοινωνιολογίας.

IV. ΕΙΔΙΚΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

Μ. L. ASSERIN, τῆς Γαλλικῆς Γλώσσης.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΝΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, τῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς.

V. ΒΟΗΘΟΙ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΚΚΑΣ, βοηθὸς τῶν Νομικῶν Μαθημάτων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΦΟΥΣΗΣ, βοηθὸς τῶν Οἰκονομικῶν Μαθημάτων.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΣΚΟΠΕΤΟΥ, βοηθὸς τῶν Φιλοσοφικῶν Μαθημάτων.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΜΙΧΑΛΟΥ-ΚΟΥΓΕΑ,	Γραμματεὺς, Προϊσταμένη
	Γραμματείας. Διευθυντῆς Β΄
ΧΡΥΣΑΥΓΗ ΚΟΥΒΕΛΙΩΤΟΥ-ΧΡΥΣΑΝΘΗ	Ὑπογραμματεὺς, Εἰσηγητῆς
ΟΥΡΑΝΙΑ ΣΤΡΑΒΟΛΑΙΜΟΥ,	Γραμματεὺς β΄
ΜΑΡΙΑ ΚΑΣΙΜΙΔΟΥ - ΣΙΓΑΛΑ,	Γραμματεὺς β΄
ΕΛΕΝΗ ΚΟΚΚΙΝΟΥ,	Γραμματεὺς β΄
ΑΡΓΥΡΩ ΛΙΟΥΔΑΚΗ-ΧΩΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΥ	(δακτυλογράφος) Γραφεὺς α΄

ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΕΔΕΣ,	Προϊστάμενος Λογιστηρίου, Διευθυντῆς Β΄
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ,	Ὑπογραμματεὺς, Τμηματάρχης α΄
ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΤΑΓΛΑΟΥΕΡ,	Εἰσπράκτωρ, Γραφεὺς α΄

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΒΑΚΑΤΑΣΗΣ, Βιβλιοφύλαξ, Τμηματάρχης α΄

ΥΠΗΡΕΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

ΠΕΤΡΟΣ ΤΣΙΓΑΡΑΣ, κλητὴρ β'
 ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΒΕΡΤΗΣ, θυρωρός, κλητὴρ α'
 ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ, κλητὴρ β'
 ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΖΑΡΗΣ, κλητὴρ β'
 ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΥ, καθαρίστρια, κλητὴρ β'

ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ—ΕΦΟΡΕΙΑΙ—ΕΠΙΤΡΟΠΑΙ

ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ἐπὶ τοῦ Βοηθητικοῦ Διδακτικοῦ καὶ Διοικητικοῦ Προσωπικοῦ ὡς καὶ τῶν σπουδαστῶν καθήκοντα Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου ἀσκεῖ ἡ ΣΥΓΚΛΗΤΟΣ.

ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ἐπὶ τοῦ Διοικητικοῦ Προσωπικοῦ καθήκοντα Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου ἀσκεῖ ἡ ΣΥΓΚΛΗΤΟΣ.

ΕΦΟΡΕΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Ἔφορος : Ὁ τακτικὸς Καθηγητὴς **Ἰ. Παπαζαχαρίου.**
 Μέλη : Οἱ Διευθύνται τοῦ Σπουδαστηρίου Νομικῶν Ἐπιστημῶν, τακτικοὶ καθηγηταὶ **Ἰωάννης Σόντης, Γεώργιος Παπαχατζῆς, Γ. Τενεκίδης.**
 Οἱ Διευθύνται τοῦ Σπουδαστηρίου τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν, τακτικοὶ καθηγηταὶ **Ἰωάννης Παρασκευόπουλος, Ἰωάννης Σπανδανόπουλος, Ἀγγελος Ἀγγελόπουλος, Ἱερώνυμος Πίντος.**
 Οἱ Διευθύνται τοῦ Σπουδαστηρίου Πνευματικῶν Ἐπιστημῶν, τακτικοὶ καθηγηταὶ **Ἰωάννης Θεοδωρακόπουλος, Διονύσιος Ζακυθινός.**

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΜΕΤ' ΑΛΛΟΔΑΠΩΝ ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΙΔΡΥΜΑΤΩΝ

Πρόεδρος : Ὁ Πρύτανης **Δ. Ζακυθινός.**
 Μέλη : Οἱ τακτικοὶ καθηγηταὶ **Σ. Καλογερόπουλος - Στράτης, Γ. Τενεκίδης, Α. Ἀγγελόπουλος, Ἱερώνυμος Πίντος.**
 Γενικὸς Γραμματεὺς : Ὁ Ἀντιπρύτανης **Ἰωάννης Γεωργάκης.**

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΛΕΞΕΩΝ

- Πρόεδρος :** 'Ο Πρύτανις Διονύσιος Ζακυθηνός
Μέλη : Οἱ τακτικοὶ καθηγηταὶ Μιχαὴλ Στασινόπουλος,
 Γεώργιος Παπαχατζής, Π. Πέρδικας, Γ.
 Τενεκίδης.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΦΟΙΤΗΤΙΚΗΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

- Πρόεδρος :** 'Ο τακτικὸς καθηγητὴς 'Ιωάννης Παπαζαχαρίου.
Μέλη : Οἱ τακτικοὶ καθηγηταὶ Γεώργιος Δασκαλάκης,
 Γεώργιος Τενεκίδης, 'Ιερώνυμος Πίντος.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΥΠΟΤΡΟΦΙΩΝ

- Πρόεδρος :** 'Ο Πρύτανις Διονύσιος Ζακυθηνός.
Μέλη : Οἱ τακτικοὶ Καθηγηταὶ Μιχαὴλ Στασινόπου-
 λος, Σ. Καλογερόπουλος - Στράτης, 'Ιερώνυμος Πίντος.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΣΩΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

- Πρόεδρος :** 'Ο τακτικὸς καθηγητὴς 'Ιωάννης Παπαζαχαρίου.
Μέλη : 'Ο τακτικὸς καθηγητὴς Γ. Δασκαλάκης.
 'Ο Διευθυντὴς Σωματικῆς 'Αγωγῆς τοῦ 'Υπουργείου
 Ὁρησκευμάτων καὶ 'Εθνικῆς Παιδείας,
 ὁ καθηγητὴς Σωματικῆς 'Αγωγῆς παρὰ τῇ
 Σχολῇ Γρηγόριος Πανουτσόπουλος.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΠΛΩΣΕΩΣ

- Πρόεδρος :** 'Ο Πρύτανις Διονύσιος Ζακυθηνός.
Ἐφορος : 'Ο Ἀντιπρύτανις 'Ιωάννης Γεωργάκης.
Μέλη : Οἱ καθηγηταὶ Σπ. Καλογερόπουλος - Στράτης,
 'Ιωάννης Σπανδανόπουλος καὶ Γεώργιος
 Τενεκίδης

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΜΗΘΕΙΩΝ

Πρόεδρος : Ὁ τακτικὸς καθηγητὴς **Ἰωάννης Σπανδανόπουλος.**
Μέλη : Οἱ τακτικοὶ καθηγηταὶ **Γεώργιος Δασκαλάκης**
Γεώργιος Τενεκίδης, **Ἰερώνυμος Πίντος,**
 ἡ προϊσταμένη τῆς Γραμματείας **Βασιλικὴ**
Κουγέα, ὁ Προϊστάμενος τοῦ Λογιστηρίου
Κωνσταντῖνος Δέδες.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΑΡΑΛΑΒΩΝ

Πρόεδρος : Ὁ τακτικὸς καθηγητὴς **Γεώργιος Παπαχατζῆς.**
Μέλη : Οἱ τακτικοὶ καθηγηταὶ **Ἰωάννης Σπανδανόπου-**
λος καὶ **Ἰ. Παπαζαχαρίου,** οἱ Ὑπογραμματεῖς
Ν. Παπαγεωργίου καὶ **Χρ. Χρυσάνθη.**

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΝ ΦΟΙΤΗΤΙΚΩΝ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

Πρόεδρος : Ὁ Ἀντιπρύτανης **Ἰωάννης Γεωργάκης**
Μέλη : Οἱ τακτικοὶ καθηγηταὶ **Μ. Στασινόπουλος,**
Σπ. Καλογερόπουλος - Στράτης καὶ ἡ Γραμ-
 ματεὺς **Βασιλικὴ Κουγέα**

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

Ι. ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

(ἐν τῇ Σχολῇ)

Ὁ ἰατρὸς **ΣΠΥΡ. ΚΟΥΡΟΥΚΛΗΣ.**

2. ΧΟΡΩΔΙΑ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

(ἐν τῇ Σχολῇ)

Ὁ καθηγητὴς τῆς Μουσικῆς **ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΛΑΪΝΑΣ**

3. ΦΟΙΤΗΤΙΚΟΝ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟΝ

ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟΝ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

(ὁδὸς Κοδριγκτῶνος καὶ Μαυρομματαίων)

Ὁ καθηγητὴς Σωματικῆς Ἀγωγῆς **Γ. ΠΑΝΟΥΤΣΟΥΠΟΥΛΟΣ.**

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ

ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1962 - 1963

ΠΡΩΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ

- Ώρα 11-12 μ. *Λογιστική* (Ί. Σπανδανόπουλος)
 » 12-1 μ.μ. *Εισαγωγή εις τὸ Δημόσιον Δίκαιον* (Γ. Δασκαλάκης)
 » 4-6 μ.μ. *Διοικητικὸν Δίκαιον* (Μ. Στασινόπουλος)
 » 6-7 μ.μ. *Κοινωνιολογία* (Π. Σταματιάδης)

ΤΡΙΤΗ

- Ώρα 3-5 μ.μ. *Οικονομική Γεωγραφία* (Ί. Πίντος)
 » 5-6 μ.μ. *Λογιστική* (Ί. Σπανδανόπουλος)
 » 6-8 μ.μ. *Εισαγωγή εις τὸ Δημόσιον Δίκαιον* (Γ. Δασκαλάκης)

ΤΕΤΑΡΤΗ

- Ώρα 3-5 μ.μ. *Λογιστική* (Ί. Σπανδανόπουλος)
 » 5-6 μ.μ. *Εισαγωγή εις τὴν Ἐπιστήμην τοῦ Δικαίου* (Π. Πέρδικας)
 » 6-8 μ.μ. *Εισαγωγή εις τὸ Δημόσιον Δίκαιον* (Γ. Δασκαλάκης)

ΠΕΜΠΤΗ

- Ώρα 4-5 μ.μ. *Εισαγωγή εις τὴν Ἐπιστήμην τοῦ Δικαίου* (Π. Πέρδικας)
 » 5-7 μ.μ. *Πολιτική Ἱστορία Νεωτέρας Ἑλλάδος* (Δ. Ζακυθινός)
 » 7-9 μ.μ. *Εισαγωγή εις τὰς Οἰκον. Ἐπιστήμας* (Ί. Παρασκευόπουλος)

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

- Ώρα 3-4 μ.μ. *Λογιστική* (Ί. Σπανδανόπουλος)
 » 4-6 μ.μ. *Διοικητικὸν Δίκαιον* (Μ. Στασινόπουλος)
 » 6-8 μ.μ. *Εισαγωγή εις τὴν Φιλοσοφίαν* (Ί. Θεοδωρακόπουλος)
 » 8-9 μ.μ. *Οικονομική Γεωγραφία* (Ί. Πίντος)

ΣΑΒΒΑΤΟΝ

- Ώρα 4-5 μ.μ. *Οικονομική Γεωγραφία* (Φροντ.) (Ί. Πίντος)
 » 5-7 μ.μ. *Εισαγωγή εις τὸ Δημόσιον Δίκαιον* (Γ. Δασκαλάκης)
 » 7-8 μ.μ. *Εισαγωγή εις τὴν Ἐπιστήμην τοῦ Δικαίου* (Π. Πέρδικας)

ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΕΤΟΥΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ

- *Ωρα 4-6 μ.μ. Διοικητικὸν Δίκαιον (Γ. Παπαχατζής)
- » 6-7 μ.μ. Πολιτικὴ καὶ Ἰδιωτικὴ Οἰκονομικὴ (*Ι. Παρασκευόπουλος)
- » 7-8 μ.μ. Κοινωνιολογία (Π. Σταματιάδης)

ΤΡΙΤΗ

- *Ωρα 4-6 μ.μ. Δημόσιον Διεθνὲς Δίκαιον (Γ. Τενεκίδης)
- » 6-8 μ.μ. Γενικὴ Πολιτειολογία (Δ. Βεζανῆς)

ΤΕΤΑΡΤΗ

- *Ωρα 10-11 π.μ. Ποινικὸν Δίκαιον (*Ι. Γεωργάκης)
- » 11-12 μ. Δημοσία Οἰκονομία (*Α. Ἀγγελόπουλος)
- » 3-5 μ.μ. Ἐμπορικὸν Δίκαιον (Π. Πέρδικας)
- » 5-6 μ.μ. Δημόσιον Διεθνὲς Δίκαιον (Γ. Τενεκίδης)
- » 6-7 μ.μ. Ποινικὸν Δίκαιον (*Ι. Γεωργάκης)
- » 7-8 μ.μ. Πολιτικὴ Οἰκονομία (*Ι. Παρασκευόπουλος)

ΠΕΜΠΤΗ

- *Ωρα 3-4 μ.μ. Ἐμπορικὸν Δίκαιον (Π. Πέρδικας)
- » 4-6 μ.μ. Ποινικὸν Δίκαιον (*Ι. Γεωργάκης)
- » 6-7 μ.μ. Δημοσία Οἰκονομία (*Α. Ἀγγελόπουλος)
- » 7-8 μ.μ. Δημόσιον Διεθνὲς Δίκαιον (Γ. Τενεκίδης)

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

- *Ωρα 5-6 μ.μ. Ποινικὸν Δίκαιον (*Ι. Γεωργάκης)
- » 6-8 μ.μ. Γενικὴ Πολιτειολογία Δ. Βεζανῆς)

ΣΑΒΒΑΤΟΝ

- *Ωρα 5-6 μ.μ. Δημοσία Οἰκονομία (*Α. Ἀγγελόπουλος)
- » 6-7 μ.μ. Ἐμπορικὸν Δίκαιον (Π. Πέρδικας)

ΤΡΙΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ

- *Ωρα 9-12 μ. Ἐγκληματολογία (*Ι. Παπαζαχαρίου)
- » 5-6 μ.μ. Διοικητικὸν Δίκαιον (Μ. Στασινόπουλος)
- » 6-8 μ.μ. Κοινωνιολογία (Π. Σταματιάδης)

ΤΡΙΤΗ

- Ώρα 5-6 μ.μ. Διπλωματική Ιστορία (Σ. Καλογερόπουλος - Στράτης)
» 6-7 μ.μ. Ίδιωτικόν Διεθνές Δίκαιον (Σ. Καλογερόπουλος-Στράτης)
» 7-8 μ.μ. Δημόσιον Διεθνές Δίκαιον (Σ. Καλογερόπουλος-Στράτης)

ΤΕΤΑΡΤΗ

- Ώρα 3-6 μ.μ. Έγκληματολογία (Ί. Παπαζαχαρίου)
» 6-7 μ.μ. Έφηρμοσμένη Οικονομική (Α. Άγγελόπουλος)
» 7-9 μ.μ. Άγροτική Πολιτική (Ί. Πίντος)

ΠΕΜΠΤΗ

- Ώρα 3-5 μ.μ. Δημόσιον Δίκαιον καὶ Δημ. Λογιστικόν (Μ. Στασινόπουλος)
» 5-6 μ.μ. Διοικητικόν Δίκαιον (Μ. Στασινόπουλος)
» 6-8 μ.μ. Άστικόν Δίκαιον (Ί. Σόντης)

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

- Ώρα 3-4 μ.μ. Δημόσιον Διεθνές Δίκαιον (Σ. Καλογερόπουλος-Στράτης)
» 4-5 μ.μ. Διεθνείς Σχέσεις (Σ. Καλογερόπουλος-Στράτης)
» 5-6 μ.μ. Διοικητικόν Δίκαιον (Μ. Στασινόπουλος)
» 6-8 μ.μ. Έφηρμοσμένη Οικονομική (Α. Άγγελόπουλος)

ΣΑΒΒΑΤΟΝ

- Ώρα 4-6 μ.γ. Διοικητικόν Δίκαιον (Γ. Παπαχατζής)
» 6-8 μ.μ. Άστικόν Δίκαιον (Ί. Σόντης)

ΔΙΔΑΣΚΟΜΕΝΗ ΥΛΗ

ΠΡΩΤΟΝ ΕΤΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ

Α'. ΚΥΚΛΟΣ ΝΟΜΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΗΝ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

Εἰσαγωγή εἰς τὸ Δίκαιον.

Περὶ Δικαίου καὶ τῶν κανόνων αὐτοῦ.—Κανόνες Δικαίου, κανόνες ἠθικῆς καὶ λοιποὶ κανόνες συμπεριφορᾶς.—Περὶ διακρίσεων τῶν κανόνων τοῦ Δικαίου. Στοιχεῖα περὶ τῆς ἱστορικῆς ἐξελίξεως τοῦ Δικαίου καὶ τῆς ἐπιστήμης αὐτοῦ.—Τὸ Δίκαιον κατὰ τὴν Ρωμαϊκὴν ἀρχαιότητα.—Ἡ Ἰουστινιανέως Κωδικοποίησις.—Ἡ Μετιουστινιανέως ἐξέλιξις τοῦ Δικαίου.—Τὸ Δίκαιον εἰς τὸ Βυζάντιον.—Τὸ Ρωμαϊκὸν Δίκαιον ἐν τῇ Δυτικῇ Εὐρώπῃ.—Τὸ Δίκαιον μετὰ τὴν Ἀναγέννησιν.—Ἡ σύγχρονος θεωρία.—Αἱ κωδικοποιήσεις τοῦ Δικαίου.—Τὸ Κανονικὸν Δίκαιον.—Ἰδιωτικὸν καὶ Δημόσιον Δίκαιον.—Ὑποδιαίρεσεις καὶ ἄλλοι κλάδοι τοῦ Δικαίου.

Γενικαὶ Ἀρχαὶ Ἀστικοῦ Δικαίου.

Ἱστορία τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου ἐν τῇ Νεωτέρᾳ Ἑλλάδι.—Περὶ κανόνων τοῦ Δικαίου καὶ τῆς φύσεως αὐτοῦ.—Αἱ πηγαὶ τοῦ Δικαίου.—Διακρίσεις τῶν κανόνων τοῦ Δικαίου.—Ἰδιωτικὸν Διεθνὲς Δίκαιον.—Ἑρμηνεῖα τῶν κανόνων τοῦ Δικαίου.—Τὸ φυσικὸν πρόσωπον.—Τὰ νομικὰ πρόσωπα.—Περὶ δικαίων ἢ δικαιωμάτων.—Δικαιοπραξία.—Συμβάσεις.—Αἱρέσεις καὶ προθεσμίαι.—Ἀντιπροσώπευσις καὶ πληρεξουσιότης.—Συναίνεσις καὶ ἔγκρισις.—Ἀξιώσις, ἀγωγή καὶ ἐνστάσις.—Περὶ παραγραφῆς.—Ἀσκήσις δικαιώματος ἀνωμάλως.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Ἔννοια τοῦ Δημοσίου Δικαίου.—Δίκαιον καὶ Κοινωνικὸς Ἐλεγχος — Δημόσιον Δίκαιον — Ἰδιωτικὸν Δίκαιον — Αἱ πηγαὶ τοῦ Δημοσίου Δικαίου — Ἑρμηνεῖα — Βιβλιογραφία.

Τὸ Κράτος ὡς νομικὴ ἔννοια.—Τὸ Κράτος καὶ τὸ Δίκαιον.—Τὰ στοιχεῖα τοῦ Κράτους καὶ ἡ δικαιοῦχ διαμόρφωσις των.

Αἱ νομικαὶ μορφαὶ τοῦ Κράτους.—Σύνταγμα καὶ Κράτος.—Μορφὴ Κράτους. — Διαίρεσις τῶν κρατικῶν μορφῶν — Μοναρχία — Ἀριστοκρατία — Δημοκρατία — Αὐταρχικὰ καὶ Δημοκρατικὰ Κράτη — Ἀνεπτυγμένα καὶ ὑποανάπτυκτα Κράτη — Ἐνώσεις κρατῶν — Ὁμοσπονδία — Συνομοσπονδία.

Τὰ ὄργανα τοῦ Κράτους.—Ἔννοια τοῦ κρατικοῦ ὄργανου — Ἀνώτερα — Κατώτερα—Ἀμεσα — Ἐμμεσα — Ὑποχρεωτικά — Προαιρετικά.

Λαὸς — Βουλὴ — Βασιλεὺς — Κυβέρνησις — Διοικητικὴ καὶ μὴ Διοικητικὴ Γραφειοκρατία.

Αἱ λειτουργίαι τοῦ Κράτους.—Ἱστορικὴ ἐξέλιξις — Νομοθετικὴ — Διοικητικὴ — Δικαστικὴ — Σύνταγμα — Νόμος — Διάταγμα — Διοικητικὴ πρᾶξις — Διοικητικὴ ἀπόφασις.

Θεμελιώδεις ἀρχαὶ τοῦ Δημοσίου Δικαίου. — Νομιμότης — Καλὴ Πίστις — Δημόσιον Συμφέρον — Προστασία Πολίτου.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΗΝ

Πρόλογος — Εἰσαγωγή.— Σημασία καὶ χρησιμότης τῆς Πολιτικῆς Ἐπιστήμης.—Ἔννοια Πολιτικῆς Ἐπιστήμης.— Πολιτικὴ Τέχνη.— Ὑποδιαίρέσεις τῆς Πολιτικῆς Ἐπιστήμης.— Μέθοδοι.— Κλασσικαὶ μέθοδοι.— Πολιτικοὶ θεσμοί.— Πολιτικὴ Συμπεριφορὰ.— Ἱστορία τῆς Πολιτικῆς Ἐπιστήμης.

Εἰσαγωγικαὶ Ἔννοιαι.— Ἐπίδρασις.— Δύναμις.— Κοινωνικὸς ἔλεγχος.— Κοινωνικοὶ περιορισμοί.— Κρατικὴ δύναμις.— Κυριαρχία.— Αὐθεντία.— Δίκαιον.— Σύνταγμα.— Ἀξίαι.

Τὸ Κράτος.— Ἔννοια.— Στοιχεῖα (Χῶρος — Λαὸς — Ἔθνος — Οἰκονομία — Κοινωνικὴ διάρθρωσις — Κοσμοθεωρία — Κυριαρχία — Δίκαιον — Κυβέρνησις).— Δικαίωσις τῆς ὑπάρξεως τοῦ Κράτους.— Σκοποὶ τοῦ Κράτους.— Κρατικαὶ λειτουργίαι.— Τύποι Κράτους (Αὐτοκρατορίαι — Κράτη).— Γεωργοοικονομικαὶ μορφαὶ Κρατῶν.

Κυβέρνησις — (Κεντρικὴ). — Ἱστορικαὶ μορφαὶ Κράτους. — Ἐξωτερικὰ γνωρίσματα. — Σύγχρονοι μορφαὶ (Αὐταρχικὸν Κράτος — Δημοκρατία). — Κυβέρνησις.— Ὀλιγαρχία.— Ἐλεγχοὶ Πολιτικοὶ — Κοινωνικοί.

Κυβέρνησις.— Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις.— Αὐτοδιοικούμεναι ἐνώσεις.— Εἰδικαὶ μορφαὶ : Θρόνος, Ἐκκλησία, Ἐργατικὰ Σωματεῖα, Διοικητικὴ Γραφειοκρατία.— Συμμαχικὸς παράγων.— Δικαιοσύνη.

Τεχνικὴ Κυβέρνησις.— Δημοσία Διοίκησις.

Μεταβολὴ καὶ ἐξέλιξις.— Εἰρηνικὴ ἐξέλιξις.— Ἀναθεώρησις Συντάγματος.— Σιωπηρὰ ἀλλοιώσεις.— Ἐπανάστασις.— Ρυθμὸς μεταβολῆς.— Πολιτικοὶ τύποι.— Ἀνθρώπινοι τύποι ἡγετῶν μεταβολῆς.

Πολιτικὴ Δυναμικὴ.— Πολιτικαὶ Ὅμαδες (γενικῶς).— Τὸ Κοινόν.— Ἀνοργάνωτος μᾶζα.— Ἀντιπροσώπευσις (γενικῶς).— Πολιτικὰ Κόμματα.— Ὁργανωμένα συμφέροντα.

Πολιτικὴ Συμπεριφορὰ.— Ἀτομον (αὐταρχικὴ — δημοκρατικὴ προσωποκότης).— Νομικὴ — οὐσιαστικὴ τοποθέτησις : πολίτης — ξένος — ἀτομικά

δικαιώματα — έλευθερία.— Κοινή γνώμη.— Δημόσιον αίσθημα.— Πολιτική γνώμη.— Πολιτικόν αίσθητήριον.— Πολιτική συνείδησις.— Πολιτική ευθύνη.— Πολιτική δράσις — Είδη : Μορφαί συμμετοχής.— Πολιτική άπάθεια.— 'Ηγεσία.— 'Οπαδοί.— 'Εκλεκτική συμπεριφορά.

Διεθνής πραγματικότητα.— Διεθνής Κοινωνία.— Διεθνής 'Οργάνωσις.— Διεθνείς σχέσεις.— Διεθνές Δίκαιον.

Πολιτικά 'Ιδεολογία.—'Εννοιαί και περιεχόμενον.—'Ανάλυσις.—'Ιστορία.— Συντήρησις.—'Ανατροπή.

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εισαγωγή.—'Η περίοδος τών τοπικών συνταγμάτων και τών άπελευθερωτικών άγώνων (της πρώτης 'Ελληνικής Δημοκρατίας).—'Ο «νόμος της 'Επιδαύρου» (καταστατικός χάρτης τοῦ 1822).—'Η Β' εν 'Αστρει 'Εθνοσυνέλευσις (1823).—'Η τρίτη 'Εθνοσυνέλευσις (έν Τροιζήνι, 1827).—'Η διακυβέρνησις της χώρας υπό τοῦ Καποδιστρίου.—'Η Δ' 'Εθνοσυνέλευσις (έν 'Αργεί, 1829).—'Επικύρωσις τοῦ πολιτικοῦ πραξικοπήματος.— Δολοφονία τοῦ Καποδιστρίου και 'Εθνοσυνέλευσις έν Προνοιά.—'Η περίοδος της άπολύτου μοναρχίας (1833—1843).—'Η περίοδος της συνταγματικῆς μοναρχίας (1844—1862).—'Η περίοδος της βασιλευομένης δημοκρατίας με βάσιν την κυριαρχίαν τοῦ λαοῦ (άπό τοῦ 1864).—'Η περίοδος τοῦ άναθεωρηθέντος συντάγματος (άπό τοῦ 1911).—'Η περίοδος της δευτέρας 'Ελληνικής Δημοκρατίας (1927—1935).—'Η σύγχρονος περίοδος.

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Θεμελιώδεις έννοιαι.—'Εννοια και άντικείμενον τοῦ συνταγματικοῦ δικαίου.— Πηγαί τοῦ συνταγματικοῦ δικαίου.— Σύνταγμα, νόμοι και συνταγματικά έθιμα («συνθήκαι τοῦ πολιτεύματος»).— Ούσιαστική και τυπική έννοια τοῦ συντάγματος.—'Ο καταστατικός χάρτης της χώρας.—'Η συντακτική έξουσία και αί συντεταγμένοι έν τῷ κράτει έξουσίαι.—'Η διαδικασία της άναθεωρήσεως έξουσία συντεταγμένη.— Τὸ έν 'Ελλάδι σύνταγμα (1864—1911) και τινες διατάξεις τοῦ συντάγματος τοῦ 1927.— Τὸ ισχῶν Σύνταγμα έτους 1952.— Παράλληλος ισχύς πρὸς τὸ συνταγματικόν κείμενον και έτέρων ηῤῥημένης τυπικῆς δυνάμεως κειμένων.— Οίκουμενική διακήρυξις τών ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων έτους 1948.— Διάκρισις συντάγματος και συνταγματικοῦ κειμένου.— Τακτική, έκτακτος και έξαιρετική άσκησις της συντακτικῆς έξουσίας.— Νομική ισχύς τών διαφόρων συνταγματικῶν κανόνων.—'Αρχή τοῦ ένιαίου συντάγματος.— Τὸ συνταγματικόν κείμενον της 1-1-1952.—'Ερμηνευτικάι δηλώσεις.— Συντακτικάι πράξεις και ψηφίσματα.—'Αγραφοι κανόνες δικαίου

συνταγματικῆς ἰσχύος.— Γενικαὶ ἀρχαί.— Γενικαὶ ρῆτραι, συνθετικαὶ ἀρχαί τῆς ἐννοίας τοῦ συντάγματος.— Τὸ πνεῦμα τοῦ νέου ἑλληνικοῦ Συντάγματος ἔτους 1952.— Τὸ πνεῦμα τοῦ ἑλληνικοῦ Συντάγματος.— Λαϊκὴ κυριαρχία — Δημοκρατία.— Κράτος δικαίου.— Ἀτομικαὶ ἐλευθερίαι.— Οἱ θεμελιώδεις θεσμοὶ τοῦ Συντάγματος.— Διάκρισις τῶν «ἐξουσιῶν».— Ἀντιπροσωπευτικὸν σύστημα.— Αἱ ἀρχαὶ τοῦ κοινοβουλευτικοῦ συστήματος.

Ἡ κατὰ τὸ σύνταγμα ὁργάνωσις τῆς Πολιτείας.— Ὁ λαὸς ἀνώτατον ὄργανον τοῦ κράτους.— Ἡ διάκρισις τῶν «ἐξουσιῶν».— Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας.— Παρ' ἡμῖν ἰσόβιος καὶ κληρονομικός.— Αἱ κατὰ τὸ σύνταγμα ἀρμοδιότητες αὐτοῦ.— Νομικὴ αὐτοῦ θέσις ἐν τῇ νομοθετικῇ, τῇ ἐκτελεστικῇ καὶ τῇ δικαστικῇ «ἐξουσίᾳ».— Περὶ διαδοχῆς καὶ ἀντιβασιλείας.— Οἱ Ὑπουργοί.— Νομικὴ θέσις καὶ ἀρμοδιότητες αὐτῶν κατὰ τὸ σύνταγμα.— Ἀρμοδιότης προσυπογραφῆς τῶν βασιλικῶν πράξεων.— Ποινικαί, ἀστικαὶ καὶ κοινοβουλευτικαὶ εὐθύναι τῶν ὑπουργῶν.

Τὸ κοινοβουλευτικὸν καθεστὼς ἐν Ἑλλάδι.— Σχέσις μεταξὺ ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας καὶ κοινοβουλίου.— Ὁ Βασιλεὺς, οἱ Ὑπουργοὶ καὶ ἡ Βουλὴ ἐν τῷ κοινοβουλευτικῷ πολιτεύματι.— Συνέπειαι τῆς ἀποδοκιμασίας τῆς κυβερνήσεως ὑπὸ τῆς Βουλῆς.— Ὁ Βασιλεὺς καὶ τὸ ἔργον τῆς Βουλῆς.— Σύνοδοι τῆς Βουλῆς τακτικαὶ καὶ ἔκτακτοι. Τὸ δικαίωμα διαλύσεως τῆς Βουλῆς καὶ ἡ προσφυγὴ εἰς τὴν λαϊκὴν ἐτυμηγορίαν.— Οἱ ἐν γένει κανόνες λειτουργίας τοῦ συστήματος τῆς κοινοβουλευτικῆς κυβερνήσεως.

Ὁργάνωσις καὶ λειτουργία τῆς Βουλῆς.— Ἡ ἐκλογὴ τῆς Βουλῆς.— Καθολικὴ, ἄμεσος καὶ μυστικὴ ψηφοφορία.— Τὸ ἐκλογικὸν σῶμα.— Ἐκλογικὸν δίκαιον.— Ἐκλογικὸν δικαίωμα ἐνεργητικὸν καὶ δικαίωμα ἐκλογιμότητος.— Ἡ διενέργεια τῶν ἐκλογῶν.— Ἐκλογικὰ συστήματα (πλειοψηφικόν, ἀναλογικὸν κλπ.).— Ἀνακήρυξις τῶν ἐπιτυχόντων καὶ διαδικασία αὐτῆς.— Ἐνστάσεις κατὰ τῆς ἐκλογῆς.— Ἐκλογοδικεῖον.— Ὁργάνωσις τῆς Βουλῆς καὶ ἡ λειτουργία αὐτῆς.— Κανονισμὸς τῆς Βουλῆς.— Ἀπαρτία.— Πλειοψηφία.— Ἐλευθερία τοῦ λόγου καὶ ὅρια αὐτῆς.— Πειθαρχικὴ ἐξουσία τοῦ Προέδρου τοῦ Σώματος ἐπὶ τῶν μελῶν αὐτοῦ.— Ἀρμοδιότητες τῆς Βουλῆς (νομοθετικὸς παράγων — συγκατάθεσις εἰς ὠρισμένας βασιλικὰς πράξεις, σύναψιν συνθηκῶν, ἀπονομὴν χάριτος εἰς ὑπουργοὺς κλπ., ἔλεγχος τῆς κυβερνήσεως).— Διαδικασία καταρτίσεως τῶν νόμων.— Ἐπερωτήσεις, ἐρωτήσεις, συστάσεις.— Προνομίαι καὶ ἀσυλῖαι τῶν βουλευτῶν ἐκ τοῦ Συντάγματος.

Αἱ λειτουργίαι τῆς Πολιτείας.— Κριτήρια διακρίσεως τῶν κρατικῶν πράξεων ὑπὸ ἔποψιν οὐσιαστικοῦ περιεχομένου.— Νομοθετικὴ, διοικητικὴ καὶ δικαστικὴ λειτουργία.— Εἰδικώτερον «οὐσιαστικὸς νόμος» καὶ «τυπικὸς νόμος».— Νόμος καὶ διάταγμα.— Νόμοι ἀντισυνταγματικοί.— Κυρώσεις τῶν παραβάσεων τῆς συνταγματικῆς τάξεως καὶ τῆς νομιμότητος, ἐπιβαλλόμεναι ὑπὸ τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας.— Ἡ νομιμότης ἐν τῇ διοίκησει.— Εἴδη διαταγμάτων.

Συνομολόγησις διεθνῶν συνθηκῶν, κατάρτισις τοῦ προϋπολογισμοῦ, χάρις, ἀμνηστία.—Ἡ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως συνομολόγησις διεθνῶν συνθηκῶν καὶ ἡ ἀποστολὴ τῆς Βουλῆς.—Συνταγματικοὶ περιορισμοί.—Ἡ διαδικασία καταρτίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους.—Ἰδιότυπος νόμος.—Τὸ οὐσιαστικὸν περιεχόμενον τοῦ προϋπολογισμοῦ ὑπὸ τὸ πρῖσμα τοῦ συνταγματικοῦ δικαίου.—Περὶ χάριτος καὶ ἀμνηστίας.

Αἱ ἀτομικαὶ ἐλευθερίαι.—Περὶ πολιτικῶν, ἀστικῶν καὶ ἀτομικῶν δικαιωμάτων ἐν γένει.—Ἡ προσωπικὴ ἐλευθερία καὶ τὸ ἄσυλον τῆς κατοικίας.—Ἡ ἐλευθερία τῆς πνευματικῆς κινήσεως (τύπος, ἀλληλογραφία, τηλεπικοινωνία, ἐκπαίδευσις, συναθροίσεις, σωματεῖα).—Ἡ συνταγματικὴ προστασία τῆς ιδιοκτησίας.—Τὸ δικαίωμα τοῦ ἀναφέρεσθαι εἰς τὰς ἀρχάς.

Ἐκκλησία καὶ Πολιτεία.—Ἡ «ἐπικρατοῦσα θρησκεία» κατὰ τὸ Σύνταγμα.—Ἐπίσημος ἐλληνικὴ Ἐκκλησία.—Ἡ ἐλευθερία τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως καὶ τῆς λατρείας (ἐρμηνεία τῶν σχετικῶν ἄρθρων τοῦ Συντάγματος).—Ἀπαγόρευσις τοῦ προσηλυτισμοῦ.—Τὸ αὐτοκέφαλον τῆς ἐλληνικῆς Ἐκκλησίας.

ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ

Ἔννοια τοῦ Πολιτικοῦ Συστήματος.—Στοιχεῖα τοῦ Πολιτικοῦ Συστήματος — Λειτουργίαι τοῦ Πολιτικοῦ Συστήματος — Δυνατότητες συγκρίσεως — Πολιτικά Ἀξία — Πολιτικά συμφέροντα.

Εὐρώπη

Τὸ Βρετανικὸν Πολιτικὸν Σύστημα.

Ἱστορία — Στοιχεῖα — Λειτουργίαι — Ἐπίδρασις — Κοινοβουλευτισμὸς καὶ πολιτικὴ.

Τὸ Γαλλικὸν Πολιτικὸν Σύστημα.

Ἱστορία — Στοιχεῖα — Λειτουργίαι — Ἐπίδρασις — Προεδρικὸς Κοινοβουλευτισμὸς (1959) καὶ δημοκρατία.

Τὸ Γερμανικὸν Πολιτικὸν Σύστημα.

Ἱστορία — Στοιχεῖα — Λειτουργίαι — Ἐπίδρασις — Κοινοβουλευτικὴ Ὁμοσπονδία καὶ Κοινωνικὸν Κράτος.

Τὸ Ρωσικὸν Πολιτικὸν Σύστημα.

Ἱστορία — Στοιχεῖα — Λειτουργίαι — Ἐπίδρασις — Αὐταρχικὴ Πολιτεία καὶ ἰδεολογικὸς ἀγών.

Ἀμερική

Τὸ Πολιτικὸν Σύστημα τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν.

Ἱστορία — Στοιχεῖα — Λειτουργίαι — Ἐπίδρασις — Φιλελευθέρη Προεδρικὴ Δημοκρατία καὶ διεθνὴς ἀτομικισμὸς.

Ἀσία

Τὸ πολιτικὸν Σύστημα τῆς Κίνας.

Ἱστορία — Στοιχεῖα — Λειτουργίαι — Ἐπίδρασις — Ἀσιατικὸς Αὐταρχισμὸς καὶ τεχνολογικὴ ἐπανάστασις.

Τὸ Πολιτικὸν Σύστημα τῆς Ἰνδίας.

Ἱστορία — Στοιχεῖα — Λειτουργίαι — Ἐπίδρασις — Δημοκρατία καὶ ἀγὼν ἐπιβιώσεως.

Πολιτικὸν Σύστημα καὶ Κοινωνικὴ ἢ Οἰκονομικὴ Ἀνάπτυξις.

Οἰκονομία — Ἐκβιομηχάνησις — Ἀστισμὸς — Ἐκπαίδευσις.

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ

Ἐννοια Ὁργανώσεως.— Ὁργάνωσις — Συνταγματικὴ Ὁργανωτικὴ Ἐξουσία — Ἐκτασις Ὁργανώσεως — Ὁργανωτικοὶ Νόμοι - Νόμος καὶ Ὁργάνωσις.

Κοινωνικαὶ Οἰκονομικαὶ προϋποθέσεις.— Κοινωνικὴ διάρθρωσις καὶ οἰκονομικὸν σύστημα.— Ἀλληλεπίδρασις μορφῶν καὶ περιεχομένων ὀργανώσεως.

Ὁργανωτικαὶ Ἀρχαί.— Ὁργανωτικαὶ μονάδες, Κριτήρια διακρίσεως — ἱεραρχία—ἐλεγχος—συντονισμός, ἀπόδοσις, οἰκονομία—ἀποφυγὴ συγκρούσεων.

Ὁργανωτικαὶ Μέθοδοι.— Γενικοὶ κανόνες —ἰδιαίτερα σχήματα—ὀργάνωσις καὶ ἐξέλιξις.

Πολίτευμα καὶ Ὁργάνωσις.— Αὐταρχικὸν Κράτος καὶ Ὁργάνωσις.—Δημοκρατία καὶ Ὁργάνωσις.—Ὅρια Ὁργανώσεως καὶ Ἀτομικαὶ ἐλευθερίαι.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Εἰσαγωγικαὶ ἔννοιαι τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου.— Ἔθνος καὶ Κράτος, Κράτος καὶ Διοίκησις.— Δημόσιον δίκαιον καὶ ἰδιωτικὸν δίκαιον.— Κριτήριον διακρίσεως αὐτῶν.— Ἡ Διοίκησις ὡς ἄσκησις δημοσίας ἐξουσίας.— Φορεὺς αὐτῆς ἡ Πολιτεία.— Θεωρία τῆς νομικῆς προσωπικότητος.— Αἱ λειτουργίαι τῆς Πολιτείας.— Διοίκησις καὶ Δικαιοσύνη.— Ἡ θεωρία τοῦ «χωρισμοῦ τῶν ἐξουσιῶν».— Ἐννοια καὶ ὅρισμός τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου.— Θέσις τούτου ἐν τῷ εὐρυτέρῳ κλάδῳ τοῦ Δημοσίου Δικαίου.— Τὸ Διοικητικὸν Δίκαιον ἐν τῇ ἱστορικῇ αὐτοῦ ἐξέλειξι.— Ἡ γενικὴ ἀρχὴ τῆς νομιμότητος, ἡ ἄσκησις δημοσίας ἐξουσίας, τὸ συναφὲς πρὸς ταύτην «προνόμιον» τῆς ἀντεπαγγέλτου ἐνεργείας κλπ.— Ἡ ὑποταγὴ τῆς Διοικήσεως εἰς τὸν νόμον.— Σχέσεις τῶν τριῶν λειτουργιῶν πρὸς ἀλλήλας.— Νομοθετικὴ ἐξουσιοδότησις.— «Ἀστυνομικὸν κράτος» καὶ Πολιτεία Δικαίου.— Δημόσιον ἐξ ὑποκειμένου δίκαιον.

Πηγαὶ τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου.— (Σύνταγμα, νόμοι, νομοθετικὰ διατάγματα, κανονιστικὰ διατάγματα καὶ λοιπαὶ κανονιστικαὶ πράξεις).— Ἐγκύ-

κλιοι.— Διοικητικὸν ἔθιμον καὶ διοικητικὴ πρακτικὴ.— Νομολογία.— Ἐναρξεις καὶ λήξεις ἰσχύος νόμων καὶ διαταγμάτων.— Ἐφημερίς τῆς Κυβερνήσεως.— Ἡ θεωρία τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου.— Σχέσις πρὸς τὴν διοικητικὴν ἐπιστήμην καὶ πρὸς τὴν τεχνικὴν τῆς διοικήσεως.— Μέθοδος ἐρεῦνης ἐν τῇ θεωρίᾳ τοῦ διοικητικοῦ δικαίου.— Νομικοὶ τύποι τοῦ ἰδιωτικοῦ δικαίου μεταφυτευθέντες εἰς αὐτήν.— Διοικητικαὶ πράξεις καὶ κανόνες ἐκδόσεως αὐτῶν.

Γενικοὶ κανόνες ὀργανώσεως τῆς δημοσίας διοικήσεως. — Διοικητικαὶ ὑπηρεσίαι.— Τὰ καθ' ἑκάστα ὄργανα.— Ἐννοια καὶ κατηγορίαι αὐτῶν.— Ὅργανα ἄμεσα καὶ ἔμμεσα.— Κεντρικὰ καὶ περιφερειακὰ ὄργανα.— Ἡ διοικητικὴ ἱεραρχία.— Ὁ ἱεραρχικὸς ἔλεγχος.— Τὰ συστήματα διοικητικῆς ὀργανώσεως (ἀτομικὸν καὶ συλλογικόν, συγκεντρωτικόν καὶ ἀποκεντρωτικόν, αὐτοδιοικήσεις τοπικὴ καὶ καθ' ὕλην κλπ.).— Ἡ Κυβέρνησις καὶ οἱ Ὑπουργοί.— Τὰ συμβούλια τῆς κεντρικῆς διοικήσεως.— Συμβούλιον Ἐπικρατείας, Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, Νομικὸν Συμβούλιον τοῦ Κράτους, Ἀνώτατον Συμβούλιον Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν.— Αἱ διοικητικαὶ περιφέρειαι τοῦ Κράτους.— Ὅργανοις τῆς περιφερειακῆς διοικήσεως γενικῆς ἀρμοδιότητος (Γενικοὶ Διοικηταί, Νομάρχαι, Ἐπαρχοί).— Περιφερειακαὶ ἀρχαὶ εἰδικῶν κλάδων.

Β'. ΚΥΚΛΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΤΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΣ ΕΠΙΣΤΗΜΑΣ

Α'. Οικονομία, Κοινωνικὴ (Ἐθνικὴ) Οικονομία, Κοινωνικὴ Οικονομική.

I. Ἡ ἔννοια-ὄρισμός οἰκονομίας.

1. Ἡ ἀναγκαιότης τῆς οἰκονομίας.
2. Ἡ στενότης τῶν μέσων.
3. Αἱ ἀπεριόριστοι ἀνάγκαι.
4. Ἡ οἰκονομικὴ ἀρχή.
5. Τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ εἶδη τῶν ἀγαθῶν.
6. Αἱ ἀνάγκαι καὶ τὰ εἶδη τῶν ἀναγκῶν.
7. Αἱ νομοτέλειαι τῆς θεραπείας τῶν ἀναγκῶν.

II. Ἡ οἰκονομία καὶ ἡ κοινωνικὴ ζωή.

1. Ἡ κοινωνικὴ οἰκονομία.
2. Ἡ οἰκονομικὴ ἀντίληψις τῆς ἱστορίας — ὁ ἱστορικὸς ὕλισμός.
3. Ἡ σχέσις τῆς οἰκονομίας μετὰ τῶν λοιπῶν πλευρῶν — περιοχῶν — τῆς κοινωνικῆς ζωῆς.
4. Τὰ μέσα πολλαπλασιασμοῦ — τῆς ἐπαυξήσεως — τοῦ πλούτου.

III. Ἡ κοινωνικὴ οἰκονομική.

1. Ἡ ποικιλία τῶν φαινομένων τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς.
2. Τὰ βασικά προβλήματα τῆς κοινωνικῆς οἰκονομικῆς.
3. Ἡ ἐπιστήμη γενικῶς καὶ ἰδίᾳ ἡ οἰκονομικὴ ἐπιστήμη.
4. Ἡ διαίρεσις τῆς οἰκονομικῆς ἐπιστήμης καὶ αἱ βοηθητικαὶ ταύτης ἐπιστήμαι.
5. Τὸ πρόβλημα τῶν οἰκονομικῶν νόμων.
6. Αἱ μέθοδοι τῆς οἰκονομικῆς ἐπιστήμης.

IV. Αἱ βασικαὶ μορφαὶ ὁργανώσεως τῆς οἰκονομίας (οἰκονομικῆς ὁργανώσεως)

1. Ἡ κλειστὴ οἰκιακὴ οἰκονομία.
2. Ἡ ἐλευθέρᾳ-συναλλακτικῇ ἀγοραίᾳ οἰκονομία (οἰκονομία ἀγορᾶς).
3. Ἡ Διευθυνομένη-ἀναγκαστικὴ οἰκονομία.
4. Ἡ ἐπικρατοῦσα μικτὴ μορφή ὁργανώσεως τῆς οἰκονομίας.

V. Τὸ Κράτος καὶ ἡ Οἰκονομία.

1. Τὸ Κράτος ὡς μέρος τῆς οἰκονομίας.
2. Ἡ ἐκτόπισις τῆς ἐλευθέρᾳ διὰ τῆς ἐπεκτάσεως τῆς ὑπὸ τοῦ Κράτους διευθυνομένης-ἀναγκαστικῆς οἰκονομίας.
3. Αἱ τυπικαὶ διαφοραὶ μεταξὺ ἐλευθέρᾳ-ἀγοραίας καὶ διευθυνομένης-ἀναγκαστικῆς οἰκονομίας.
4. Αἱ διαφοραὶ μεταξὺ μορφῶν ἢ τύπων οἰκονομικῆς ὁργανώσεως καὶ οἰκονομικῶν συστημάτων.
5. Ἡ κεφαλαιοκρατικὴ καὶ ἡ σοσιαλιστικὴ οἰκονομία.

Β'. Ἡ Οἰκονομικὴ Παραγωγή καὶ οἱ Συντελεσταὶ αὐτῆς.**I. Ἡ παραγωγικὴ διαδικασία εἰς τὴν οἰκονομίαν.**

1. Ἡ ἔννοια-ὀρισμὸς τῆς οἰκονομικῆς παραγωγῆς.
2. Αἱ βαθμίδες τῆς παραγωγῆς.
3. Οἰκονομία καὶ τεχνική.
4. Παραγωγικότης καὶ ἀποδοτικότητα.

II. Ὁ συντελεστὴς τῆς παραγωγῆς ἐργασία.

1. Ἡ ἐργασία ὑπὸ οἰκονομικὴν ἔννοιαν.
2. Αἱ δυνατότητες ἐπιτυχοῦς ἀναπτύξεως τῆς ἐργασίας.
3. Ἡ διαφορὰ ἐργασίας καὶ ἐμπορεύματος.
4. Τὰ κίνητρα πρὸς ἐργασίαν.
5. Τὰ εἶδη ἐργασίας.
6. Ὁ καταμερισμὸς τῶν ἔργων :
 - α) Τὰ εἶδη καταμερισμοῦ τῶν ἔργων,
 - β) Ἡ σημασία τοῦ καταμερισμοῦ τῶν ἔργων,
 - γ) Τὰ μειονεκτήματα τοῦ καταμερισμοῦ τῶν ἔργων.

7. Τεχνική πρόοδος και άνεργία.

9. Συστήματα έργασίας.

III. 'Ο συντελεστής τής παραγωγής φύσις (έδαφος).

1. Ζωτικός χῶρος και οίκονομικός χῶρος.

2. 'Η οίκονομική έξάρτησις τοῦ ανθρώπου εκ τής φύσεως.

3. Τὸ έδαφος ὡς φορεὺς ὑλῶν και χῶρος εγκαταστάσεως.

4. 'Η εκμετάλλευσις τοῦ εδάφους.

5. 'Ο Νόμος τής φθινοῦσης προσαυξήσεως τής αποδόσεως τοῦ εδάφους.

6. 'Η γεωγραφική και οίκονομική επέκτασις τοῦ εδάφους.

7. Αἱ προφητεῖαι τοῦ Robert Malthus.

8. 'Η απόσπαισις συστατικῶν στοιχείων τοῦ εδάφους.

9. Τὸ έδαφος ὡς χῶρος εγκαταστάσεως τής παραγωγής.

α) τής γεωργικῆς παραγωγῆς,

β) τής βιομηχανικῆς παραγωγῆς.

10. 'Η ιδιάζουσα σημασία τοῦ εδάφους εις τήν οίκονομίαν.

IV. 'Ο συντελεστής τής παραγωγής κεφάλαιον.

1. Οἱ δύο όρισμοὶ τής έννοίας τοῦ κεφαλαίου.

2. Τὸ κεφάλαιον εις τήν «κεφαλαιοκρατικὴν» οίκονομίαν.

3. Αἱ μορφαι επενδύσεως τοῦ κεφαλαίου.

4. Τὰ παραχθέντα μέσα παραγωγῆς.

α) Οίκονομική σημασία και όρια τοῦ χρηματικοῦ κεφαλαίου,

β) Τὰ παραχθέντα μέσα παραγωγῆς ὡς τρίτος συντελεστής τής παραγωγῆς.

γ) Τὰ παραχθέντα μέσα παραγωγῆς ὡς συντελεστής επαυξήσεως τοῦ πλούτου.

δ) 'Η διάθεσις τῶν παραγωγικῶν μέσων εις τήν οίκονομίαν.

ε) 'Η σημασία τῶν παραγωγικῶν μέσων διά τήν άνασυγκρότησιν και ανάπτυξιν τής 'Ελληνικῆς οίκονομίας.

V. 'Η συνένωσις τῶν συντελεστῶν τής παραγωγῆς ὑπὸ μορφὴν εκμεταλλεύσεων και επιχειρήσεων.

1. 'Η εκμετάλλευσις και αἱ μορφαι εκμεταλλεύσεως.

α) Τὰ μεγέθη τής εκμεταλλεύσεως.

β) 'Η βιομηχανική και βιοτεχνική παραγωγή.

γ) 'Ο νόμος τής βιομηχανικῆς πληθοπαραγωγῆς.

δ) 'Ο νόμος τής συμπληρωματικότητος.

ε) 'Ο γενικὸς νόμος τής φθινοῦσης προσαυξήσεως τής αποδόσεως.

2. Ἡ ἐπιχείρησις καὶ αἱ μορφαὶ ἐπιχειρήσεων.
 - α) Ὁ ὀρισμὸς τῆς ἐννοίας τῆς ἐπιχειρήσεως
 - β) Ἀτομικαὶ καὶ ἑταιρικαὶ ἐπιχειρήσεις
 - γ) Προσωπικαὶ καὶ κεφαλαιουχικαὶ ἑταιρεῖαι.
 - δ) Συνεταιριστικαὶ ἐπιχειρήσεις.
 - ε) Δημόσιαι ἐπιχειρήσεις καὶ μικταὶ ἐπιχειρήσεις.
3. Ἡ συγκέντρωσις ἐπιχειρήσεων καὶ αἱ μορφαὶ συγκεντρώσεως.
 - α) Kartell
 - β) Συνδικᾶτον
 - γ) Trust
 - δ) Fusion.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ

Περὶ Οἰκονομικῆς Γεωγραφίας.—Στατική καὶ δυναμικὴ ἔννοια — Χωρικός προγραμματισμὸς — Προσδιορισμὸς τῶν μονάδων τοῦ χώρου — Μέθοδος ἐρεύνης ὁμοιογενοῦς καὶ ἀνομοιογενοῦς χωρικῆς μονάδος — Πόλοι ἑλξεως.

Φυσικὸν περιβάλλον.—Κλίμα—Ἔδαφος—Ἀνθρώπινος παράγων ἐν τῷ χώρῳ—Κίνησις πληθυσμοῦ—Ἐσωτερικὴ καὶ ἐξωτερικὴ μετανάστευσις—Ἀστυφιλία—Πληθυσμιακὴ θεωρία.

Ὁργάνωσις χωρικῆς μονάδος ἀγροτικῆς οἰκονομίας.—Νόμος φθινούσης ἀποδόσεως—Ὁργάνωσις χώρου καὶ ἐγκατάστασις βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων—Θεωρία ἐγκαταστάσεως βιομηχανίας—Κριτήρια ἐπιλογῆς τοῦ χώρου.

Ὁργάνωσις χώρου καὶ ἐνεργειακαὶ πηγαί.—Στερεὰ καὶ ὑγρά καύσιμα—Ἡλεκτρικὴ ἐνέργεια ἐξ ὕδατοπτώσεων—Ἀτομικὴ ἐνέργεια—ἡλιακὴ—αἰολικὴ, κλπ.—Ὁργάνωσις χώρου, οἰκονομικὴ ἀγορὰ καὶ ἐμπόριον.

Προβλήματα γενικῆς καὶ περιφερειακῆς ἀναπτύξεως.—Οἰκονομικὰ χαρακτηριστικὰ ὑπαναπτύκτων χωρῶν.—Μεθοδολογία περιφερειακῆς ἀναπτύξεως εἰς ὑπαναπτύκτους χώρας.—Θεωρίαι περὶ οἰκονομικῶν βαθμίδων καὶ σύγχρονοι διαφοραὶ ἀνεπτυγμένων καὶ ὑπαναπτύκτων περιοχῶν.

ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ

1. Γενικαὶ ἀρχαὶ τῆς Λογιστικῆς.—Ὁρισμός, ἔννοια καὶ περιεχόμενον τῆς περιουσίας.—Πηγαὶ προελεύσεως τῆς περιουσίας (ἴδιον καὶ ξένον κεφάλαιον).—Ταξινόμησις τῆς περιουσίας καὶ τῶν πηγῶν προελεύσεώς της (ἐννοια καὶ ὀρισμὸς τοῦ λογαριασμοῦ).—Ἐννοια τῶν ὀρων Ἐνεργητικοῦ καὶ Παθητικοῦ.—Ἐννοια, ὀρισμὸς καὶ ἀπεικόνισις τοῦ Ἰσολογισμοῦ.—Μορφαὶ τοῦ Ἰσολογισμοῦ.—Ὁρισμός, περιεχόμενον καὶ σκοπὸς τῆς Λογιστικῆς.—Διάκρισις τῆς Λογιστικῆς εἰς στατιστικὴν, δυναμικὴν καὶ στατικὴν.

Περὶ λογαριασμῶν, λογιστικῶν βιβλίων καὶ μεθόδου τηρήσεως διαφορῶν λογαριασμῶν.—Περὶ λογαριασμῶν.—'Απεικόνισις τῶν λογαριασμῶν, παρακολούθησις τῆς κινήσεως τῶν λογαριασμῶν.—Περὶ διπλογραφικοῦ συστήματος.—Περὶ λειτουργίας τῶν λογαριασμῶν (ἀξιῶν, προσωπικῶν καὶ ἐξόδων καὶ τῆς καθαρᾶς θέσεως).—Περὶ λογιστικῶν βιβλίων : ἐπισήμων (βιβλίων 'Απογραφῶν, 'Ημερολογίου καὶ βιβλίου ἀντιγραφῆς 'Επιστολῶν) καὶ προαιρετικῶν (Γενικῶν Καθολικῶν, Προχείρων, 'Αναλυτικῶν Καθολικῶν, Βιβλίων Ταμείων, Γραμματίων κλπ.).—Περὶ ἀπογραφῆς (καταμέτρησις καὶ ἀποτίμησις).—Περὶ προσωρινοῦ ἰσοζυγίου καὶ καταστάσεως συμφωνίας, περιληπτικῶν καὶ εἰδικῶν λογαριασμῶν, ὡς καὶ περὶ ἀριθμοῖσοζυγίων.—Περὶ μικτῶν λογαριασμῶν ('Ορισμὸς καὶ διακρίσεις αὐτῶν. Περὶ ἐκκαθαρίσεως μικτῶν λογαριασμῶν).—Περὶ ἀντιθέτων λογαριασμῶν.—Περὶ διαμέσεων καὶ στατιστικῶν λογαριασμῶν, ὡς καὶ περὶ ἀντικρῦζομένων χρεοπιστώσεων λογαριασμῶν (Λογιστικαὶ ἐγγραφαὶ τῶν πάσης φύσεως μετὰ γραμματίων συναλλαγῶν).—Μέθοδος τηρήσεως τοῦ λογαριασμοῦ ('Εμπορεύματα ὡς μικτοῦ, ὡς ἀμιγοῦς λογαριασμοῦ, ἀξίας, διὰ πολλαπλῶν λογαριασμῶν).—Περὶ τῆς ἐπιδράσεως τῶν γενικῶν ἐξόδων ἐπὶ τοῦ ἐξ ἐμπορεύματος κέρδους.—Περὶ τῆς λειτουργίας τοῦ λογαριασμοῦ «'Εμπορεύματα παρὰ τρίτοις».—Περὶ προαγωγῶν καὶ προπωλήσεων ἐμπορευμάτων, ὡς καὶ περὶ ἀγοραπωλησίας ἐμπορευμάτων μέσω ἀνταποκριτῶν.—Περὶ λογαριασμῶν τάξεως.—Περὶ τῶν ὑπὸ αἵρεσιν λογαριασμῶν.—Περὶ ἀπλογραφίας.—Περὶ ἀποσβέσεων.—Περὶ συντάξεως 'Ισολογισμοῦ τέλους χρήσεως, ὡς καὶ περὶ κλεισίματος τῶν λογιστικῶν βιβλίων καὶ ἐκ νέου ἀνοίγματος αὐτῶν.—Περὶ ἐγγραφῶν εἰς ξένον νόμισμα.—Περὶ λογιστικῆς τῶν ἐμπορικῶν ἐταιρειῶν (ὁμορρύθμων, ἑτερορρύθμων, ἀνωνύμων καὶ συμμετοχικῶν).—Περὶ συγκεντρωτικοῦ συστήματος ἐγγραφῶν (ἀμερικανικοῦ κλπ.).—Περὶ λογιστικῆς καὶ διαχειριστικῆς ὁργανώσεως ὁργανισμῶν δημοσίου δικαίου.—Περὶ λογιστικῶν σχεδίων.

2. 'Εφηρμοσμένη Λογιστική :

α) Λογιστικὴ τῶν 'Εμπορικῶν 'Εταιρειῶν καὶ Συνεταιρισμῶν.

- 1) ὁμορρύθμων καὶ ἑτερορρύθμων 'Εταιρειῶν.
- 2) συμμετοχικῆς ἐταιρείας.
- 3) ἀνωνύμου ἐταιρείας
- 4) ἐταιρείας περιωρισμένης εὐθύνης
- 5) συνεταιρισμῶν.

β) Τραπεζικὴ Λογιστικὴ (στοιχεῖα)

γ) Βιομηχανικὴ Λογιστικὴ (στοιχεῖα).

δ) 'Αγροτικὴ Λογιστικὴ (στοιχεῖα).

3. Οἰκονομικὴ Λογιστικὴ :

- α) Ἔρευναι ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν καταστάσεων.
- β) Περὶ τῆς ἐννοίας τοῦ κέρδους.
- γ) Περὶ τοῦ προγραμματισμοῦ τῶν ἐπιχειρήσεων.

Γ'. ΚΥΚΛΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ**ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΝΕΩΤΕΡΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

Α'. Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν Ἱστορίαν τοῦ νεωτέρου Ἑλληνισμοῦ.—Ἡ Τουρκικὴ κυριαρχία.—Τὸ καθεστὼς τῶν Ἑλλήνων κατὰ τὴν Τουρκοκρατίαν.—Ἐλευθερία καὶ προνόμια.—Θεσμοὶ αὐτοδιοικήσεως.—Στρατιωτικὰ σώματα ἀντιστάσεως.—Ἡ ἀναγέννησις τοῦ Ἑλληνισμοῦ κατὰ τὸν δέκατον ὀγδοὺν αἰῶνα.—Ἡ νέα κοινωνικὴ διάρθρωσις τῶν Ἑλλήνων καὶ ἡ γένεσις τῆς διοικητικῆς ἀριστοκρατίας.—Ἡ ἀνάπτυξις τῆς νέας ἀριστοκρατίας τῆς γῆς.—Ἡ ἀνάπτυξις τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Διασποράς.—Ἡ ἀνάπτυξις τοῦ οἰκονομικοῦ βίου καὶ τοῦ ναυτικοῦ.—Ρεύματα καὶ συγκρούσεις ἰδεῶν.

Β'. Ἡ Πολιτικὴ Ἱστορία τῆς Νεωτέρας Ἑλλάδος.—Γενικαὶ ἔννοιαι καὶ ἐπιστημονικοὶ ὅροι.—Ἡ σπουδὴ καὶ ἡ ἔρευνα τῆς Ἱστορίας τοῦ Νεωτέρου Ἑλληνισμοῦ.—Καθολικαὶ ἀρχαὶ τοῦ ἐθνικοῦ καὶ πολιτικοῦ βίου τῶν Νεωτέρων Ἑλλήνων.—Σταθμοὶ καὶ περίοδοι τῆς Πολιτικῆς Ἱστορίας τῆς Νεωτέρας Ἑλλάδος.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΝ

Εἰσαγωγικαὶ ἔννοιαι.—Ἐννοια τῆς φιλοσοφίας καὶ ἀντικείμενα αὐτῆς.—Φιλοσοφία καὶ πνευματικὸς βίος.—Φιλοσοφία καὶ ἐπιστῆμαι.—Φιλοσοφία καὶ θρησκεία.—Φιλοσοφία καὶ Τέχνη.—Ὁ ἄνθρωπος καὶ ὁ κόσμος.—Ἡ κατ' αἴσθησιν ἀντίληψις (Αἰσθήσεις—Αἰσθήματα—Ἀντίληψις—Παραστάσεις).—Ἡ νόησις.—Τὸ θυμικὸν (συναίσθημα καὶ βούλησις).—Ἡ προσωπικότης καὶ ἡ συνοχὴ τοῦ ψυχικοῦ βίου.—Φιλοσοφία καὶ ψυχολογία.

Οἱ κλάδοι τῆς Φιλοσοφίας.—Μεταφυσικὴ.—Γνωσιολογία.—Φιλοσοφία τῶν ἀξιῶν.—Προβλήματα μεθοδολογία καὶ γνωσιολογικά.—Ἡ κατ' ἐμπειρίαν γνῶσις.—Αἰσθησιοκρατία.—Ἡ διὰ τοῦ νοῦ καὶ τοῦ λόγου γνῶσις.—Νοησιαρχικοί.—Ἡ κριτικὴ σχολή.—Τὰ ὅρια τῆς γνώσεως.—Δογματικοί.—Σκεπτικισταί.—Ἡ σχετικότης τῆς γνώσεως.

Ἡθικότης.—Κοινωνικὸς βίος.—Ἡθικὴ καὶ δίκαιον.—Ἀνθρωπισμός.

Καλλιέργεια τῆς προσωπικότητος.—Μόρφωσις διὰ γνώσεων.—Μόρφωσις δι' αὐτοελέγχου καὶ ἐσωτερικῆς βελτιώσεως.—Νομιμότης τοῦ ψυχικοῦ βίου.—

Καλλιέργεια τῆς διανοίας αἱ τῆς βουλῆσεως.—Συναισθηματικὸς βίος.—Συνεῖδησις.—Αἱ ἔννοιαι τοῦ χρέους καὶ τῆς ἀρετῆς.—'Εσωτερικὸς πολιτισμὸς.—Φιλαλληλία, ἀνθρωπισμὸς καὶ ἐλευθερία.

'Ιστορία τῶν φιλοσοφικῶν θεωριῶν.—Οἱ προσωκρατικοί.—Οἱ σοφισταί.—'Η ἐποχὴ τῆς ἀκμῆς.—Σωκράτης καὶ Πλάτων.—'Αριστοτέλης.—Στωϊκοί.—'Επικούρειοι.—Νεοπλατωνικοί.—'Η φιλοσοφία τῶν ἑλληνιστικῶν καὶ τῶν ρωμαϊκῶν χρόνων.—Οἱ φιλόσοφοι-πατέρες τῆς 'Εκκλησίας κατὰ τὸν Μεσαίωνα.—'Η σχολαστικὴ φιλοσοφία.—'Η 'Αναγέννησις.—Νέα περὶ κόσμου παράστασις συνεπεῖα τῆς προόδου τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν.—Τὰ μεγάλα συστήματα τοῦ 17ου αἰῶνος.—Descartes καὶ Καρτεσιανοί.—'Ο πανθεῖσμὸς τοῦ Σπινόζα.—'Η φυσιοκρατία τοῦ Hobbes.—'Η μεταφυσικὴ ἰδεοκρατία τοῦ Leibnitz.—Οἱ χρόνοι τῆς Διαφωτίσεως ('Αγγλία, Γαλλία, Γερμανία).—'Η κριτικὴ φιλοσοφία τοῦ Kant.—Γερμανοὶ ἰδεοκράται καὶ ρομαντικοί.—Φίχτε.—'Εγελος.—Περίοδος τῆς ἐπικρατήσεως τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν.—'Ο Auguste Comte καὶ ὁ γαλλικὸς θετικισμὸς.—Σπένσερ.—Νίτσε.—'Αντίδρασις κατὰ τοῦ θετικισμοῦ.—'Ο εἰκοστὸς αἰὼν.

Αἱ Σχολαί.—'Ενιαρχικοὶ καὶ δυαρχικοί.—'Υλισμὸς.—Πνευματοκρατία κλπ.

Δ'. ΚΥΚΛΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ

Α'. Εἰσαγωγή : 1) 'Αντικείμενον-μέθοδος.—2) 'Ιστορικὴ ἐπισκόπησις μεθόδου ἐρεῦνης. Σχολαί.—3) Σύγχρονοι κατευθύνσεις.—Σχέσις θεωρίας καὶ ἐμπειρικῆς ἐρεῦνης (κατὰ βάθος κοινωνιολογίας).

Β'. Κοινωνικαὶ ομάδες - Διακρίσεις : 1) Στοιχειώδεις ομάδες (ἄμεσος ἐπικοινωνία) : Οἰκογένεια, β) 'Ομάς παιγνιδίων, γ) 'Ομάς πρεσβυτέρων (μικραὶ Κοινότητες).—2) Δευτερογενεῖς ομάδες (ἔμμεσος ἐπικοινωνία) : α) Κοινωνικαὶ τάξεις, β) Πολιτικαὶ ομάδες, γ) Οἰκονομικαὶ ομάδες (ομάδες συμφέροντος-ομάδες ἀσχοῦσαι πίεσιν), δ) Γραφειοκρατία, ε) Θρησκευτικαὶ ομάδες, στ) 'Ο Στρατὸς ὡς κρατικὴ ομάδα, ζ) Τὸ 'Εθνος, η) Τὸ Κράτος, θ) 'Η Κοινότης.

Ι. 'Η ἡγεσία τῆς ομάδος. *ΙΙ.* 'Ομαδικὴ στάσις. *ΙΙΙ.* 'Ομαδικὴ συμπεριφορά : α) Συμπεριφορὰ ἀτόμων συνιστάντων πλῆθος, β) Συμπεριφορὰ ἀτόμων συνιστάντων μᾶζαν, γ) Συμπεριφορὰ ἀτόμων συνιστάντων κοινόν.

Γ'. Κοινωνικὴ ψυχολογία : Στάσις-Στερεότυπον-Προκατάληψις. Κοινωνικὴ προσωπικότης. Δυναμικὴ τῆς ομάδος : Κοινωνιομετρία.

Δ'. Εἰδικοί κλάδοι Κοινωνιολογίας.

Ε'. Κοινὴ Γνώμη : 'Εννοια, παράγοντες καὶ προϋποθέσεις σχηματισμοῦ τῆς.

ΣΤ'. Κοινωνιολογία τοῦ Πολιτισμοῦ.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΕΤΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ

Α'. ΚΥΚΛΟΣ ΝΟΜΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΠΟΛΙΤΕΙΟΛΟΓΙΑ

I. Αἱ θεμελιώδεις ἔννοιαι.—Τὸ ἀντικείμενον τῆς γενικῆς πολιτειολογίας.—Γενικὴ πολιτειολογία καὶ νομικὴ ἐπιστήμη.—Γενικὴ πολιτειολογία καὶ φιλοσοφία τοῦ δικαίου.—Γενικὴ πολιτειολογία καὶ κοινωνιολογία.—Γενικὴ πολιτειολογία καὶ πολιτικὴ.—Γενικὴ καὶ εἰδικὴ πολιτειολογία.—Ἡ θέσις τῆς πολιτειολογίας ἐν τῷ συνόλῳ τῶν ἐπιστημῶν.—Ἡ μέθοδος τῆς γενικῆς πολιτειολογίας.—Ἡ χρησιμότης τῆς γενικῆς πολιτειολογίας.

II. Εἰσαγωγικαὶ ἔννοιαι.—1. Προέλευσις, ἐξέλιξις καὶ θάνατος τοῦ κράτους.—Βασικαὶ γραμμαὶ μιᾶς κοινωνιολογίας τοῦ κράτους : α) Γενικὰ—Κοινωνιολογία καὶ Φιλοσοφία τῆς Ἱστορίας.—Ἡ ἔννοια τοῦ ἱστορικοῦ νόμου (Ἡ φιλοσοφία τοῦ Hegel—Ἡ φιλοσοφία τοῦ ἱστορικοῦ ὕλισμου.—Ἡ φιλοσοφία τοῦ Spengler.—Ἡ ἱστοριοφιλοσοφικὴ θεωρία τοῦ Φυλετισμοῦ.—β) Στοιχεῖα κοινωνιολογίας τοῦ κράτους (Ἡ προέλευσις τοῦ κράτους : Πρωτότυπος, παράγωγος προέλευσις, αἱ θεωρίαι.—Ἡ ἐξέλιξις τοῦ κράτους : Ἡ κοινωνικοποίησις τοῦ κράτους.—Ἡ ἀνακύκλησις τῶν πολιτειακῶν μορφῶν—Τὸ σύγχρονον στάδιον ἐξελίξεως).—γ) Ὁ θάνατος τοῦ κράτους. 2.—Ἡ δικαιολόγησις τοῦ κράτους—(Αἱ ἀναρχικαὶ θεωρίαι—Αἱ προσθετικαὶ θεωρίαι περὶ δικαιολόγησεως τοῦ κράτους—Ἡ θετικὴ δικαιολόγησις τοῦ κράτους).

Ἡ ἔννοια τοῦ Κράτους.—Τὰ λοιπὰ στοιχεῖα τῆς ἐννοίας τοῦ κράτους.—Τὰ κοινωνιολογικὰ στοιχεῖα τῆς ἐννοίας τοῦ κράτους.—Τὰ πολιτικὰ στοιχεῖα τῆς ἐννοίας τοῦ κράτους.

Προβλήματα τῆς κυριαρχίας.

Ὅμοσπονδιακὰ καὶ συνομοσπονδιακὰ κράτη.

Ἡ ἔννοια τῆς συντακτικῆς καὶ ἀναθεωρητικῆς ἐξουσίας.

Ἡ ἔννοια τοῦ Δικαίου.—Ὅρισμός τοῦ δικαίου καὶ διάκρισις αὐτοῦ ἀπὸ συναφῶν φαινομένων.—Ἡ θετικὴ θεωρία τοῦ ἐθίμου.—«Νομικὸς» καὶ «νομοθετικὸς» ὁρισμός καὶ χαρακτηρισμός.—Ὁ «ἀποδέκτης» τοῦ «κανόνος δικαίου».—Δίκαιον καὶ δικαίωμα.—Αἱ σχολαὶ τοῦ δικαίου.—Ἡ διαίρεσις τοῦ δικαίου.—Ἡ ἐρμηνεία τοῦ δικαίου.

Κράτος καὶ Δίκαιον.

Κράτος καὶ Διεθνὲς Δίκαιον.

Τὰ σύγχρονα προβλήματα τῆς θεωρίας τοῦ Κράτους.

Κριτικὴ ἀνάλυσις τῶν περὶ Κράτους συγχρόνων θεωριῶν.—Ἡ θεωρία τοῦ

Jellinek—τοῦ Kelsen—τοῦ Duguit—τοῦ Max Weber—τοῦ Σοσιαλισμοῦ—τοῦ Smend—τοῦ Carl Schmitt—τοῦ Oswald Spenser—τοῦ Laski—τοῦ Radbruch—τοῦ Stammer.

Αἱ Πολιτειακαὶ Πράξεις. (Σύνταγμα — Νόμος — Διάταγμα — Δικαστικὴ Ἀπόφασις).

Εἰδικαὶ Πολιτειακαὶ Πράξεις. (Προϋπολογισμός—Ἐπικύρωσις Διεθνῶν Συνθηκῶν—Χάρις καὶ Ἀμνηστία).

Τὰ ἀτομικὰ δικαιώματα.

Ἐκκλησία καὶ Πολιτεία.

Κράτος καὶ Παιδεία.

Ὁ σκοπὸς τοῦ Κράτους (Γενικαὶ Γραμμαὶ τῆς Θεωρητικῆς καὶ Πρακτικῆς Πολιτικῆς).

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Νομικὰ πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου.—Οἱ ὀργανισμοὶ τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως (δήμοι καὶ κοινότητες).—Σύστασις καὶ κατάργησις αὐτῶν.—Ἑδαφικαὶ μεταβολαί.—Καθορισμὸς ὁρίων—Δημόται.—Μητρώα.—Δημοτικά καὶ κοινοτικά ἄρχαί.—Ὅργανα βουλευόμενα καὶ ἐκτελεστικά.—Ἀνάδειξις αὐτῶν, ἁρμοδιότητες, κανόνες λειτουργίας τῶν συλλογικῶν ὀργάνων.—Ἐποπτεία τῆς πολιτείας ἐπὶ τῶν δήμων καὶ τῶν κοινοτήτων.—«Πειθαρχικά» καὶ ἄλλα διοικητικὰ μέτρα κατὰ τῶν δημοτικῶν καὶ τῶν κοινοτικῶν ἀρχῶν.—Μορφαὶ ἐποπτείας ἐπὶ τῶν πράξεων τῶν βουλευομένων συλλογικῶν ὀργάνων (ἐποπτεία νομιμότητος καὶ οὐσιαστικῆς, προληπτικῆς καὶ κατασταλτικῆς).—Οἱ δημοτικοὶ καὶ κοινοτικοὶ ὑπάλληλοι.—Ὑπηρεσιακὴ κατάστασις, μονιμότης κλπ. (ἐρμηνεία τοῦ νέου κώδικος).—Περιουσία καὶ πόροι τῶν δήμων καὶ τῶν κοινοτήτων.—Προϋπολογισμός.—Προαιρετικά καὶ ὑποχρεωτικά δαπάναι.—Διαδικασία καταρτίσεως καὶ ψηφίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐποπτεία τοῦ κράτους ἐπ' αὐτοῦ (ἁρμοδιότης τοῦ νομάρχου πρὸς αὐτεπάγγελτον ἐγγραφὴν κλπ.).—Ἀπολογισμός.—Ταμειακὴ ὑπηρεσία.—Ἔργα καὶ προμήθειαι δήμων καὶ κοινοτήτων.—Συμβάσεις παραχωρήσεως δημοτικῶν ὑπηρεσιῶν, ἐκποιήσεως ἀκινήτων, μισθωτικά, δανειστικά.—Δουλεῖαι δημοσίου δικαίου ἐπὶ δημοτικῶν ἀκινήτων.—Σύνδεσμοι δήμων καὶ κοινοτήτων.—Ἡ ἔννοια τῆς δευτεροβαθμίου τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ ἐφαρμογαὶ αὐτῆς ἐν Ἑλλάδι.

Οἱ ὀργανισμοὶ τῆς καθ' ὕλην αὐτοδιοικήσεως.—Νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου, ἀσχοῦντα διοίκησιν, ἕτερα πλὴν τῶν τοπικῶν ὀργανισμῶν.—Νομικὴ προσωπικότης καὶ ἄσκησις δημοσίας ἐξουσίας.—Κριτήρια διακρίσεως αὐτῶν ἀπὸ παρεμφερῶν νομικῶν προσώπων ἰδιωτικοῦ δικαίου.—Τρόποι συστάσεως τῶν τοιούτων ὀργανισμῶν.—Διατί ἀνήκουσιν εἰς τὸν δημόσιον

διοικητικὸν ὀργανισμόν.—Αἱ συνέπειαί τῆς τοιαύτης ιδιότητος αὐτῶν.—Πληθωρισμός αὐτῶν εἰς τὰ νεώτερα κράτη.—Μειονεκτήματα τῆς ὑπερβαλλούσης ἐφαρμογῆς τοῦ συστήματος.—Κατηγορίαι τῶν ὀργανισμῶν τῆς καθ' ὕλην αὐτοδιοικήσεως.—Κανόνες ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας αὐτῶν.—Διοικητικαὶ ἀρχαὶ καὶ ὑπάλληλοι αὐτῶν.—Ἐποπτεία τοῦ κράτους ἐπὶ τῶν ὀργανισμῶν (Διοικητική, οἰκονομικὴ κλπ.).

Νομικὴ ρύθμισις τῆς δράσεως τῆς Διοικήσεως ἐν γένει.—Ἐνιαία νομικὴ ρύθμισις τῆς δράσεως τῆς τε ἐν στενῇ ἐννοίᾳ κρατικῆς διοικήσεως καὶ τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου.—Κανόνες νομιμότητος διέποντες τὴν λειτουργίαν πασῶν τῶν διοικητικῶν τούτων ὑπηρεσιῶν.—Ἡ δρᾶσις τῆς δημοσίας διοικήσεως ὑπὸ ἐποψὴν ὕλης καὶ βαθμοῦ ἐπεμβάσεως.—Ἀντίρροποι ἐν τῇ διοικητικῇ ἐπιστήμῃ κατευθύνσεις.—Ἀτομιστικά καὶ κοινωνιστικά θεωρήματα.—Οἱ πέντε θεμελιώδεις κλάδοι τῆς διοικητικῆς ἐνεργείας.—Εὐρυνσις τοῦ κύκλου τῆς δημοσίας διοικητικῆς δράσεως εἰς τὰ σύγχρονα κράτη.—Διοικητικὴ δρᾶσις παράλληλος πρὸς τὴν ἰδιωτικὴν καὶ «προνομιακὴ» ἢ «μονοπωλιακὴ».—Διάφορος ἐκάστοτε τρόπος νομικῆς ρυθμίσεως : δεσμευσμένη καὶ κατ' εὐχέρειαν διοικήσις.—Ἡ διακριτικὴ εὐχέρεια τῆς διοικήσεως.—Διάγνωσις αὐτῆς, ἔκτασις (πλαίσιον, ἀκραῖα ὅρια, φραγμοὶ) καὶ κανόνες νομικοῦ ἀσκήσεως αὐτῆς (νομικὰ ἐλαττώματα ἐν τῇ ἀσκήσει τῆς διακριτικῆς εὐχερείας).—Ἡ αὐτεπάγγελτος ἐνέργεια τῆς διοικήσεως καὶ ὅρια αὐτῆς.—Ὁ διοικητικὸς καταναγκασμός.—Οἱ καθ' ἕκαστα κανόνες νομιμότητος ἐν τῇ διοικητικῇ δράσει.—Ἀρχὴ τῆς ἐλευθερίας τῆς διοικήσεως («τεκμήριον τῆς διακριτικῆς ἐξουσίας»)—«Ἐπιφυλάξεις» τοῦ νομικοῦ κανόνος.—Περιοχόμενον τοῦ κανόνος νομιμότητος (ὑποκειμενικὸν στοιχεῖον : ἀρμοδιότης τοῦ ὀργάνου—στοιχεῖον διαδικασίας : τήρησις τῶν «οὐσιωδῶν τύπων»—νομιμότης τοῦ οὐσιαστικοῦ περιεχομένου τῆς ἐνεργείας).—Ἡ νομιμότης τῶν κατ' ἐξουσιοδότησιν νόμου ἐκδιδομένων ὑπὸ τῆς διοικήσεως νομικῶν κανόνων.—Αἱ «ἐφ' ἅπαξ» ἐξουσιοδοτήσεις.—Ἀποκλεισμός τῆς «ἀτομικῆς» ρυθμίσεως τῆς ὑπεξουσιοδοτήσεως, τῆς «κατ' ἀναλογίαν» ἐξουσιοδοτήσεως.—Ἀντικείμενα ἀπαιτοῦντα «εἰδικὰς» ἐξουσιοδοτήσεις.—Ἄλλοι κανόνες νομιμότητος (ἀνακλητόν, ἀναδρομικότης κλπ.).—Οἱ κανόνες τῶν ἱεραρχικῶν ἐπεμβάσεων.—Ἀρμοδιότης ἱεραρχικῆς διαταγῆς καὶ ὑπηρεσιακῆ ὑποχρέωσις ὑπακοῆς.—Ὅρια ταύτης.—Ἱεραρχικὸς ἔλεγχος ἐπὶ τῶν νομικῶν πράξεων τῆς διοικήσεως.—Προληπτικὸς καὶ κατασταλτικὸς ἔλεγχος νομιμότητος καὶ οὐσιαστικῆς.—Ἐλεγχος αὐτεπάγγελτος καὶ ἐπὶ προσφυγῇ.—Ἡ ἱεραρχικὴ προσφυγὴ, ἄτυπος καὶ τυπικὴ (ἐνδικοφανής).

Κατηγορίαι πράξεων καὶ ἐνέργειαι τῆς Διοικήσεως.—Ὑλικαί, τεχνικαὶ καὶ οἰκονομικαὶ ἐνέργειαι.—Νομικαὶ πράξεις τῆς διοικήσεως.—Πράξεις μονομερεῖς καὶ διοικητικαὶ συμβάσεις.—«Εἰδικαί» ἢ «ἀτομικαί» ἢ «ἐν στενῇ ἐννοίᾳ» διοικητικαὶ πράξεις δικαιοπρακτικοῦ χαρακτῆρος.—Ἐννοια καὶ κατη-

γορίαι αὐτῶν.—Πρόσθετοι ὅρισμοι εἰς τὰς διοικητικὰς πράξεις (αἱρέσεις, προθεσμίαι, ὅροι).—Διοικητικαὶ πράξεις ἀνυπόστατοι καὶ ἀπλῶς ἀνίσχυροι (ἄκυροι, ἀκυρώσιμοι κλπ.).—Κατηγορίαι διοικητικῶν συμβάσεων.—Σύνθετοι διοικητικαὶ ἐνέργειαι.—Κανονιστικαὶ πράξεις τῆς διοικήσεως μὴ περιέχουσαι νομικοὺς κανόνες (ἐσωτερικοὶ κανονισμοὶ δημοσίων ὑπηρεσιῶν κλπ.).

Αἱ ἔννομοι σχέσεις Δημοσίου Δικαίου.—Δημόσια ἐξ ὑποκειμένου δίκαια.—Πηγὴ τούτων ἡ αὐθυπαγωγὴ τῆς κρατικῆς ἐξουσίας εἰς νομικοὺς φραγμούς.—Δημόσιαι ὑποχρεώσεις τῶν ἰδιωτῶν.—Ἀντιστρόφως δικαιώματα τῆς δημοσίας διοικήσεως καὶ ὑποχρεώσεις ταύτης ἐναντι τῶν διοικουμένων.—Ὑποκείμενα ἐν γένει τῶν δημοσίων ἐννόμων σχέσεων.—Σύστασις, ἀλλοίωσις καὶ κατάλυσις αὐτῶν.—Περιεχόμενον αὐτῶν.—Αἱ δημοσίου δικαίου παροχαί.—Εἰδικώτερον ἡ δημοσίου δικαίου ἀποζημίωσις.—Ἀστικὴ εὐθύνη τοῦ κράτους καὶ τῶν ἀσκούντων διοίκησιν νομικῶν προσώπων διὰ ζημίας προξενηθείσας ἐν τῇ λειτουργίᾳ τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτῶν.

Δίκαιον τῶν διοικητικῶν διαφορῶν.—Αἱ ἔννοιαι τῆς διοικητικῆς διαφορᾶς καὶ τῆς διοικητικῆς δικαιοδοσίας.—Τὸ κράτος «δικαίου» ὡς θεμέλιον τῆς ἐννοίας τῆς διοικητικῆς δικαιοσύνης.—Αἱ καθ' ἕκαστα κατηγορίαι τῶν διοικητικῶν διαφορῶν.—Συστήματα διοικητικῆς δικαιοσύνης.—Ἱστορικὴ ἐξέλιξις τοῦ Δικαίου τῶν διοικητικῶν διαφορῶν ἐν Ἑλλάδι.—Οἱ δικασταὶ τῶν διοικητικῶν διαφορῶν κατὰ τὸ σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους.—Τὰ διοικητικὰ δικαστήρια.—Γενικοὶ χαρακτῆρες αὐτῶν.—Κανόνες ἀρμοδιότητος καὶ λειτουργίας.—Ἡ ἐνώπιον αὐτῶν τηρουμένη διαδικασία.—Αἱ διοικητικαὶ διαφοραὶ τῆς «οὐσίας» ἢ τῆς «πλήρους δικαιοδοσίας».—Ὁ θεσμὸς τῆς συγκρούσεως καθηκόντων.—Ὁ θεσμὸς τῆς αἰτήσεως ἀκυρώσεως.—Ἐνδिका μέσα κατ' ἀποφάσεων διοικητικῶν δικαστηρίων.—Ἡ αἵτησις ἀναίρεσεως.—Αἱ ὑπαλληλικά προσφυγαί.—Φορολογικὰ δικαστήρια καὶ εἰδικὰ διοικητικὰ δικαστήρια.

ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΚΑΙΟΝ

Γενικὴ Θεωρία τοῦ Δημοσίου Διεθνoῦς Δικαίου.

Διεθνὴς Κοινότης καὶ διεθνὴς δικαιοταξία.—Κοινωνικοὶ λόγοι ἐπιβάλλοντες τὴν διαμόρφωσιν Διεθνoῦς Κοινότητος καὶ τὴν ἐννομον ρύθμισιν τῶν διεθνῶν σχέσεων.—Τὸ ἀνέφικτον τῆς οἰκονομικῆς αὐταρκειᾶς τῶν κρατῶν.—Αἱ οἰκονομικαὶ διαπολιτειακαὶ ἀνταλλαγαὶ καὶ ἡ ἀνάγκη ὑπαγωγῆς αὐτῶν εἰς ρυθμιστικοὺς κανόνες δικαίου.—Ἡ ἀσφάλεια τῶν κρατῶν καὶ ἡ ἀνάγκη διεθνoῦς θεμελιώσεως αὐτῆς.—Ἡ ἔννοια τῆς συλογικῆς ἀσφαλείας.—Ἡ περὶ δικαίου συνειδήσις τῶν λαῶν.—Ἡ διεθνὴς δικαιοταξία καὶ αἱ ποικίλας αὐτῆς μορφαί : ἡ διπλωματικὴ πολύκεντρος ὁργάνωσις· περιφερειακαὶ καὶ οἰκουμενικαὶ ὁργανώσεις.

Ἡ νομικὴ ὑπόστασις τοῦ Διεθνoῦς Δικαίου.—Ἡ νομοθετικὴ λειτουργία εἰς τὰ διεθνῇ πλαίσια.—Ἡ δικαστικὴ λειτουργία εἰς τὰ διεθνῇ πλαίσια.—Ἡ ἐκτελεστικὴ λειτουργία εἰς τὰ διεθνῇ πλαίσια.—Αἱ κυρώσεις ἐν τῷ διεθνεῖ δικαίῳ.—Δίκαιον καὶ καταναγκασμός.—Ἀναγνώρισις τῆς νομικῆς ὑποστάσεως τοῦ διεθνoῦς δικαίου ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς πολιτείας.

Ἡ ἱστορικὴ ἐξέλιξις τοῦ Διεθνoῦς Δικαίου.—Ἡ ἑλληνικὴ παράδοσις.—Οἱ ρωμαϊκοὶ χρόνοι.—Ἡ ἐπίδρασις τοῦ Χριστιανισμοῦ.—Βυζάντιον.—Ὁ δυτικὸς κόσμος κατὰ τὸν Μεσαίωνα.—Νεώτεροι χρόνοι : ἀπὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως (1453) μέχρι τῆς εἰρήνης τῆς Βεστροφαλίας (1648).—Ἀπὸ τῆς εἰρήνης τῆς Βεστροφαλίας μέχρι τοῦ Συνεδρίου τῆς Βιέννης (1815) : ἡ πύκνωσις τῶν διεθνῶν σχέσεων· ἡ ἀμερικανικὴ ἀνεξαρτησία· ἡ Γαλλικὴ Ἐπανάστασις τοῦ 1789 καὶ ἡ διαμόρφωσις τοῦ «ἐθνικοῦ κράτους».—Ἀπὸ τοῦ 1815 μέχρι τοῦ 1914.—Τὸ Εὐρωπαϊκὸν Διευθυντήριον (Ἡ Πενταρχία καὶ τὸ Concert Européen).—Τὰ κινήματα πρὸς ἐθνικὴν ἀνεξαρτησίαν ἢ ἐθνικὴν ἐνοποίησην (ἡ ἀρχὴ τῶν ἐθνότητων).—Ἡ ἀποικιακὴ ἐπέκτασις τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν.—Ἡ διέυρυνσις τῶν γεωγραφικῶν ὁρίων τῆς Διεθνoῦς Κοινότητος.—Ὁ Παναμερικανισμός.—Αἱ Συνδιασκέψεις τῆς Χάγης τῶν ἐτῶν 1899 καὶ 1907.—Ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν καὶ ἡ μεσοπολεμικὴ περίοδος (1920–1939).—Νομικὴ φύσις, σύνθεσις καὶ ὄργανα τῆς Κ.τ.Ε.—Ἡ Κ.τ.Ε. ὡς ὄργανον ἐπιλύσεως τῶν διεθνῶν διαφορῶν.—Αἱ ὑπὸ τοῦ Καταστατικοῦ αὐτῆς προβλεπόμεναι κυρώσεις.—Λόγοι ἀποτυχίας τῆς Κ.τ.Ε.—Τὸ θετικὸν αὐτῆς ἔργον.—Αἱ συμμαχικαὶ διακηρύξεις (1941–1945) καὶ ὁ Ὅργανισμός τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν.—Ἡ Γένεσις, σύνθεσις καὶ ὄργανα τοῦ Ο.Η.Ε.—Σκοποὶ καὶ ἀρχαὶ τοῦ Ο.Η.Ε.—Ἡ τεχνικὴ ὑπεροχὴ τοῦ Ο.Η.Ε. ἔναντι τῆς Κ.τ.Ε.—Μεταπολεμικὴ περίοδος.—Ἡ βραδύτης περὶ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς εἰρήνης ὀφειλομένη εἰς τὸν ἀνταγωνισμὸν τῶν δύο μεζόνων Δυνάμεων.—Διαμόρφωσις νέων ἀνεξαρτήτων κρατῶν καὶ τάσις πρὸς περαιτέρω ἀνεξαρτοποίησιν ὑπεζουσίαν πολιτειῶν.—Ἡ σύγχρονος τάσις τῶν κρατῶν πρὸς ὁμοσπονδίωσιν.

Αἷτια τῆς βραδείας ἐξελίξεως τοῦ Διεθνoῦς Δικαίου.—Ἀνασχετικοὶ παράγοντες παρεμποδίζοντες τὴν διαμόρφωσιν ἀρτίως συγκεκροτημένου διεθνoῦς δικαίου.

Δημόσιον Διεθνὲς καὶ Ἑσωτερικὸν Δίκαιον.—Αἱ μεταξὺ τῶν δύο τούτων κλάδων τοῦ δικαίου ὑφιστάμεναι διαφοραί.—Σχέσεις διεθνoῦς καὶ ἐσωτερικοῦ δικαίου.—Τὸ πρόβλημα ἐν τῇ θεωρίᾳ : ἡ δυαδικὴ θεωρία· ἡ μονιστικὴ θεωρία.—Τὸ πρόβλημα ἐν τῇ πράξει : ἡ διεθνὴς νομολογία καὶ συναφεῖς συνταγματικαὶ διατάξεις.—Τὸ ἑλληνικὸν ἐν προκειμένῳ δίκαιον.—Ἐλεγχος τῆς ἑλληνικῆς νομολογίας.

Δημόσιον Διεθνὲς Δίκαιον καὶ Ἰδιωτικὸν Διεθνὲς Δίκαιον.

Διεθνὲς Δίκαιον καὶ Ἐπιστήμη τῶν διεθνῶν σχέσεων.

Βιβλιογραφία τοῦ Δημόσιου Διεθνoῦς Δικαίου.

Αἱ πηγαὶ τοῦ Διεθνoῦς Δικαίου.

Αἱ Συνθῆκαι.—'Ορισμός.—Χαρακτηριστικά.—Εἶδη συνθηκῶν.—Συνθῆκαι πολυμερεῖς καὶ συνθῆκαι διμερεῖς.—Συνθῆκαι συμβόλαια καὶ συνθῆκαι νόμοι.—Προϋποθέσεις ἐγκυρότητος τῆς συνθήκης.—'Η ιδιότης τοῦ κυριάρχου κράτους.—'Η ὑπαρξὶς κυβερνήσεως *de jure* ἢ *de facto*.—Τὸ ἄρτιον τῆς βουλῆσεως τῶν συμβαλλομένων (πλάνη, βία καὶ ἀπειλή).—Τὸ θεμιτὸν καὶ τὸ δυνατὸν τοῦ ἀντικειμένου τῆς συνθήκης.—'Η συμμόρφωσις τῶν κρατῶν πρὸς τοὺς περὶ συνάψεως συνθηκῶν συνταγματικούς αὐτῶν κανόνας.—'Η διαδικασία συνομολογήσεως τῶν συνθηκῶν.—Γενικοὶ κανόνες συνομολογήσεως τῶν συνθηκῶν : διαπραγμάτευσις, ὑπογραφή, ἐπικύρωσις, ἀνταλλαγή ἢ κατάθεσις τῶν ἐπικυρώσεων, κύρωσις καὶ δημοσίευσις τῶν συνθηκῶν, πρωτοκόλλησις αὐτῶν (κατάργησις τοῦ συστήματος τῆς μυστικῆς διπλωματίας).—Εἰδικοὶ κανόνες καὶ διαδικασίαι ἐπὶ πολυμερῶν συνθηκῶν : προσχώρησις, ἐπιφύλαξις.—Παρεκκλίσεις ἀπὸ τῆς συνήθους διαδικασίας συνάψεως συνθηκῶν : σύμφωνα ἀπλοποιημένης μορφῆς, σύμφωνα κυρίων.—Αἱ Διεθνεῖς Συμβάσεις 'Εργασίας ιδιότυπος κατηγορία διεθνῶν συνθηκῶν.—'Η ὑποχρεωτικὴ ἰσχὺς τῶν συνθηκῶν.—Θεωρητικὴ θεμελίωσις τοῦ ὑποχρεωτικοῦ χαρακτῆρος τῶν συνθηκῶν.—'Η θεωρία τοῦ αὐτοπεριορισμοῦ καὶ τῆς *Vereinbarung*.—'Η ἀρχὴ *pacta sunt servanda*.—'Ο κανὼν τῆς ὑποχρεωτικῆς ἰσχύος τῶν συνθηκῶν καὶ τὸ πραγματικὸν γεγονός τῶν συχνῶν αὐτοῦ παραβιάσεων.—Συνθῆκαι ὑπὸ αἵρεσιν καὶ συνθῆκαι ἀντίθετοι πρὸς ἀγράφους ἢ συμβατικούς κανόνας δικαίου.—'Η ἐφαρμογὴ τῶν συνθηκῶν.—'Η ἰσχὺς τῶν συνθηκῶν κατ' ἑκτασιν.—Αἱ συνθῆκαι ὡς πρὸς τὰ συμβαλλόμενα κράτη.—Αἱ συνθῆκαι καὶ ἡ ἐκτέλεστικὴ ἐξουσία.—Αἱ συνθῆκαι καὶ ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία.—Αἱ συνθῆκαι καὶ ἡ δικαστικὴ ἐξουσία.—Αἱ συνθῆκαι ὡς πρὸς τὰ ἄτομα.—Αἱ συνθῆκαι ἐναντι τῶν τρίτων κρατῶν.—Συνθῆκαι εὐνοοῦσαι τρίτα κράτη : *Pacta in favorem tertii*.—'Η ρῆτρα τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου κράτους.—Συνθῆκαι ὑποχρεοῦσαι τρίτα κράτη : *Pacta in obligandum tertii*.—'Ο 'Οργανισμὸς τῶν 'Ηνωμένων 'Εθνῶν καὶ τὰ «ἐκσπονδα κράτη».—Χρονικὰ ὅρια τῆς ἰσχύος τῶν συνθηκῶν.—'Η ἀρχὴ τῆς μὴ ἀναδρομικότητος τῶν συνθηκῶν.—'Η ἐρμηνεία τῶν συνθηκῶν.—'Αρμοδιότης ἐρμηνείας τῶν συνθηκῶν.—Μέθοδος ἐρμηνείας τῶν συνθηκῶν.—Λύσις τῶν συνθηκῶν.—Διαλυτικὴ προθεσμία.—Διαλυτικὴ αἵρεσις.—'Εκτέλεσις τῶν συνθηκῶν.—'Αδυναμία ἐκτελέσεως καὶ ἀνωτέρα βία.—Καταγγελία.—'Αναθεώρησις.—Εὐχέρεια καταγγελίας συνθήκης συμβολαίου, συνεπεῖα παραβιάσεως αὐτῆς ὑπὸ τοῦ ἀντισυμβαλλομένου.—Παραίτησις κράτους ἀπὸ τῶν πλεονεκτημάτων συνθήκης.—'Η ἀλλαγὴ κυριαρχίας ἐπὶ ἐδαφικῶν περιοχῶν.—'Η ἐπίδρασις τοῦ πολέμου ἐπὶ τοῦ κύρους τῶν συνθηκῶν.—'Η ἀπρόβλεπτος καὶ ριζικὴ μεταβολὴ τῶν πραγματικῶν περιστατικῶν ὡς λόγος λύσεως τῶν συνθηκῶν : ὁ κανὼν *rebus sic stantibus*.—Αἱ κυβερνητικαὶ ἢ συνταγματικαὶ μεταβολαί.

Αί μονομερείς δικαιοπράξεις.

Τὰ διπλωματικά έγγραφα.

Οί διεθνείς έθιμικοί κανόνες.—Συστατικά στοιχεία του έθιμου.—Τρόποι διαπιστώσεως έθιμικού κανόνος.—Φύσις του έθιμικού δικαίου. Γνωρίσματα, ιδιότητες και σημασία του διεθνούς έθιμικού δικαίου.—Περιεχόμενον και κωδικοποίησις του διεθνούς έθιμικού δικαίου.

Αί γενικαί άρχαί του Δικαίου ως πηγή του Διεθνούς Δικαίου.—Λόγοι ύπάρξεως τρίτης αύτοτελοϋς πηγής του διεθνούς δικαίου.—Φύσις των γενικών άρχών το δικαίου ως τρίτης πηγής του διεθνούς δικαίου.— Περιπτώσεις γενικών άρχών του δικαίου εφαρμοζομένων εις τας διεθνείς σχέσεις.—Γενικαί άρχαί ούσιαστικού δικαίου.—Γενικαί άρχαί δικονομικού δικαίου.

Οί δευτερεύοντες ρυθμιστικοί παράγοντες των διεθνών σχέσεων.—Κανόνες ρυθμιστικοί έξατομικευομένων περιπτώσεων.—Αί δικαστικά άποφάσεις.—Αί άποφάσεις των διεθνών Όργανισμών.—Ή επίεικεια.—Τò έσωτερικόν δίκαιον.—Ή έπιστήμη ως ήσσαν παράγων διαπλάσεως των διεθνών κανόνων και ως μέσον άποσαφήνσεως αυτών.

Τὰ ύποκείμενα του Διεθνούς Δικαίου.

Τὰ κράτη.—Ή ανεξαρτησία του κράτους.—Ήστορικη διαμόρφωσις της έννοιας της ανεξαρτησίας.—Ή έννοια της ανεξαρτησίας και ή έπιστήμη.—Αί περι άπολύτου κυριαρχίας του κράτους δοξασάι.—Αί περι «σχετικής» ή «περιωρισμένης» κυριαρχίας διδασκαλίαι.—Ή κυριαρχία και ή ελληνική έπιστήμη του διεθνούς δικαίου.—Συμπεράσματα.—Αί κατευθύνσεις της έξωτερικής πολιτικής των κρατών και ή έννοια της κυριαρχίας.—Περιεχόμενον της έννοιας της ανεξαρτησίας.—Τò άντικείμενον των άρμοδιοτήτων του κράτους ως ανεξαρτήτου πολιτειακής όντότητος.—Έδαφική άρμοδιότης του κράτους.—Προσωπική άρμοδιότης του κράτους.—Άρμοδιότης του κράτους λόγω άσκήσεως δημοσίας ύπηρεσίας.—Φύσις των άρμοδιοτήτων του κράτους ως ανεξαρτήτου νομικού προσώπου του διεθνούς δικαίου : αποκλειστικότης, άυτονομία, πληρότης.—Περιορισμός της ανεξαρτησίας του κράτους λόγω προσχωρήσεως αυτού εις Συμμαχίαν ή εις Ένωσιν όμοσπονδιακού χαρακτήρος.—Περιορισμός της ανεξαρτησίας του κράτους λόγω ύπαγωγής αυτού εις τούς κανόνες του διεθνούς δικαίου.—Τò άναπαλλοτρίωτον της ανεξαρτησίας του κράτους.

Συνέπειαι της ανεξαρτησίας του Κράτους.—Όρια των άρμοδιοτήτων αυτού.—Ή ισότης των πολιτειών.—Ή ισότης νομική και ισότης λειτουργική.—Ή άρχή της μη έπεμβάσεως.—Περιπτώσεις καθ' ός ή επέμβασις είναι θεμιτή.—Ο Διεθνής Οικονομικός Έλεγχος (Δ.Ο.Ε.) εν Έλλάδι. Τò δόγμα του Μονρόου.—Έξέλιξις του δόγματος του Μονρόου κατά τούς μετέ-

πειτα χρόνους.—Τὸ δόγμα Ντράγκο.—'Απαγόρευσις χρησιμοποίησεως βίας πρὸς εὔσπραξιν χρηματικῶν ὀφειλῶν.—Τὸ δόγμα Πόρτερ.—'Η ἑτεροδικία τῶν κρατῶν.—Πρακτικὴ σημασία τοῦ θεσμοῦ.—'Ιστορικὴ θεμελίωσις.—'Εκτασις τοῦ προνομίου τῆς ἑτεροδικίας.—Πράξεις ἐξουσίας καὶ πράξεις διαχειρίσεως.—Τὸ παρ' ἡμῖν κρατοῦν σύστημα.—'Εκτέλεσις τῶν κατ' ἄλλοδαποῦ κράτους ἐκδιδομένων ἀποφάσεων.

Κράτη τελοῦντα ὑπὸ εἰδικὸν διεθνὲς καθεστῶς.—'Η διηνεκῆς οὐτετέρου-της.—Δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις τῶν διηνεκῶς οὐδετέρων κρατῶν.—Βέλγιον, Λουξεμβούργον, Ἑλβετία, Αὐστρία.—'Η οὐδετεροποίησις.—Οὐδετεροποιημένα ἢ ἀπεστρατικοποιημένα ἐδάφη ἐν Ἑλλάδι.

Κράτη ὑπεξούσια.—'Η ὑποτέλεια ἐν στενῇ ἐννοίᾳ.—Τὰ προτεκτοράτα.—'Η de facto ὑπεξουσιότης.—'Ο θεσμὸς τῆς ἐγγυήσεως ἐν τῷ διεθνῇ δικαίῳ.—Νομικὴ φύσις, μορφαί, ἀντικείμενον καὶ συνέπειαι τῆς ἐγγυήσεως.—'Ανισοσυμμαχικοὶ δεσμοί.—Σφαῖρα ἐπιρροῆς.

'Η διεθνὴς θέσις τῆς Κύπρου.

'Η διεθνὴς θέσις τῆς Ἑλλάδος.—'Η διεθνὴς θέσις τῆς Ἑλλάδος ὡς καθωρίσθη ὑπὸ τῶν διεθνῶν δικαιοπραξιῶν τῶν ἐτῶν 1827-1830.—'Η διεθνὴς θέσις τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν σύγχρονον ἐποχὴν.

Τὰ ἄτομα ὡς ὑποκείμενα τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου.—Δικαιώματα χορηγούμενα εἰς τὸ ἄτομον ὑπὸ τοῦ συμβατικοῦ διεθνοῦς δικαίου.—Δικαιώματα χορηγούμενα εἰς τὸ ἄτομον ὑπὸ τοῦ ἐθιμικοῦ διεθνοῦς δικαίου.—Οἱ ἄλλοδαποί.—Οἱ ἀπόλιδες.—Οἱ πρόσφυγες.—'Η Οἰκουμενικὴ Διακήρυξις τῶν Δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου.—'Η Σύμβασις τῆς Ρώμης τῆς 4-11-1950.

Δικαιώματα χορηγούμενα ὑπὸ τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου εἰς ομάδας ἀτόμων.—'Αναγνώρισις δικαιωμάτων ἐμπολέμου εἰς τοὺς ἐπαναστάτας.—Αἱ μειονότητες.—'Η ἀρχὴ τῆς αὐτοδιαθέσεως τῶν λαῶν.

'Η διεθνὴς εὐθύνη τοῦ Κράτους καὶ τῶν ἀτόμων.

Νομικὴ φύσις, γενικὰ χαρακτηριστικὰ καὶ θεωρητικὴ θεμελίωσις τῆς διεθνοῦς εὐθύνης τῶν Κρατῶν.

Λειτουργία τῆς διεθνοῦς εὐθύνης τῶν κρατῶν (θεωρία τῆς διπλωματικῆς προστασίας).—Προϋποθέσεις ἀσκήσεως τῆς διπλωματικῆς προστασίας.—Συνέπειαι ἀσκήσεως τῆς διπλωματικῆς προστασίας.—Ἐφαρμογαὶ τῆς διεθνοῦς εὐθύνης.—Αποτελέσματα τῆς διεθνοῦς εὐθύνης.—Λόγοι ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τῆς διεθνοῦς εὐθύνης.

'Η διεθνὴς εὐθύνη τῶν ἀτόμων.—Τὸ διεθνὲς ποινικὸν δίκαιον : ἐγκλήματα κατὰ τῆς εἰρήνης.—Ἐγκλήματα πολέμου.—Τὸ ἐγκλημα τῆς γενοκτονίας.

Κρατικά ὄργανα τῶν διεθνῶν σχέσεων καὶ διεθνεῖς λειτουργοί.

Κεντρικά ὄργανα.—'Αρχηγὸς τοῦ κράτους.—'Υπουργὸς τῶν 'Εξωτερικῶν.

'Εξωτερικά κρατικά ὄργανα.

Διπλωματικοὶ πράκτορες.—Γενικά.—Νομικαὶ προϋποθέσεις τῆς ἀναλήψεως καθόντων τῶν διπλωματικῶν ἀντιπροσώπων.—Λήξις τῆς διπλωματικῆς ἀποστολῆς.—Καθήκοντα τῶν διπλωματικῶν ἀντιπροσώπων.—'Υποχρεώσεις τῶν διπλωματικῶν ἀντιπροσώπων.—'Ασυλίας τῶν διπλωματικῶν ἀντιπροσώπων.—Θεωρητικὴ θεμελίωσις τῶν διπλωματικῶν ἀσυλιῶν.

Πρόξενοι.—'Οργάνωσις τοῦ προξενικοῦ θεσμοῦ.—Διαδικασία τῶν προξένων.

Οἱ διεθνεῖς λειτουργοί.—'Αρμοδιότητες.—Προνόμια.—Δικαστικὴ προστασία.—'Ενδικα μέσα.

Πεδία εἰδικῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου.

Ποταμία περιοχῇ.—Διεθνεῖς ποταμοί.—Νομικὸν καθεστῶς.

Διεθνεῖς διώρυγες.

Θαλασσία περιοχῇ.

'Ανοικτὴ θάλασσα.—Νομικὸν καθεστῶς.—Νομικὴ θέσις τῶν πλοίων εἰς τὴν ἀνοικτὴν θάλασσαν.—Διдайοδοσία τοῦ κράτους τῆς σημαίας τοῦ πλοίου.—Διεθνὴς διακανονισμὸς τῆς ἀσφαλείας τῆς θαλάσσης.—'Εξαιρετικὰ δικαιώματα ἐπεμβάσεως εἰς τὴν ἀνοικτὴν θάλασσαν.

'Εσωτερικά ὕδατα.—Νομικὴ θέσις τῶν εἰς τὰ ἐσωτερικά ὕδατα εἰσερχομένων ἢ εὐρυσκομένων ἀλλοδαπῶν πλοίων.

Αἰγιαλίτις ζώνη.—Νομικὴ φύσις.—'Εκτασις.—'Ασκησις καὶ περιορισμοὶ τῆς κυριαρχικῆς ἐξουσίας τοῦ παρακτίου κράτους.

Συνορεύουσα ζώνη.—'Ηπειρωτικὴ ὑφαλοκρηπίς.—Νομικὸν καθεστῶς τῶν κόλπων καὶ ὅρμων.

Τὸ καθεστῶς τῶν στενῶν καὶ πορθμῶν.

'Ο ἐναέριος χῶρος.

Τὸ δίκαιον τοῦ διαστήματος.

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΩΝ ΔΙΕΘΝΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Μεθοδολογικὰ προβλήματα.—Εἰδικὸς χαρακτήρ τῆς 'Επιστήμης τῶν Διεθνῶν Σχέσεων.—'Ιδιομορφία αὐτῆς ἔναντι τοῦ διεθνοῦς δικαίου, ἔναντι τῆς διπλωματικῆς ἱστορίας, ἔναντι τῆς διεθνοῦς πολιτικῆς.—Οἱ παράγοντες τοῦ

διεθνoῦς βίου.—Ἡ πολιτεία ἐν τῷ διεθνεῖ βίῳ.—Προβολή καὶ ἑξαρσις τῆς κρατικῆς κυριαρχίας—Διεθνῆς σημασία τοῦ ἐσωτερικοῦ πολιτεύματος καὶ ἐπιπτώσεις τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς.—Ἐθνικὸν συναίσθημα καὶ ἐθνικισμός.—Ἡ ἐπίδρασις τῆς δημοσίας γνώμης ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς.—Τὰ ἀσκήσαντα ἢ ἀσκοῦντα ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς διεθνoῦς πολιτικῆς πολιτικά πρόσωπα.—Ἡ τεχνικὴ τῶν διεθνῶν σχέσεων.—Αἱ διπλωματικαὶ μέθοδοι.—Αἱ νομικαὶ μέθοδοι (συμβατικά καὶ δικαστικά).—Αἱ θεσμικαὶ μέθοδοι (διὰ τῶν διεθνῶν Ὁργανισμῶν).—Ἡ διαμόρφωσις τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῶν κρατῶν.—Ἡ δημοσία γνώμη.—Πολιτικοὶ καὶ ἰδεολογικοὶ παράγοντες.—Οἰκονομικοὶ παράγοντες.—Δημογραφικοὶ παράγοντες.—Ἱστορικοὶ παράγοντες.—Στρατηγικὰ καὶ τεχνικὰ μέσα χρησιμοποιούμενα ὑπὸ τῶν κρατῶν κατὰ τὴν ἀσκήσιν τῆς ἐξωτερικῆς τῶν πολιτικῆς.—Ἡ πολιτικὴ τῶν συμμαχιῶν.—Ἡ πολιτικὴ τῆς διπλωματικῆς ἀπομονώσεως τρίτου κράτους.—Ὁ ψυχολογικὸς πόλεμος.—Ὁ οἰκονομικὸς πόλεμος.—Ὁ πόλεμος ἐν στενῇ ἐννοίᾳ.—Ἡ πολιτικὴ ἰσχὺς τῶν Μεγάλων Δυνάμεων.—Φύσις τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ.—Ἡ ἡγεμονικὴ συμμαχία.—Ἡ νομιζομένη ὁμοσπονδιακὴ συμμαχία.—Αἱ σφαῖραι ἐπρροῆς.—Ὁ ζωτικὸς χῶρος.—Ἡ ἐποικιακὴ ἐπέκτασις.—Ἡ πολιτικὴ ἀντιστάσεως τῶν μικρῶν κρατῶν.—Ἡ οὐδετερότης.—Ἡ διηγετικὴ οὐδετερότης.—Ἡ ἀποδοχὴ «ἐγγυήσεως».—Ἡ ἀποδοχὴ «κηδεμονία» (ἄνισος συμμαχία).—Ἡ πολιτικὴ τῶν συμμαχιῶν ἐπὶ ἴσοις ὅροις (ὁμοσπονδιακὴ ἔνωσις γηγένου τύπου).—Ἡ πολιτικὴ τῆς ἐντάξεως εἰς διεθνῇ Ὁργανισμὸν ἐπιδιώκοντα τὴν συλλογικὴν ἀσφάλειαν.—Παλαιαὶ καὶ νέαι μέθοδοι διασφαλίσεως τῆς εἰρήνης.—Ἡ ἐπιβολὴ ἰσχύος.—Τὸ δόγμα τοῦ ἰσοζυγίου τῶν δυνάμεων.—Ἡ «διπλόωσις».—Ἡ διὰ τῶν διεθνῶν Ὁργανισμῶν ἐπίλυσις ἢ διευθέτησις τῶν διεθνῶν διαφορῶν.

ΠΟΙΝΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Αἱ πνευματικαὶ καὶ πολιτικαὶ ἐπιδράσεις ἐπὶ τοῦ συγχρόνου Ποινικοῦ Δικαίου. Ἡ θεωρία τοῦ ποινικοῦ ἀδικήματος καὶ τῆς ποινῆς.

Πνευματικοὶ καὶ πολιτικοὶ ὀρίζοντες τοῦ συγχρόνου Ποινικοῦ Δικαίου.—Πνευματικὰ ρεύματα καὶ ποινικὴ ἐπιστήμη.—Τὸ πολιτικὸν καὶ κοινωνικὸν «πρόβλημα» τῆς ποινικῆς ἐπιστήμης καὶ ἡ ἑκτασίς του.—Ἡ «κρίσις» τῆς ἐποχῆς μας εἰς τὴν ποινικὴν ἐπιστήμην.—Ὁ «φιλελευθερισμός» εἰς τὴν ποινικὴν ἐπιστήμην.—Ὁ «κοινωνισμός» εἰς τὴν ποινικὴν ἐπιστήμην.—Κριτικὴ φιλοσοφία καὶ ποινικὴ ἐπιστήμη.—Τὸ σύγχρονον «ἀντιορθολογικόν» κίνημα καὶ ἡ ποινικὴ ἐπιστήμη.—Πολιτικαὶ κοσμοθεωρίαι καὶ ποινικὸν δίκαιον.

Ἡ ἐπιστήμη τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου.—Ἡ μεθοδολογικὴ διάρθρωσις τῆς καθόλου ποινικῆς ἐπιστήμης καὶ τὰ κριτήρια αὐτῆς.—Τὰ ἀντικείμενα τῆς

ἐπιστήμης τοῦ ποινικοῦ δικαίου.—Αἱ βασικαὶ ἔννοιαι τῆς ἐπιστήμης τοῦ ποινικοῦ δικαίου.

Ἐπισκόπησις τοῦ συγχρόνου Ποινικοῦ Δικαίου.—Ἡ ἱστορία τῆς νεοελληνικῆς ποινικῆς νομοθεσίας.—Αἱ «σχολαὶ» τοῦ ποινικοῦ δικαίου.—Ἡ «ἀντεγκληματικὴ πολιτικὴ» καὶ τὸ ποινικὸν δίκαιον.

Ἡ θεωρία τοῦ ἐγκλήματος καὶ τῆς ποινῆς.—Τὸ ἐγκλημα ὡς ἔννοια τοῦ ποινικοῦ νόμου.—Τὸ ἐγκλημα ὡς πρᾶξις ὀρισμένου δράστου.—Τὸ ἐγκλημα ὡς ἄδικος πρᾶξις (τυπικὴ καὶ οὐσιαστικὴ).—Τὸ ἐγκλημα ὡς ἄδικος πρᾶξις, ἀσυγγνώστως τελεσθεῖσα.

Ἐμφανίσεις τοῦ ἐγκλήματος.—Τὸ ἐγκλημα ὡς μὴ περατωθεῖσα πρᾶξις (ἀπόπειρα).—Τὸ ἐγκλημα ὡς πρᾶξις πλειόνων δραστῶν (συμμετοχή).—Τὸ ἐγκλημα ὡς πραγματικὴ ἢ νομικὴ ἐνότης (συρροή).

Ἡ ποινὴ ὡς ἔννομος συνέπεια τοῦ ἐγκλήματος.—Ἡ νομικὴ φύσις τῆς ποινῆς.—Λόγοι αἱρόντες ἢ μετριάζοντες τὴν ποινὴν.—Τὰ εἶδη τῶν ποινῶν καὶ ἡ ἱστορία των.—Κριτικὴ τοῦ «συστήματος» τῶν ποινῶν τοῦ νόμου.—Ἡ φιλοσοφία τῆς ποινῆς.

Τὰ ἀσφαλιστικὰ μέσα.—Ἡ νομικὴ φύσις τῶν ἀσφαλιστικῶν μέσων.—Ἡ ἱστορία τῶν ἀσφαλιστικῶν μέσων.—Ὁ νέος Ποινικὸς Κώδιξ καὶ τὰ ἀσφαλιστικὰ μέσα.

Εἰδικὸν μέρος τοῦ Ποινικοῦ νόμου.

Ἑρμηνεῖα θεμάτων ἐκ τοῦ εἰδικοῦ μέρους τοῦ Ποινικοῦ νόμου.—Ἐγκλήματα κατὰ τῆς ζωῆς καὶ τῆς σωματικῆς ἀκεραιότητος.—Ἐγκλήματα ἐσχάτης προδοσίας.—Ἐγκλήματα περὶ τὴν ὑπηρεσίαν.

Ἀσκήσεις ἐπὶ πρακτικῶν θεμάτων.

Στοιχεῖα Ποινικῆς Δικονομίας.

Ἡ γενικὴ διάπλασις τῆς Ποινικῆς Δικονομίας.—Ἐννοια καὶ περιεχόμενον τῆς ποινικῆς δικονομίας.—Μορφή καὶ ἱστορικὴ ἐξέλιξις τῆς ποινικῆς δικονομίας.—Αἱ ἀρχαὶ τῆς ποινικῆς δικονομίας.—Αἱ πηγαὶ τῆς ἑλληνικῆς ποινικῆς δικονομίας.—Προβλήματα ἐφαρμογῆς καὶ ἐρμηνείας τῶν κανόνων τῆς ποινικῆς δικονομίας.

Ἡ ποινικὴ δίκη.—Ἡ ποινικὴ δίκη ὡς ἔννομος σχέσις.—Τὰ στάδια τῆς διαδικασίας.—Τὰ δικαστήρια.—Ἀρμοδιότης καὶ δικαιοδοσία.—Οἱ παράγοντες τῆς ποινικῆς δίκης.—Τὰ ἀποδεικτικὰ μέσα.

Αἱ ἀποφάσεις.—Ἡ ἔφεσις.—Ἡ ἀναίρεσις.—Ἡ ἀναψηλάφησις.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Εἰσαγωγικαὶ ἔννοιαι.—Ἐμπορικαὶ Πράξεις.—Περὶ ἐμπόρων.—Ἐμπορικὴ ἰδιοκτησία καὶ ἡ προστασία της.—Περὶ ἐμπορικῶν καὶ λογιστικῶν βιβλίων.—Γενικῶς ἐπωνυμία, ἔμβλημα καὶ πελατεία.—Περὶ ἀθεμίτου ἀνταγωνισμοῦ.—Περὶ ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν σημάτων.—Διπλώματα εὐρεσιτεχνίας.—Ἑταιρεῖται.—Προσωπικαὶ ἑτερεῖαι.—Ἀπρόσωποι Ἑταιρεῖται.—Ἑταιρεία Περιωρισμένης Εὐθύνης.

Β'. ΚΥΚΛΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ

1. Ἕννοια, περιεχόμενον καὶ σκοποὶ τῆς Δημοσίας Οἰκονομικῆς.
2. Σχέσεις της πρὸς τὴν Κοινωνικὴν καὶ Ἰδιωτικὴν Οἰκονομικὴν.
3. Χαρακτῆρες τῆς δημοσιονομικῆς δράσεως.
4. Περὶ Προϋπολογισμοῦ. Τεχνικὴ καταρτισμοῦ Προϋπολογισμῶν.
5. Δημόσιαι Δαπάναι (φύσις καὶ κατηγορίαι αὐτῶν, λόγοι προκαλοῦντες τὰς δημοσίας δαπάνας. Τάσις αὐξήσεώς των. Πολιτικὴ τῶν δημοσίων ἐξόδων).
6. Περὶ δημοσίων ἐσόδων (Διάκρισις τούτων).
7. Περὶ φόρων γενικῶς (Στοιχεῖα τῶν φόρων, κατηγορίαι, φοροδοτικὴ ἱκανότης, περὶ προοδευτικῆς φορολογίας, ἐπιδράσεως τῶν φόρων, ἐπιπτώσεως φορολογικοῦ συστήματος, βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν φόρων, φορολογικῆς δικαιοσύνης).
8. Περὶ ἀμέσων φόρων (φόροι γαιῶν, οἰκοδομῶν, κινητοῦ πλούτου καὶ ἐκ τῆς ἐργασίας περὶ συνθέτου φορολογίας, περὶ φορολογίας ἐπὶ τῆς περιουσίας).
9. Περὶ ἐμμέσων φόρων (φόρος καταναλώσεως καὶ τελωνειακοὶ δασμοί, περὶ μονοπωλίων, φόροι κληρονομίας, δωρεῶν κλπ.).
10. Περὶ τελῶν καὶ εἰσφορῶν εἰδικῆς ὠφελείας.
11. Περὶ δημοσίων ἐπιχειρήσεων (πώλησις κρατικῶν ἐμπορευμάτων καὶ ὑπηρεσιῶν, συνήθεις κλάδοι δημοσίας ἐπιχειρήσεως, μορφαὶ δημοσίων ἐπιχειρήσεων).
12. Δημοσία Οἰκονομία καὶ Ἐθνικὸν Εἰσόδημα (Ἐθνικοὶ λογαριασμοί, ἐθνικὸν εἰσόδημα, ἐθνικὸν προϊόν, ἐθνικὸς οἰκονομικὸς προϋπολογισμός).
13. Δαπάναι καὶ ἔσοδα τοπικῶν ἀρχῶν αὐτοδιοικήσεως.
14. Περὶ ἐκτάκτων ἐσόδων καὶ Δημοσίου χρέους.

ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Εἰσαγωγικαὶ ἔννοιαι.—*Περιεχόμενον τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεῦνης τῆς κοινωνικῆς οἰκονομίας.*—Κοινωνικοοικονομικά προβλήματα καὶ αἷτια γενέσεως αὐτῶν.—Ἀντικείμενον τῆς θεωρητικῆς οἰκονομικῆς καὶ θέσις αὐτῆς ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν οἰκονομικῶν ἐπιστημῶν.—Θεμελιώδεις ἔννοιαι ἐν τῇ πολιτικῇ οἰκονομίᾳ : οἰκονομικαὶ ἀξίαι, ἐργασία, κεφάλαιον, ἔδαφος, παραγωγή κλπ.—Ἱστορικὴ ἐξέλιξις τῆς κοινωνικῆς οἰκονομίας : οἰκιακὴ παραγωγή, ἀγοραστικὴ παραγωγή, ἐμπορικὴ παραγωγή, προκεφαλαιοκρατικὴ καὶ κεφαλαιοκρατικὴ.—Μορφαὶ τῆς κοινωνικοοικονομικῆς ὀργανώσεως (ἀτομιστικὴ, κοινωνιστικὴ κλπ.).—Διευθυνομένη ἢ προγραμματικὴ οἰκονομία.—Ἱστορικὴ ἐξέλιξις τῆς ἐπιστήμης τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας παρ' ἄλλοδαποῦς καὶ ἐν Ἑλλάδι.

Παραγωγή, ἐργασία, κεφάλαιον, ἔδαφος.—Μέσα ἀντιμετωπίσεως τῶν οἰκονομικῶν ἀναγκῶν ἐν τῇ κοινωνικῇ οἰκονομίᾳ.—Ὁργάνωσις καὶ λειτουργία τῆς παραγωγῆς.—Ἐργασία καὶ εἶδη αὐτῆς.—Ὁ καταμερισμὸς τῆς ἐργασίας.—Ἡ συνεργασία πρὸς παραγωγήν.—Ἡ συγκέντρωσις τῆς παραγωγῆς.—Τὰ οἰκονομικὰ φαινόμενα τῆς στενότητος ἐργασίας καὶ τῆς ἀνεργίας.—Τὸ ἔδαφος ὡς φορεὺς πρώτων ὑλῶν.—Τὸ ἔδαφος ὡς τόπος ἐγκαταστάσεως τῆς παραγωγῆς.—Τὸ κεφάλαιον.—Τὰ κίνητρα τῆς ἀποταμιεύσεως.—Οἱ συντελεσταὶ τῆς ἀποταμιεύσεως.

Γενικὴ θεωρία τῶν τιμῶν.—Ἡ ζήτησις οἰκονομικῶν ἀγαθῶν καὶ αἱ δαπάναι προμηθείας (τιμαὶ) αὐτῶν.—Οἰκονομικοὶ νόμοι συναφεῖς.—Σχηματισμὸς τῆς τιμῆς ἰσορροπίας ἢ ἐνιαίας τιμῆς.—Προσδιοριστικὰ αἷτια τῶν τιμῶν.—Μονοπώλια.—Ἡ διανομὴ τοῦ εἰσοδήματος.—Οἱ μισθωτοί.—Οἱ ἐργατικοὶ μισθοί.—Ἡ ἔγγειος πρόσδοδος.—Ὁ τόκος καὶ τὰ προσδιοριστικὰ αὐτοῦ αἷτια.—Αἱ περὶ τόκου θεωρίαι.—Τὸ ἐπιχειρηματικὸν κέρδος.

Χρῆμα, πίστις καὶ νομοθετικὰ συστήματα.—Ἡ κυκλοφορία τῶν ἀγαθῶν.—Ἡ ἐσωτερικὴ ἀξία τοῦ χρήματος καὶ ἡ ἐξωτερικὴ αὐτοῦ ἀξία.—Ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν οἰκονομικῶν ἀγαθῶν καὶ ἡ διεθνὴς συναλλαγὴ.—Ἡ πίστις ἐν τῇ κοινωνικῇ οἰκονομίᾳ.—Αἱ τράπεζαι καὶ τὰ εἶδη αὐτῶν.—Θεωρία τῶν νομισματικῶν συστημάτων.—Ὁ χρυσοῦς καὶ ὁ διμεταλλικὸς κανὼν.—Τὰ διευθυνομένα νομισματικὰ συστήματα : τὸ τιμαριθμικὸν νόμισμα—τὸ νόμισμα σταθερᾶς κυκλοφορίας—τὸ σύστημα τῆς σταθερᾶς ἀξίας τοῦ χρήματος.

Ἡ κατανομὴ τῶν ἀγαθῶν.—Τὸ κρατοῦν σύστημα.—Οἱ σοσιαλιστικοὶ τρόποι.—Οἱ κεφαλαιοῦχοι εἰσοδηματῖται.—Οἱ μισθωτοί.—Οἱ ἐπιχειρηματῖται.

Αἱ οἰκονομικαὶ διακυμάνσεις.

ΤΡΙΤΟΝ ΕΤΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ

Α'. ΚΥΚΛΟΣ ΝΟΜΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΗ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

Δίκαιον τῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων.—Εἰδικὸν μέρος τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου.—Τεχνικὴ τῆς Διοικήσεως.

Οἱ δημοσιοὑπαλληλικοὶ θεσμοὶ ἐν Ἑλλάδι.—Ἐννοια τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου.—Πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοί, διοικητικοὶ καὶ δικαστικοί, ἰσόβιοι, μόνιμοι, δόκιμοι, ἔκτακτοι, ἐπὶ θητεία, ἐπὶ συμβάσει.—Νομικὸς χαρακτήρ τῆς δημοσιοὑπαλληλικῆς σχέσεως.—Ἰδρυσις ταύτης (διορισμός).—Προσόντα, κωλύματα.—Καθίζοντα καὶ περιορισμοί.—Δικαιώματα ὕλικὰ καὶ ἡθικά.—Εὐθῦναι ποινικά, ἀστικά, πειθαρχικά.—Πειθαρχικὸν δίκαιον ἐν γένει (οὐσιαστικὸν καὶ διαδικαστικόν).—Μεταβολαὶ τῆς ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως (προαγωγή, μετατάξεις κλπ.).—Ἡ μονιμότης τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.—Λύσις τῆς δημοσιοὑπαλληλικῆς σχέσεως.—Ἑρμηνεία καὶ ἀνάλυσις τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος.

Εἰδικὸν μέρος τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου.—Ἀστυνομία καὶ ἀντικείμενα ταύτης.—Δημοσία ἀσφάλεια.—Ἀγορανομία.—Νομοθετικὴ ρύθμισις τῆς δημοσίας ὑγιεινῆς.—Δημόσια κτήματα.—Δημόσια ἔργα.—Ὀδονομία.—Ἀπαλλοτριώσεις.—Ἐπιτάξεις.—Ἀποκαταστάσις ἀκτημόνων.—Δημοσία ἐκπαιδεύσεις.—Ἐποπτεία τοῦ κράτους ἐπὶ τῆς ἰδιωτικῆς ἐκπαιδεύσεως.—Κοινωνικὴ πρόνοια.—Κρατικαὶ προμήθειαι.—Δασονομικὸν καὶ μεταλλευτικὸν δίκαιον.—Συγκοινωνίαι καὶ τηλεπικοινωνίαι.—Ὁργάνωσις τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης καὶ κλάδοι αὐτῆς.

Τεχνικὴ τῆς Διοικήσεως καὶ «δημοσία διοίκησις».—Τεχνικὴ ὁργανώσεως καὶ λειτουργίας τῆς διοικητικῆς μηχανῆς.—Κατάστρωσις σχεδίων ὁργανώσεως.—Ὁργάνωσις μεγάλων καὶ συνθέτων ὑπηρεσιῶν.—Ὁργάνωσις ὑπηρεσιῶν ἀπλῶν καὶ εἰς μικρὰ πλαίσια.—Ἀνάθεσις τῶν ὁμοειδῶν καθηκόντων εἰς τὴν αὐτὴν ὑπηρεσιακὴν μονάδα.—Τὸ ἔμψυχον ὕλικόν.—Τρόποι στρατολογίας αὐτοῦ.—Διορισμός ἢ ἐκλογή :—Δοκιμασία πνευματικῆς ἱκανότητος κατὰ τὴν πρόσληψιν.—Εἰδικαὶ σχολαὶ προπαρασκευάζουσαι δημοσίους λειτουργοὺς ἢ μετεκπαιδεύσεις διαρκούσης τῆς ὑπηρεσίας :—Συγχρονισμός ἐν τῇ λειτουργίᾳ δημοσίων ὑπηρεσιῶν (ἰδίᾳ οἰκονομικῶν) διὰ τῆς χρήσεως μηχανῶν.—Ὁ παράγων τῆς ἀκριβείας καὶ τῆς οἰκονομίας χρόνου.—Ἡ ἐπαφὴ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων μὲ τὸ κοινὸν (δεοντολογικοὶ κανόνες).—Ὑπαλληλικὴ ἀγωγή.—Οἱ παράγοντες τῆς μεγίστης δυνατῆς ἀποδόσεως μὲ ὅσον ἔνεστι ὀλιγάριθμον προσωπικόν.—Μόρφωσις τῶν προϊσταμένων ὑπηρεσιῶν, ἀποστολὴ καὶ καθήκοντα

αὐτῶν.—Ἔργον συντονιστικὸν ἐν τῇ λειτουργίᾳ τῆς διοικητικῆς μηχανῆς.—Κατανομή τῆς ἐργασίας.—Οἱ κατάλληλοι ἄνθρωποι εἰς τὰ κατάλληλα ἔργα.—Ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑφισταμένων οὐχὶ ἀνώτερος τοῦ δεκτικοῦ συντονισμοῦ ἐκ μέρους προϊσταμένου τινός.—Ἐνδεδειγμένα ὄρια εἰδικεύσεως.—Ὁργάνωσις πολυετῶν σχεδίων ἐν τῇ λειτουργίᾳ τῆς δημοσίας διοικήσεως.—Ἀποκέντρωσις εἰς τὰς διοικητικὰς ἐνεργείας καὶ τὰς συναφεῖς εὐθύνας.—Συντονισμὸς καὶ κατεύθυνσις ἐκ μέρους τῶν ἀνωτάτων ὑπαλλήλων.—Ὁμοιογένεια εἰς τὰς μεθόδους καὶ τὴν διαδικασίαν.—Γενικαὶ ἀρχαὶ διέπουσαι γενικὴν ὀργανωτικὴν ἔρευναν ἐν τῇ δημοσίᾳ διοίκησει.—Προπαρασκευὴ (προκαταρктиκαὶ μελέται), ἐξεύρεσις, ταξινόμησις καὶ ἀνάλυσις στοιχείων, ὑποβολὴ καὶ υἱοθέτησις προτάσεων, παρακολούθησις τῆς ἐφαρμογῆς.—Διαγράμματα πορείας ἐνεργειῶν ἐν τῇ δημοσίᾳ διοίκησει.—Γενικοὶ κανόνες καὶ συμπεράσματα.

ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΚΑΙΟΝ

Εἰδικὸν Μέρος

Α'. *Περὶ τῶν συμβατικῶν κανόνων.*—Γενικὰ περὶ συνθηκῶν.—Συνομολόγησις, ἱκανότης, ἐγκυρότης, σύνταξις, μονογράφησις, προσχώρησις, ἐπιφύλαξις, ἐπικύρωσις, μετατροπὴ, καταχώρησις.—Ἀποτελέσματα, ἐρμηνεία καὶ λῆξις τῶν συνθηκῶν.—Σύγκρουσις πρὸς ἄλλους κανόνας.

Β'. *Περὶ ὀργανώσεως τῆς διεθνoῦς κοινωνίας.*—Ἱστορικὴ ἀνασκόπησις, Ἀμφικτυονίαι, Ἱερὰ Συμμαχία, Κοινωνία τῶν Ἑθνῶν.—Ὁργανισμὸς Ἡνωμένων Ἑθνῶν, ἀρχαί, σκοπός, ἀρμοδιότης, ὅργανα, λειτουργία.—Περιφερειακὴ ὀργάνωσις, Παναμερικανικὴ Ἐνωσις, Σοβιετικὸς συνασπισμὸς, Ἀραβικὸς σύνδεσμος, Βαλκανικὸν Σύμφωνον, Ἀτλαντικὴ Συμμαχία.—Εἰδικῶς Εὐρωπαϊκὴ Κοινότης, θεμελίωσις, κύρια χαρακτηριστικά, θεσμοί, ἀρμοδιότης καὶ νομικὴ αὐτῶν φύσις, σχέσεις μεταξὺ τῶν διαφόρων διεθνῶν καὶ εὐρωπαϊκῶν ὀργανισμῶν.

Γ'. *Περὶ εἰρηνικοῦ διακανονισμοῦ τῶν διεθνῶν διαφορῶν.*—Πολιτικὰ μέσα, Διπλωματικαὶ διαπραγματεῦσεις, φιλικαὶ ἐνέργειαι, μεσολάβησις, διεθνεῖς ἔξεταστικαὶ ἐπιτροπεῖαι, συνδιαλλαγή, συστήματα τῆς Κ.Τ.Ε., τοῦ Ο.Η.Ε. καὶ τῶν περιφερειακῶν ὀργανώσεων.—Νομικὰ μέσα.—Διαιτησίας μορφαί, δικασία, ἀποτελέσματα, περιπτώσεις ἐφαρμογῆς.—Διεθνὴς Δικαιοσύνη, Διεθνὲς Δικαστήριον τῆς Χάγης, ὀργάνωσις, ἀρμοδιότης, ἐφαρμοστέον δίκαιον, καθήκοντα, διαδικασία, κύρος τῶν ἀποφάσεων, νομολογία.—Διάφορα δικαστήρια.

Δ'. *Περὶ διεθνoῦς ἀσφαλείας.*—Ἐγγυήσεις, διμερεῖς, περιφερειακαί, γενικαὶ Κ.Τ.Ε. καὶ Ο.Η.Ε.—Κυρώσεις, διπλωματικά, οἰκονομικά, στρατιωτικά.—Συστήματα τῆς Κ.Τ.Ε., τοῦ Ο.Η.Ε. καὶ τῶν περιφερειακῶν ὀργανώσεων περὶ συλλογικῆς ἀσφαλείας.

Ε'. *Περὶ παραιτήσεως ἀπὸ τῆς αὐτοδικίας.*—Τὸ δικαίωμα προσφυγῆς εἰς τὸν πόλεμον, ἱστορικὴ ἐξέλιξις, θεωρία τῆς Ἐκκλησίας, περιορισμοὶ τοῦ θετικοῦ δικαίου.—Κοινωνία τῶν Ἑθνῶν, Σύμφωνον τῶν Παρισίων, περιφερειακὰ σύμφωνα.—Ὁργανισμὸς τῶν Ἠνωμένων Ἑθνῶν, κατάργησις τοῦ δικαιώματος, ἐξαιρέσεις τῆς νομίμου ἀμύνης καὶ στρατιωτικῶν κυρώσεων.—Περιφερειακὰ σύμφωνα, συλλογικὴ ἄμυνα, ἀντίποινα στρατιωτικῆς φύσεως.—Παραίτησις τοῦ πολέμου εἰς τὸ ἐσωτερικὸν δίκαιον.—Τὸ ἔγκλημα τοῦ ἐπιθετικοῦ πολέμου καὶ ἡ τιμωρία τῶν ἐνόχων (ἀπόφασις τοῦ Δικαστηρίου τῆς Νυρεμβέργης).

ΣΤ'. *Περὶ διεθνoῦς προστασίας τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἀναγνώρισεως τοῦ δικαιώματος τῆς αὐτοδιαθέσεως τῶν λαῶν.*—1) Ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸ διεθνὲς περιβάλλον, κανὼν καὶ ἐξαιρέσεις. Ἀπόλιδες, μειονότητες, ἐργαζόμενοι, συμβατικαὶ περιπτώσεις.—Ὁ χάρτης τῶν Ἠνωμένων Ἑθνῶν καὶ ἡ προστασία τοῦ ἀνθρώπου, Οἰκουμένην Διὰ τῆς Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων, Εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ Ὁ.Η.Ε., Εὐρωπαϊκὴ Σύμβασις τῆς Ρώμης, ἀρμοδιότης, ὄργανα, λειτουργία.

2) Τὸ δικαίωμα τῆς αὐτοδιαθέσεως τῶν λαῶν. Ἱστορικὴ ἐξέλιξις καὶ φιλοσοφικὴ θεμελίωσις. Ἐφαρμογὴ κατὰ τῆς ἀρχῆς τῆς νομιμότητος, τοῦ συστήματος τῆς ἰσορροπίας, τῶν φυσικῶν συνόρων καὶ τῆς ἐνότητος τῆς Πολιτείας.—Ἀναγνώρισις τῆς ἀρχῆς μετὰ τὸν πρῶτον παγκόσμιον πόλεμον διὰ τὴν ἀνασυγκρότησιν τοῦ χάρτου τῆς Εὐρώπης καὶ ὡς κανόνος ἐξαιρετικοῦ δικαίου.—Δημοψηφίσματα καὶ περιπτώσεις ἐφαρμογῆς.—Διὰ τοῦ Χάρτου τῶν Ἠνωμένων Ἑθνῶν, ἀναγνώρισις τῆς ἀρχῆς ὡς κανόνος γενικῶς ἀναγνωρισμένου ἄρθρ. 1 καὶ 55, κεφάλαια XI καὶ XII.—Ἑρμηνεῖα τοῦ χάρτου, ἀποφάσεις Γενικῆς Συνελεύσεως, εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς προστασίας τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων.—Διεθνὴς πρακτικὴ ἀναγνώρισεως καὶ ἐφαρμογῆς τῆς αὐτοδιαθέσεως ἐνώπιον τοῦ ΟΗΕ, περιπτώσεως ἐν ἐκκρεμότητι.—Εἰδικῶς περὶ Κύπρου.

ΙΔΙΩΤΙΚΟΝ ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΚΑΙΟΝ

Γενικά.—Ὁρισμός, ἔκτασις, φύσις, πηγαί, γενικαὶ ἔννοιαι καὶ ἀρχαί.

Στοιχεῖα συγκροτούσεως νόμων.—Γενικά καὶ ἰδιαιτέρως ἐπὶ τῶν γενικῶν ἀρχῶν τοῦ δικαίου καὶ τῶν ἐνοχικῶν σχέσεων.

Ἰθαγένεια.—Κανόνες κτήσεως, ἀπωλείας καὶ ἀνακτήσεως.

Δίκαιον τῶν ἀλλοδαπῶν.—Νομικὴ θέσις καὶ δικαιώματα.—Δικαστικὴ προστασία.—Ἀπέλασις καὶ ἐκδόσις.

Διοικητικὸν Διεθνὲς Δίκαιον.—Γενικαὶ ἀρχαὶ καὶ συγκρούσεις νόμων.

ΑΣΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Ἑνοχικὸν Δίκαιον.

Ἑννοια τῆς ἐνοχῆς.—Διάφορα εἶδη ἐνοχῶν.—Παροχαὶ ὡς ἀντικειμένα τῶν ἐνοχῶν.—Ἀδυναμία παροχῆς καὶ ὑπερμερία τοῦ ὀφειλέτου.—Ὑπερμερία τοῦ δανειστοῦ.—Ἑννοια τοῦ διαφέροντος.—Ἑννοια τοῦ τόκου.—Ἐνοχαὶ ἐκ συμβάσεων.—Ἀρχαὶ ἐπὶ ἀμφοτεροβαρῶν συμβάσεων.—Συμβατική ὑπαναχώρησις.—Ἀρραβῶν καὶ ποινικὴ ρήτρα.—Σύμβασις ὑπὲρ τρίτου καὶ εἰς βάρος τρίτου.—Ἀπόσβεσις τῶν ἐνοχῶν.—Ἐκχώρησις.—Ἀναδοχὴ χρέους.—Ἑνοχὴ εἰς ὀλόκληρον.—Δωρεά.—Πώλησις καὶ ἀνταλλαγή.—Μίσθωσις : διάφορα εἶδη μισθώσεως (μισθωσις πράγματος, μισθωσις ἀγροτικοῦ κτήματος ἢ ἄλλου προσοδοφόρου ἀντικειμένου, ἐπίμορτος ἀγροληψία, μισθωσις ἐργασίας, μισθωσις ἔργου).—Μεσιτεία.—Προκήρυξις.—Ἐντολή.—Διοίκησις ἀλλοτρίων.—Ἐταιρεία.—Κοινωνία.—Δάνειον.—Χρησιδάνειον.—Παρακαταθήκη.—Ἐγγύησις, συμβιβασμός, ἀναγνώρισις χρέους.—Ἀνώνυμα χρεώγραφα.—Ἀδικοιολόγητος πλουτισμός.—Ἀδικοπραξίαι.—Καταδολίευσις τῶν δανειστῶν.

Κληρονομικὸν Δίκαιον.

Κληρονομικὴ διαδοχὴ ἐν γένει.—Ἑννοια κληρονόμων.—Διαδοχὴ ἐκ διαθήκης.—Σύνταξις, ἀνάκλησις καὶ δημοσίευσις τῶν διαθηκῶν.—Περιεχόμενον τῆς διαθήκης.—Ἐξ ἀδιαθέτου διαδοχὴ.—Δίκαιον τῶν ἀναγκαίων κληρονόμων.—Νόμιμος μοῖρα.—Κλῆσις εἰς τὴν κληρονομίαν.—Ἀποδοχὴ καὶ ἀποποίησις τῆς κληρονομίας.—Κτῆσις αὐτῆς.—Κληρονομικὴ ἀναξιοῦτης.—Σχολάζουσα κληρονομία.—Ἀγωγή περὶ κλήρου.—Σχέσις μεταξὺ πλειόνων κληρονόμων.—Συνεισφορά.—Κληρονόμος ἐξ ἀπογραφῆς.—Δικαστικὴ ἐκκαθάρισις τῆς κληρονομίας.—Κληρονομικὸν καταπίστευμα.—Ἐκποίησης τῆς κληρονομίας.—Κληρονομητήριον.—Κληροδοσίαι.—Τρόπος.—Ἐκτελεσταὶ διαθηκῶν.—Ἡ αἰτία θανάτου δωρεά.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑ (ΣΤΟΙΧΕΙΑ)

Ὁργανισμός πολιτικῶν δικαστηρίων.—Διαδικασία.—Δικαιοδοσία καὶ ἀρμοδιότης δικαστηρίων.—Εἶδη ἀρμοδιότητος (καθ' ὕλην, κατὰ τόπον κλπ).—Δωσιδικταί.—Ἀποφάσεις καὶ εἶδη αὐτῶν.—Ἀποδεικτικὰ μέσα.—Ἐνδικα μέσα.—Ἐκτέλεσις.

Β'. ΚΥΚΛΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ**ΕΦΗΡΜΟΣΜΕΝΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ***I. Προγραμματισμός καὶ οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις.*

1. Οἱ οἰκονομικοὶ καὶ κοινωνικοὶ σκοποὶ τοῦ συγχρόνου κράτους.
2. Ἡ ἀποστολὴ τοῦ οἰκονομικοῦ προγραμματισμοῦ.
3. Ἡ διάδοσις ἢ ἐξάπλωσις τοῦ προγραμματισμοῦ.
4. Αἱ προϋποθέσεις ἐφαρμογῆς καὶ ἐπιτυχίας ἑνὸς οἰκονομικοῦ προγράμματος.
5. Τύποι προγραμματισμοῦ.
6. Ὁ προγραμματισμὸς εἰς τὴν Ἑλλάδα.
7. Οἱ ἐθνικοὶ λογαριασμοὶ καὶ ὁ ἐθνικὸς προϋπολογισμὸς.
8. Ἡ τεχνικὴ τοῦ ἐθνικοῦ προϋπολογισμοῦ.
9. Οἱ Ἑθνικοὶ Λογαριασμοὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα.

II. Κοινωνικὴ Πολιτικὴ.

1. Βασικοὶ σκοποὶ τῆς κοινωνικῆς πολιτικῆς.
2. Ὁ σκοπὸς τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλείας: ἡ ἐξασφάλισις τῶν μέσων συντηρήσεως.
3. Αἱ σύγχρονοι τάσεις ὡς πρὸς τοὺς καλυπτομένους κινδύνους.
4. Ἱατρικὴ περίθαλψις καὶ ἐθνικὴ υἱεία.
5. Ἡ λειτουργία ἀναδιανομῆς τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλείας.
6. Ἡ χρηματοδότησις τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλείας.
7. Αἱ κοινωνικαὶ ἀσφαλίσεις ἐν Ἑλλάδι.
8. Ἡ πολιτικὴ τῶν μισθῶν καὶ ἡ ἐξασφάλισις κατωτάτων ὀρίων.

III. Ἐξωτερικὴ Οἰκονομικὴ Πολιτικὴ.

1. Ἑθνικὴ Οἰκονομία καὶ Διεθνὴς Οἰκονομία.
2. Ἡ Σύμβασις τῆς Ρώμης διὰ τὴν σύστασιν τῆς Ε.Ο.Κ. καὶ ἡ ὀργάνωσις τῆς Ε.Ο.Κ.
3. Ἡ Συμφωνία συνδέσεως τῆς Ἑλλάδος μὲ τὴν Ε.Ο.Κ.
4. Ἡ ἐπίδρασις τοῦ ἐπιπέδου οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως ἐπὶ τῶν διεθνῶν συναλλαγῶν.
5. Ἴσοζύγιον λογαριασμῶν.

IV. Ἀγροτικὴ Πολιτικὴ.

1. Ἀγροτικὴ Οἰκονομία καὶ Ἑθνικὴ οἰκονομία.
2. Σκοποὶ τῆς Ἀγροτικῆς Πολιτικῆς.
3. Εἰδικὰ θέματα τῆς ἀγροτικῆς πολιτικῆς.

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

1. Ἕννοια Ἐφηρμοσμένης Πολιτικῆς Οἰκονομίας.—Ἀλληλεξάρτησις τμημάτων.
2. Θέσις τῆς Ἀγροτικῆς Οἰκονομίας εἰς τὸ ἐθνικὸν οἰκονομικὸν πλαίσιον.
3. Συστήματα καλλιεργείας—ἐκτατική καὶ ἐντατική καλλιέργεια—νόμος τῆς φθινούσης ἀποδόσεως. Σύγχρονοι ἀντιλήψεις.
4. Μεγάλη καὶ μικρὰ ἰδιοκτησία.
5. Οἰκονομικὰ συστήματα ἐκμεταλλεύσεως.
6. Συνεταιρισμοί—Ἀναδασμὸς τῆς γῆς—Συνεταιριστικὴ πολιτική.
7. Ἀγροτικὸν ζήτημα καὶ ἀποκατάστασις ἀκτημόνων ἐν Ἑλλάδι.
8. Ἀγροτικὴ πίστις—Ἀγροτικὴ ἀσφάλεια—τὸ πρόβλημα τῶν ἀγροτικῶν χρεῶν.
9. Ἐμπορία τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων—τὸ πρόβλημα τῶν τιμῶν—ἐπιδοτήσεις ἀγροτικῶν προϊόντων—ἐσωτερικὴ καὶ ἐξωτερικὴ ἀγορά—ἐλαστικότητα τῆς ζήτησεως. Προϋποθέσεις ἐξαγωγῆς. Ἡ ἀγροτικὴ καὶ πολιτικὴ ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς Ε.Ο.Κ.
10. Γεωργικὴ ἐκπαίδευσις.
11. Δασικὴ Πολιτική.
12. Κτηνοτροφικὴ πολιτική.
13. Ἀλιεία—ἀλιευτικὴ πολιτική.
14. Μεταλλευτικὴ πολιτική.

ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Εἰσαγωγή.—Ὁρισμὸς δημοσίου λογιστικοῦ.—Διάκρισις δημοσιολογιστικοῦ ἀπὸ τοῦ δημοσιονομικοῦ συστήματος.—Διαίρεσις δημοσίου λογιστικοῦ.—Διάκρισις ἐλέγχου.—Κεντρικὰ καὶ περιφερειακὰ ὄργανα τοῦ δημοσίου λογιστικοῦ.—Νομοθετήματα δημοσίου λογιστικοῦ.

Προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους.—Τρόπος καταρτίσεως προϋπολογισμοῦ.—Σχέσις κυβερνήσεως καὶ βουλῆς ἐν τῇ καταρτίσει καὶ ψηφίσει τοῦ προϋπολογισμοῦ.—Περιορισμοὶ ἑκατέρας τῶν ἐξουσιῶν τούτων.—Οἰκονομικὸν ἔτος καὶ χρῆσις.

Τὸ λογιστικὸν σύστημα τῆς Ἑλλάδος.—Βεβαίωσις ἐσόδων.—Εἴσπραξις ἐσόδων.—Ἀνάληψις ὑποχρεώσεων εἰς βάρος τοῦ δημοσίου.—Ἐκκαθάρισις ἐξόδων καὶ ἐντολὴ πληρωμῆς αὐτῶν.—Προληπτικὸς ἐλεγχος ἐπὶ τῶν ἐνταλμάτων, ἐνασκούμενος ὑπὸ τῶν παρέδρων ἢ ἐπιτρόπων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.—Ἀποστολὴ καὶ ἐξόφλησις τῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων ἀπὸ τοῦς ταμίας.—Διάκρισις πληρωμῶν τοῦ δημοσίου.—Συμφωνίαι διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου.

Περὶ κρατικῶν προμηθειῶν καὶ δημοσίων ἔργων.—Ἵπηρεσία κρατικῶν προμηθειῶν.—Ἀρμοδιότης αὐτῆς.—Τίνες προμήθειαι ἐξαιροῦνται τῆς ἀρμοδιότητος τῆς ὑπηρεσίας κρατικῶν προμηθειῶν ;—Τίνες εἶναι δεκτοὶ εἰς τοὺς δημοσίους διαγωνισμοὺς καὶ τίνες ἀποκλείονται ;—Τρόπος διεξαγωγῆς διαγωνισμῶν.—Περιεχόμενον διακηρύξεως.—Διεξαγωγή δημοπρασίας.—Συμφωνίαι πρὸς ἐκτέλεσιν δημοσίων ἔργων.

Ἀπολογισμὸς καὶ γενικὸς Ἰσολογισμὸς.—Περὶ χρεῶν τοῦ δημοσίου.—Παραγραφή τῶν χρεῶν τοῦ δημοσίου.—Ὅρισμός παραγραφῆς καὶ δικαιολογικὸς λόγος τῆς βραχείας παραγραφῆς τῶν κατὰ τοῦ δημοσίου ἀπαιτήσεων.—Διαφορὰ μεταξὺ παραγραφῆς τοῦ λογιστικοῦ νόμου καὶ τῆς ἀποσβεστικῆς.—Ἀγωγαὶ κατὰ τοῦ δημοσίου, μὴ ὑπαγόμεναι εἰς τὴν πενταετῇ παραγραφῇ.—Διακοπὴ καὶ ἀναστολὴ τῆς παραγραφῆς.—Συμπλήρωσις τῆς παραγραφῆς.—Ἀποτελέσματα τῆς παραγραφῆς.—Παραγραφή τῶν ἀγωγῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ τῶν στρατιωτικῶν.—Ἐναρξεις παραγραφῆς.—Κατάσχεσις παρὰ τῷ δημοσίῳ.—Ἐκχώρησις τῶν χρεῶν τοῦ δημοσίου.

Ὁργάνωσις τῆς Γεν. Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ καὶ ὀργανισμὸς δημοσίων ταμείων.—Ἀρμοδιότης τῶν δημοσίων ταμείων.—Διάκρισις τοῦ προσωπικοῦ τῆς ταμειακῆς ὑπηρεσίας τοῦ κράτους.—Ἐγγύησις διδομένη ὑπὸ τῶν ταμιακῶν ὑπολόγων.—Ἐπιμελεῖται κατασχέσεων.

Περὶ εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν.—Λογιστικὸν εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν.—Περὶ τῆς συγκεντρώσεως τῶν εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν τοῦ δημοσίου παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος.—Πρωτόκολλον τῆς Γενεῦς τοῦ 1927 καὶ τρόπος ἐφαρμογῆς τῶν σχετικῶν διατάξεων αὐτοῦ εἰς τὰ ταμεῖα.—Πράκτωρ τῆς Ἑλλάδος.—Εἰδικοὶ ταμίαι.—Ὅρισμός εἰδικοῦ ταμίου.—Προξενικαὶ ἀρχαί.—Τελωνειακαὶ ἀρχαί.—Τηλεγραφικοὶ ὑπάλληλοι κλπ.

Περὶ δημοσίων ὑπολόγων.—Γενικαὶ διατάξεις ἀφορῶσαι εἰς τοὺς δημοσίους ὑπολόγους ἐν γένει.—Ἐπιθεώρησις τῶν δημοσίων ὑπολόγων.—Ἐλλείμματα ὑπολόγων.

Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον.—Ἀρμοδιότης Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.—Συγκρότησις καὶ διαίρεσις αὐτοῦ.—Ἐλεγχος ἐξόδων ἐνασκούμενος ὑπὸ τοῦ Συνεδρίου.—Παρακολούθησις δημοσίων ἐσόδων.—Ἐξέτασις ἀπολογισμοῦ καὶ γενικοῦ ἰσολογισμοῦ.—Ἐπιτήρησις καὶ ἔλεγχος δημοσίων ὑπολόγων (μηνιαῖοι καὶ ἐτήσιοι λογαριασμοί).—Ἐνδικοὶ μέσα κατ' ἀποφάσεων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.—Λογαριασμοὶ ὑπολόγων ἐξ ἐνταλμάτων προπληρωμῆς.—Εὐθύνη δημοσίων ὑπαλλήλων διὰ ζημίας ἐπενεχθείσας ὑπ' αὐτῶν εἰς τὸ δημόσιον.

Περὶ δημοσιονομικοῦ δικαίου ἐν γένει καὶ φορολογικοῦ δικαίου.—Ποῶν τὸ ἀντικείμενον τοῦ δημοσιονομικοῦ δικαίου ἐν γένει καὶ τίνες οἱ κυριώτεροι κλάδοι αὐτοῦ.—Φορολογικὸν δίκαιον.—Φορολογικὰ συστήματα καὶ ἐξέλιξις αὐτῶν.—Εἰδικώτερον οἱ παράγοντες οἱ ἐπιδρῶντες ἐπὶ τὴν διαμόρφωσιν τῶν

φορολογικῶν συστημάτων.—Τοπικὰ καὶ χρονικὰ ὅρια τῆς ἰσχύος τῶν φορολογικῶν νόμων.—Κανόνες νομικοὶ καὶ πολιτικοὶ διέποντες τὴν φορολογίαν.—'Ο κανὼν τῆς νομιμότητος, τῆς ἰσότητος, τῆς βεβαιότητος καὶ τῆς καθολικότητος τοῦ φόρου.

Περιγραφή τοῦ ἐν Ἑλλάδι, διαμορφωθέντος συστήματος φορολογίας.—'Ο φόρος ἐπὶ τῆς ἐγγείου ἰδιοκτησίας.—'Ο φόρος ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος τῶν γεωργικῶν καὶ κτηνοτροφικῶν ἐπιχειρήσεων.—'Η φορολογία ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος τῶν κινητῶν ἀξιῶν καὶ ἐπὶ τοῦ κινητοῦ πλούτου.—'Η φορολογία ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων.—'Η φορολογία ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων τῆς προσωπικῆς ἐργασίας.—'Ο φόρος ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ εἰσοδήματος.—'Ο ἐνιαῖος φόρος τοῦ εἰσοδήματος (1955).—Φόροι ἐπὶ τῆς περιουσίας.—'Ο φόρος τοῦ κεφαλαίου καὶ τῆς περιουσίας ἐν Ἑλλάδι.—'Ο φόρος ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν, δωρεῶν, πρῶτων καὶ κερδῶν λαχείου.—Φορολογία ἐπὶ τοῦ αὐτομάτου ὑπερτιμήματος ἀκινήτων καὶ ἐπὶ τῆς μεταβιβάσεως αὐτῶν.—Τὰ τέλη χαρτοσήμου εἰδικώτερον (καὶ κυρίως ταῦτα ὡς φόρος ἐπὶ τῶν συναλλαγῶν).—Εἰδικοὶ φόροι καταναλώσεως (εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης, εἰδῶν εὐρείας χρήσεως καὶ περιορισμένης ἀποδόσεως). Γενικοὶ φόροι καταναλώσεως καὶ εἰδικώτερον ὁ φόρος κύκλου ἐργασιῶν.

Τὸ διοικητικὸν στάδιον τῆς φορολογικῆς ἐνοχῆς.—'Η βεβαίωσις τοῦ φόρου.—'Ο συμβιβασμὸς ἐπὶ φορολογικῶν διαφορῶν.—Αἱ φορολογικαὶ ποιναί.

Φορολογικὰ δικαστήρια καὶ φορολογικαὶ διαφοραί.—Φύσις καὶ κατηγορίαι τῶν φορολογικῶν διαφορῶν.—'Ιστορία τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων ἐν Ἑλλάδι.—Καθεστὼς τοῦ Συντάγματος τοῦ 1952.—Εἰδικὰ φορολογικὰ δικαστήρια, σύνθεσις καὶ ἀρμοδιότης αὐτῶν.

Γ'. ΚΥΚΛΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

'Η Τελικὴ Πράξις τοῦ Συνεδρίου τῆς Βιέννης (1915).—'Ιερὰ Συμμαχία καὶ Πενταρχία.—Καθεστὼς τῶν Ἰονίων Νήσων.—'Αντίδρασις κατὰ τοῦ ἔργου τῆς Βιέννης καὶ τοῦ συστήματος τῆς Ἱερᾶς Συμμαχίας.—Διεθνεῖς συνδιασκέψεις καὶ προκήρυξις τοῦ Προέδρου Μονρόε.—'Ελληνικὴ Ἀνεξαρτησία, διεθνεῖς πράξεις ἀπὸ τῆς κηρύξεως τῆς Ἐπαναστάσεως μέχρι τῆς ἀναγνώρισεως τοῦ νέου Ἑλληνικοῦ κράτους (1832).—Ἐπαναστάσεις τοῦ 1830 καὶ ἀνεξαρτησία τοῦ Βελγίου.—Κρίσις εἰς τὴν Ἀνατολήν (1832-1841).—Ἀνταγωνισμὸς τῶν Μεγάλων Δυνάμεων (1841-1848).—Ἐπεισόδιον Πατσίφικο.—Εὐρωπαϊκὴ κρίσις τοῦ 1848, ἐπαναστάσεις καὶ καταστολή.—Κριμαϊκὸς πόλεμος, ἐπέμβασις εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ Συνέδριον τῶν Παρισίων τοῦ 1856.—'Ιδρυσις τοῦ Βασιλείου τῆς Ἰταλίας (1861).—Γεγονότα εἰς τὰ Βαλκάνια μέχρι τοῦ 1868.—

Ἀποικιακὴ πολιτικὴ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων.—Αὐстроπρωσσικὸς πόλεμος καὶ διάλυσις τῆς Γερμανικῆς Συμπολιτείας (1866).—Πρωσσογαλλικὸς πόλεμος καὶ ἵδρυσις τῆς Γερμανικῆς Αὐτοκρατορίας (1871).—Ρωσοτουρκικὸς πόλεμος, συνθήκη τοῦ Ἀγίου Στεφάνου καὶ Συνέδριον τοῦ Βερολίνου (1878).—Σχηματισμὸς τῆς Τριπλῆς Συμμαχίας καὶ Ρωσογαλλικὴ συμμαχία (1879–1893).—Κρητικὸν ζήτημα καὶ ἑλληνοτουρκικὸς πόλεμος τοῦ 1897.—Ἀποικιακὴ πολιτικὴ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, Μαροκκινὸν ζήτημα καὶ ἀγγλογαλλικὴ συνεννόησις τοῦ 1904.—Ἀνατολικὸν ζήτημα, Ἰταλοτουρκικὸς πόλεμος καὶ βαλκανικοὶ πόλεμοι 1912–1913.—Πρῶτος παγκόσμιος πόλεμος, ἀντίθετοι συνασπισμοί, συμμαχίαι καὶ ἐπέμβασεις τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν.—Ρωσικὴ ἐπανάστασις.—Συνθῆκαι Εἰρήνης καὶ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν.—Ἡ Ἑλλάς καὶ αἱ συνθῆκαι τῶν Σεβρῶν καὶ τῆς Λωζάννης.—Περίοδος κατευνασμοῦ καὶ προσπάθειαι ἐμπεδώσεως τῆς Εἰρήνης.—Φασισμὸς καὶ ἐθνικοσοσιαλισμὸς, ἄξων Βερολίνου–Ρώμης.—Κρίσις τῆς ἀσφαλείας τῶν κρατῶν, κατὰ κτησις τῆς Αἰθιοπίας, ἐμφύλιος πόλεμος εἰς Ἰσπανίαν, προσάρτησις τῆς Αὐστρίας, ζήτημα Τσεχοσλοβακίας καὶ αἱ συμφωνίαι τοῦ Μονάχου.—Ἡ θέσις τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ ἐξωτερικὴ αὐτῆς πολιτικὴ εἰς τὰς παραμονὰς τῆς κηρύξεως τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου.—Ἡ ἰταλικὴ ἐπίθεσις καὶ γερμανικὴ ἐπέμβασις, ἡ θρυλικὴ ἄμυνα καὶ ἡ μεγαλειώδης ἀντίστασις κατὰ τῶν κατακτητῶν.—Αἱ συνθῆκαι τῆς ἀπελευθερώσεως καὶ ἡ νέα διάρθρωσις τῆς παγκοσμίου κοινότητος.

Δ'. ΚΥΚΛΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΑ

- Α'. 1. Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν Ἐγκληματολογίαν.
 2. Γενικὰ αἷτια τῶν ἐγκλημάτων.
 3. Ἀτομικὰ αἷτια τῶν ἐγκλημάτων.
 4. Ἐγκληματικὴ χαρακτηριστολογία.
 5. Εἰδικὰ θέματα.
- Β'. 1. Ἀστυνομικὴ (Εἰσαγωγὴ, διοικητικὸν μέρος).
 2. Ἀστυνομικὴ (ἐξακρίβωσις τῆς ταυτότητος).
 3. Ἀστυνομικὴ (βιολογία τῆς δίκης).
 4. Ἀστυνομικὴ (ἀνακριτικὴ).
- Γ'. Ἐγκληματολογία ἀνηλίκων.
- Δ'. Φροντιστηριακῶς γίνεται κατὰ Τετάρτην ἡ Σωφρονιστικὴ καὶ διάφορα εἰδικὰ θέματα.

ΟΔΗΓΟΣ ΤΟΥ ΦΟΙΤΗΤΟΥ

Δικαίωμα έγγραφης

Ὡς φοιτηταὶ τῆς Σχολῆς ἐγγράφονται οἱ κεκτημένοι ἀπολυτήριον γυμνασίου ἢ ἰσοτίμου ἀνεγνωρισμένης σχολῆς ἢ διδασκαλείου ἢ μέσης ἐμπορικῆς σχολῆς καὶ ἐπιτυχόντες εἰς εἰσιτήριοι διαγωνισμὸν, προκηρυσσόμενοι κατ' ἔτος δι' ὠρισμένον ἀριθμὸν θέσεων.

Πτυχιῦχοι τῆς Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς, τοῦ Πολυτεχνείου, τῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς Εὐελπίδων, Ἰκάρων, τῆς Σχολῆς Τηλεγραφητῶν, τῶν Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν καὶ ἄλλων ἀνωτάτων σχολῶν, ἐφ' ὅσον κέκτηνται ἀπολυτήριον γυμνασίου ἢ ἰσοτίμου ἀνεγνωρισμένης σχολῆς ἢ διδασκαλείου ἢ μέσης ἐμπορικῆς σχολῆς, ἐγγράφονται εἰς τὸ α' ἔτος ἀνεῖ εἰσιτηρίου δοκιμασίας.

Ἐπίσης ἀνεῖ εἰσιτηρίου εξετάσεως ἐγγράφονται καὶ οἱ ἀλλοδαποί, ὡς καὶ οἱ ὁμογενεῖς, ὧν ἡ οἰκογένεια διαμένει μονίμως εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, ἐφ' ὅσον κέκτηνται τίτλους σπουδῶν, οἱ οἱ ἀνωτέρω ἀναφερόμενοι.

Σπουδασταὶ ἄλλης ἀνωτάτης ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς σχολῆς μετεγγράφονται εἰς τὴν Σχολὴν κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Συγκλήτου, ἥτις ἀποφασίζει καὶ περὶ τοῦ ἔτους τῶν σπουδῶν, εἰς δὲ δέον νὰ ἐγγραφῇ ὁ μετεγγραφόμενος καὶ κατόπιν κατατακτηρίων ἐξετάσεων.

Εἰσιτήριοι διαγωνισμοὶ

Ὁ εἰσιτήριος διαγωνισμὸς εἶναι γραπτός, διεξάγεται δ' ἐνώπιον ἐπιτροπῆς ἐκ καθηγητῶν, ὡς καὶ ἀντιπροσώπου τοῦ Ὑπουργείου ἐπὶ τῆς Παιδείας. Ὁ διαγωνισμὸς γίνεται δι' ὠρισμένον ἀριθμὸν θέσεων, διενεργεῖται δὲ κατὰ τὸ Σεπτέμβριον ἐκάστου ἔτους.

Τὰ ἐξεταστέα μαθήματα ἀναφέρονται : α) εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἱστορίαν ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῆς καθ' ἡμᾶς ἐποχῆς, β) εἰς ἑκθεσιν ἰδεῶν, γ) εἰς γραφὴν καθ' ὑπαγόρευσιν καὶ μετάφρασιν εἰς τὴν νεοελληνικὴν ἀρχαίου ἑλληνικοῦ κειμένου. Ἐξ αὐτῶν ἡ ἑκθεσις ἰδεῶν καὶ τὰ ἀρχαῖα ἑλληνικὰ θεωροῦνται ὡς βασικὰ μαθήματα.

Ἡ βαθμολογία γίνεται ἀπὸ τοῦ 0—10. Ἐπιτυχόντες θεωροῦνται ὅσοι ἔλαβον ἐν τῇ βαθμολογίᾳ γενικὸν μέσον ὅρον εἰς τὰ τρία ἐξεταζόμενα μαθήματα (Ἐκθεσιν, Ἀρχαῖα Ἑλληνικά καὶ Ἱστορίαν) τοῦλάχιστον 6, γενικὸν μέσον ὅρον εἰς τὰ δύο ἐξεταζόμενα βασικὰ μαθήματα (Ἐκθεσιν καὶ Ἀρχαῖα Ἑλληνικά) τοῦλάχιστον 5.

Οἱ ἐκ τῶν ὑφισταμένων τὴν εἰσιτήριον δοκιμασίαν δημόσιοι καὶ δημοτικοὶ ὑπάλληλοι, καὶ ἐν γένει ὑπάλληλοι ὀργανισμῶν δημοσίου δικαίου, ἐὰν λάβωσι τὴν βάσιν τῆς βαθμολογίας, ἐγγράφονται καὶ πέραν τοῦ ὀρισθέντος ἀριθμοῦ εἰσακτέων, δυνάμει εἰδικῆς διατάξεως ἰσχυοῦσης ὡς πρὸς τὴν Πάντειον.

Ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὸν εἰσιτήριον διαγωνισμόν εἶναι τὰ ἑξῆς :

- 1) Ἀπολυτήριον ἢ ἀποδεικτικὸν Γυμνασίου ἢ ἄλλης Σχολῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.
- 2) Πιστοποιητικὸν ἐγγραφῆς εἰς τὰ μητρώα Δήμου ἢ Κοινότητος.
- 3) Ἀπόσπασμα Ποινικοῦ μητρώου.
- 4) Μία φωτογραφία.
- 5) Αἵτησις συμμετοχῆς εἰς τὰς ἐξετάσεις.
- 6) Οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ οἱ ὑπάλληλοι νομικῶν προσώπων δεόν νὰ προσκομίσωσι βεβαίωσιν τῆς ὑπηρεσίας των ἐμφαίνουσαν τὴν ιδιότητά των.

Τὰ ἐξέταστρα καθορίζονται ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου ἐπὶ τῆς Παιδείας.

Ἐ γ γ ρ α φ α ἰ

Διὰ τὴν πρώτην ἐγγραφὴν τινὸς ὡς φοιτητοῦ εἰς τὴν Σχολὴν ἀπαιτεῖται ἡ ὑποβολή : α) σχετικῆς αἰτήσεως, β) συμπληρωμένου στατιστικοῦ δελτίου, γ) διπλοτύπου πληρωμῆς τῶν τελῶν ἐγγραφῆς, δ) ἀποσπάσματος ποινικοῦ μητρώου, ε) Πρωτοτύπου ἀπολυτηρίου τοῦ γυμνασίου ἢ τῆς ἰσοτίμου σχολῆς, ἐξ ἧς ἀπεφοίτησεν, ἐφ' οὗ ἐπικεκολλημένη ἡ φωτογραφία τοῦ αἰτουῦντος, ἐσφραγισμένη καὶ ὑπογεγραμμένη ὑπὸ τοῦ γυμνασιάρχου, τοῦ διευθυντοῦ τῆς σχολῆς ἢ ἐτέρας ἐντεταλμένης δημοσίας ἀρχῆς, στ) πιστοποιητικοῦ ἐγγραφῆς εἰς τὸ δημοτολόγιον, καὶ ζ) τριῶν φωτογραφιῶν.

Εἰς τὸν ἐγγραφέντα παρέχεται δελτίον ἀναγνωρίσεως καὶ βιβλιάριον σπουδῶν.

Διὰ τοὺς αἰτουῦντας μετεγγραφὴν ἐξ ἄλλων Ἀνωτάτων Σχολῶν ἀπαιτεῖται ἐπιπροσθέτως ἡ ὑποβολή σχετικοῦ ἀποφοιτηρίου.

Ἀκαδημαϊκὸν καὶ διδακτικὸν ἔτος

Τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος ἄρχεται τῇ 1ῃ Σεπτεμβρίου καὶ λήγει τῇ 31ῃ Αὐγούστου τοῦ ἐπομένου ἔτους. Τὸ διδακτικὸν ἔτος ἄρχεται τῇ 15ῃ Ὀκτωβρίου καὶ λήγει τῇ 31ῃ Μαΐου ἐκάστου ἔτους.

Τμηματικαὶ ἐξετάσεις

I. Αἱ τμηματικαὶ ἐξετάσεις τοῦ πρώτου καὶ τοῦ δευτέρου ἔτους τῆς φοιτήσεως εἶναι εἰς ἄλλα μαθήματα γραπταὶ καὶ εἰς ἄλλα μαθήματα προφορικαί. Ἐπιτυχὼν θεωρεῖται ὁ λαβὼν εἰς ἕκαστον μάθημα τοῦλάχιστον 5. Ἡ βαθμολογία εἶναι 0, 1, 2 (καλῶς), 3 καὶ 4 (μετρίως), 5 καὶ 6 (καλῶς), 7 καὶ 8 (λίαν καλῶς), 9 καὶ 10 (ἄριστα).

II. Αἱ τμηματικαὶ ἐξετάσεις διεξάγονται ἀπὸ 1-15 Ἰουνίου καὶ ἀπὸ 1-15 Ὀκτωβρίου. Ὁ προσελθὼν κατὰ τὴν ἐξεταστικὴν περίοδον τοῦ Ἰουνίου καὶ λαβὼν εἰς ἅπαντα τὰ μαθήματα τὸν βαθμὸν τοῦλάχιστον 5 θεωρεῖται ἐπιτυχὼν. Ὁ μὴ προσελθὼν κατὰ τὴν ἐξεταστικὴν ταύτην περίοδον, ὡς καὶ ὁ ἀποτυχὼν εἰς ἅπαντα ἢ εἰς τινὰ μόνον μαθήματα, ἐπανεξετάζεται κατὰ τὴν ἀμέσως ἐπομένην ἐξεταστικὴν περίοδον τοῦ Ὀκτωβρίου. Ὁ κατὰ τὴν ἐξεταστικὴν περίοδον τοῦ Ὀκτωβρίου προσελθὼν καὶ λαβὼν εἰς ἅπαντα τὰ μαθήματα βαθμὸν τοῦλάχιστον 5 θεωρεῖται ἐπιτυχὼν. Ὁ λαβὼν εἰς τρία μαθήματα κάτω τοῦ 5 θεωρεῖται ἀποτυχὼν καὶ ὑποχρεοῦται νὰ ἐπαναλάβῃ τὰ μαθήματα τοῦ αὐτοῦ ἔτους. Ὁ κατὰ τὴν ἐξεταστικὴν περίοδον τοῦ Ὀκτωβρίου ἀποτυχὼν εἰς δύο μόνον μαθήματα ἐπανεξετάζεται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῶν ἀποτελεσμάτων ἐνώπιον ἐπιτροπῆς. Ἐπιτυχὼν κατὰ τὴν ἐξέτασιν ταύτην θεωρεῖται ὁ λαβὼν τοῦλάχιστον 5 παρὰ πάντων ἢ δύο τοῦλάχιστον μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς εἰς ἕκαστον μάθημα, ἄλλως θεωρεῖται ἀποτυχὼν καὶ ὑποχρεοῦται νὰ ἐπαναλάβῃ τὰ μαθήματα τοῦ αὐτοῦ ἔτους. Ὑπὸ ἐπιτροπῆς τοιαύτης δύναται μετ' ἀπόφασιν τῆς Σχολῆς νὰ ἐξετασθῇ καὶ φοιτητὴς μηδὲνως προσελθὼν κατ' ἀμφοτέρας τὰς προηγηθείσας περιόδους, Ἰουνίου καὶ Ὀκτωβρίου, ἔνεκεν ἀσθενείας ἐνόρκως πιστοποιουμένης. Οὗτος θεωρεῖται ἐπιτυχὼν, ἐφ' ὅσον ἔλαβεν εἰς ἅπαντα τὰ μαθήματα τὸν βαθμὸν τοῦλάχιστον 5, ἄλλως θεωρεῖται ἀποτυχὼν καὶ ὑποχρεοῦται νὰ ἐπαναλάβῃ τὰ μαθήματα τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Προνομίαι

Οἱ φοιτηταὶ τῆς Σχολῆς ἐξομοιοῦνται πρὸς τοὺς φοιτητὰς τῶν Πανεπιστημίων, καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἀναβολὴν κατατάξεως εἰς τὸν στρατόν, τὸ ναυτικὸν καὶ τὴν ἀεροπορίαν, καὶ ἀπολαμβάνουσι τῶν αὐτῶν πλεονεκτημάτων, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν στράτευσιν, τὰς ὑποτροφίας, τὰς ἀτελείας, τὰς συγκοινωνιακὰς εὐχερείας καὶ τὴν ὑγειονομικὴν περίθαλψιν.

Συμπεριφορά φοιτητών ἐν τῇ Σχολῇ

Οἱ φοιτηταὶ τῆς Σχολῆς ὀφείλουν νὰ συμπεριφέρονται κατὰ τρόπον καταδεικνύοντα ὅτι ἔχουν τύχει καλῆς ἀγωγῆς. Πρέπει διαρκῶς νὰ καταβάλλωσι πᾶσαν προσπάθειαν ὥπως συμπληρώσωσι τὰ κενὰ καὶ τὰς τυχόν ἑλλείψεις τῶν ἐν προκειμένῳ. Δέον νὰ συμπεριφέρονται μετὰ λεπτότητος ἐναντι τῶν συναδέλφων τῶν, νὰ ἐπιδεικνύωσιν ἐν γένει συμπεριφορὰν κοσμίαν καὶ εὐπρεπῇ καὶ νὰ τηρῶσι τὸν ἐναντι τῶν πρεσβυτέρων τῶν ὀφειλόμενον σεβασμόν. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ προσαγορεύουν τοὺς καθηγητὰς τῶν ἄλλως ἢ διὰ τοῦ τίτλου αὐτῶν. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ σπεύδουν νὰ διέρχωνται πρῶτοι εἰς τοὺς διαδρόμους καὶ τὰς κλίμακας, ὡς ἂν συμπύση νὰ διέρχεται πρεσβύτερός τῶν. Δέον νὰ ἀποτείνουν τὸν πρὸς τοὺς διερχομένους καθηγητὰς τῶν ὀφειλόμενον χαιρετισμόν. Νὰ μὴ σταματοῦν αὐτοὺς εἰς τοὺς διαδρόμους ἢ κατ' ὁδὸν πρὸς ζήτησιν πληροφοριῶν. Εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν καθαριότητα καὶ τὴν καλὴν συντήρησιν τοῦ κτηρίου, τῶν ἐπίπλων καὶ τῶν λοιπῶν ἐγκαταστάσεων τῆς Σχολῆς. Νὰ μὴ γράφωσι καὶ χαράσσωσιν ἐπὶ τῶν τοίχων ἢ ἐπίπλων. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ρίπτουν χαρτιά εἰς τοὺς διαδρόμους κλπ. Ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς ἐκ τῶν φοιτητῶν καπνιστὰς νὰ τηροῦν τοὺς κανόνας καλῆς ἀγωγῆς κατὰ τὸ κάπνισμα (π.χ. νὰ μὴ ρίπτωσι τὴν στάχτην κατὰ γῆς, νὰ μὴ εἰσέρχωνται εἰς γραφεῖον καπνίζοντες, νὰ μὴ ἀπευθύνουν καπνίζοντες τὸν λόγον πρὸς πρεσβυτέρους, νὰ ρίπτωσι τὰ ἀπορρίμματα εἰς εἰδικὰ δοχεῖα, νὰ μὴ καπνίζωσιν ἐντὸς τῶν αἰθουσῶν κλπ.).

Κατὰ τὰς ὥρας τῶν μαθημάτων τῶν δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ εὐρίσκωνται οἱ φοιτηταὶ εἰς τὸ κυλικεῖον ἢ τοὺς διαδρόμους. Ὅφειλουν νὰ καταβάλλωσι πᾶσαν προσπάθειαν, ὥπως παρακολουθοῦν ἀνελλιπῶς τὴν διδασκαλίαν καὶ τὰ φροντιστήρια. Ἐντὸς τῆς αἰθούσης τῶν παραδόσεων καὶ κατὰ τὴν ὥραν τῆς διδασκαλίας ἀπαγορεύεται καὶ ὁ ἐλάχιστος ἔστω θόρυβος ἢ ψιθυρος.

Οἱ φοιτηταὶ ὀφείλουν νὰ καταβάλλωσι πᾶσαν προσπάθειαν ὥπως συνειδητοποιήσωσι σὺν τῷ χρόνῳ τὴν ὀρθὴν ἀντίληψιν ὅτι ἡ καλὴ ἀγωγή, ἡ τήρησις τῶν κανόνων εὐγενοῦς συμπεριφορᾶς, ἡ μέριμνα διὰ τὴν καθαριότητα πανταχοῦ τῆς Σχολῆς κλπ., ἐπιβάλλονται ὅχι ἀπλῶς διὰ τὸν φόβον πειθαρχικῆς τιμωρίας, ἀλλὰ κυρίως ἐξ ἐσωτερικῆς ἀνάγκης παντὸς πεπολιτισμένου ἀνθρώπου, ἐκ καθήκοντος εὐπρεπείας, ὅπερ οὐδεὶς καλλιεργημένος ἄνθρωπος δέχεται νὰ παραβῇ, καὶ μὴ ἀπειλούμενος τυχόν διὰ τιμωρίας.

Πειθαρχικά

Πᾶσα κακὴ συμπεριφορὰ ἐναντι πρεσβυτέρων ἢ συναδέλφων, πᾶσα πρᾶξις ἀπάδουσα πρὸς τὴν ιδιότητα τοῦ φοιτητοῦ, πᾶσα παράβασις κανονιστικῶν πειθαρχικῶν ἀποφάσεων τῆς Σχολῆς ἢ ἑλλειψίς τοῦ ὀφειλόμενου πρὸς τὰς

ἀκαδημαϊκὰς ἀρχὰς καὶ τοὺς διδάσκοντας σεβασμοῦ ἀποτελεῖ πειθαρχικὸν παράπτωμα.

Πλὴν τῶν ἄλλων, πειθαρχικὰ παραπτώματα ἀποτελοῦσι καὶ τὰ ἐξῆς :

1) Πᾶσα διατάραξις τῆς ἐν τῇ Σχολῇ τάξεως καὶ ἡσυχίας.

2) Τὸ ἐντὸς τῶν αἰθουσῶν διδασκαλίας κᾶπνισμα, ἔστω καὶ κατὰ τὰ διαλείμματα.

3) Ἡ ἔστω καὶ ἀθόρυβος παραμονὴ εἰς τοὺς διαδρόμους, καθ' ἣν ὥραν εἰς τὴν παράπλευρον αἴθουσαν γίνεται διδασκαλία.

4) Ἡ κατὰ τὰ διαλείμματα χρησιμοποίησις τῆς καθηγητικῆς ἑδρας ὡς βήματος ὁμιλίας πρὸς τοὺς ἐν τῇ αἰθούσῃ φοιτητάς.

5) Πειθαρχικὸν παράπτωμα ἀποτελεῖ ἡ ἀπάντησις τοῦ φοιτητοῦ ὅτι δὲν φέρει μεθ' ἑαυτοῦ τὴν φοιτητικὴν του ταυτότητα, ἂν ᾔθελεν αὕτη τῷ ζητηθῇ ὑπὸ καθηγητοῦ ἢ τοῦ γεν. γραμματέως τῆς Σχολῆς ἢ παρ' ὑπαλλήλου τῆς γραμματείας ἐντεταλμένου τὴν τήρησιν τῆς τάξεως.

6) Βαρύτατον παράπτωμα εἶναι ἡ προσπάθεια, ἔστω καὶ μὴ καρποφόρος, πρὸς ἀντιγραφὴν ἢ ἀπάτην εἰς τὰς ἐξετάσεις, καθότι ἀποδεικνύει ὅτι ὁ ἀποτολμῶν τοῦτο φοιτητὴς στερεῖται συνειδήσεως τῆς εἰς τὴν Σχολὴν καὶ τὴν κοινωνίαν ἀποστολῆς του καὶ εἶναι ἀνίκανος καὶ ἀνάξιος νὰ γίνῃ ἐπιστήμων. (Κύρωσις : μηδένισις εἰς τὸ δεδομένον μάθημα, ἀποκλεισμός ἐκ τῶν ἐξετάσεων εἰς τὰ ὑπόλοιπα μαθήματα, βμηνος ἀποβολή. Ἐπίτασις τῆς ποινῆς ἐν ὑποτροφῇ μέχρι τῆς ὀριστικῆς ἀποβολῆς).

7) Ἡ χρησιμοποίησις πλαγίων μέσων κατὰ τὰς ἐξετάσεις, ἀποδεικνύουσα ἔλλειψιν ἐπιστημονικοῦ ἥθους.

8) Αἱ πολιτικαὶ καὶ κομματικαὶ συζητήσεις ἐν τῇ Σχολῇ.

9) Ἡ πάσης φύσεως φθορὰ ἢ ρύπανσις χώρων κλπ. τῆς Σχολῆς, ιδίως τῶν λουτρῶν καὶ τῶν ἀποχωρητηρίων.

Αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ εἶναι : α) ἐπίπληξις, β) αὐστηρὰ ἐπίπληξις ἐνώπιον τῆς Συγκλήτου μετ' ἐνδεχομένης, ἀποφάσει ταύτης, δημοσιεύσεως τῆς ἐπιβληθείσης ποινῆς δι' ἐπικολλήσεως ἀντιγράφου τῆς ἀποφάσεως εἰς τὴν οἰκείαν πινακίδα, γ) ἑγγραφος ἀπειλὴ προσωρινῆς ἢ διαρκοῦς ἀποβολῆς, δ) ἀποβολὴ ἀπὸ 15 ἡμερῶν μέχρι 6 μηνῶν, ε) ἀποβολὴ διὰ τὸ ἐνεστὼς ἀκαδημαϊκὸν ἔτος ἢ καὶ διὰ τὸ ἐπόμενον, καὶ στ) ὀριστικὴ ἀποβολή.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. α' ποινὴ ἐπιβάλλεται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως, αἱ δὲ λοιπαὶ ὑπὸ τῆς Συγκλήτου, ἐπιφυλαττομένων τῶν ἐκ τοῦ νόμου ἀπορρεουσῶν ἀρμοδιότητων. Ἐπὶ ὀριστικῆς ἀποβολῆς χωρεῖ προσφυγὴ τοῦ φοιτητοῦ ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργοῦ.

Ἡ ἐπιβολὴ πειθαρχικῆς ποινῆς ἐκ τῶν ὑπ' ἀριθ. γ'—ζ' δημοσιεύεται. Πᾶσα ἐν γένει πειθαρχικὴ πῶνὴ σημειοῦται ἐν τῷ βιβλιαρίῳ τῶν σπουδῶν τοῦ φοιτητοῦ καὶ ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν καὶ γνωστοποιεῖται δι' ἐγγράφου τῆς Σχολῆς πρὸς τὸν κηδεμόνα αὐτοῦ.

Γραφεῖον ἐπικοινωνίας μετὰ τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων τῶν φοιτητῶν

Παρά τῇ Γραμματείᾳ λειτουργεῖ εἰδικὸν γραφεῖον «ἐπικοινωνίας μετὰ τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων τῶν φοιτητῶν». Τοῦτο ἀπαντᾷ εἰς αἰτήσεις πληροφοριῶν ἐκ μέρους τῶν ἐνδιαφερομένων γονέων καὶ κηδεμόνων φοιτητῶν καὶ φοιτητριῶν. Γραπτὰ ἀπαντήσεις δίδονται μόνον πρὸς τοὺς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ διαμένοντας, παρακαλοῦνται ὅμως οἱ ἐνδιαφερόμενοι, ὅπως συναποστέλλωσιν εἰς τὸ ἐν λόγῳ γραφεῖον τὰ γραμματόσημα τῆς ἐπιστολῆς τῆς ἀπαντήσεως.

Ταυτοχρόνως τὸ ἐν λόγῳ γραφεῖον ἀναγγέλλει εἰς αὐτοὺς τὰ τῆς προόδου καὶ διαγωγῆς τῶν τέκνων αὐτῶν, τὰς τυχόν ἐπιβληθείσας πειθαρχικὰς ποινὰς ἢ ἀπονεμηθείσας ἀμοιβάς, χορηγηθείσας ὑποτροφίας κ.ο.κ.

Ὑποτροφίαι

I. Εἰς πρωτεύοντας φοιτητὰς καὶ φοιτητρίας τῆς Παντείου Σχολῆς παρέχεται ὠρισμένος ἀριθμὸς ὑποτροφιῶν ἐκ μέρους τοῦ Ἰδρύματος Κρατικῶν Ὑποτροφιῶν κατὰ τὰ ἐν αὐτῷ κεκατονισμένα. Πληροφορίαι εἰς τὴν Γραμματείαν.

II. Ὅμοίως εἰς ὠρισμένον ἀριθμὸν πρωτευόντων φοιτητῶν καὶ φοιτητριῶν παρέχεται ὑποτροφία ἐκ μέρους τῶν καθηγητῶν τῆς Παντείου Σχολῆς, παρακρατουμένου πρὸς τοῦτο κατόπιν ἐντολῆς αὐτῶν ὠρισμένου ποσοῦ ἐκ τοῦ μισθοῦ αὐτῶν.

Ὑποχρεωτικαὶ παρουσίαι εἰς τὴν Γυμναστικὴν

Διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις τοῦ πρώτου καὶ τοῦ δευτέρου ἔτους εἶναι ἀπαραίτητος ἡ συμπλήρωσις εἴκοσι τοῦλάχιστον δι' ἑκάτερον τῶν ἐτῶν τούτων ὠριαίων μαθημάτων εἰς τὴν σωματικὴν ἀγωγὴν, διαπιστουμένη δι' ὑπογραφῆς σχετικῆς βεβαιώσεως τοῦ εἰδικοῦ καθηγητοῦ τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς εἰς τὸ φοιτητικὸν βιβλιάριον σπουδῶν. Ὡς ὠριαῖον μάθημα γυμναστικῆς θεωρεῖται καὶ ἡ συμμετοχὴ τοῦ φοιτητοῦ εἰς ἐκδρομὴν τῆς Σχολῆς.

Πρὸς διευκόλυνσιν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ λοιπῶν ἐργαζομένων, ὁ καθηγητὴς τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς ἔχει ὀρίσει εἰδικῶς πρωϊνὰς ὥρας μαθημάτων (7-8 καὶ 8-9 π.μ.) εἰς τὸ Γυμναστήριον τοῦ Πανελληνίου Γυμναστικοῦ Συλλόγου (γων. ὁδ. Μαυρομματαίων καὶ Κοδριγκτῶνος).

Τῶν ὑποχρεωτικῶν τούτων παρουσιῶν εἰς τὴν γυμναστικὴν ἀπαλλάσσονται : α) οἱ ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν διαμένοντες φοιτηταί, ὀφείλοντες νὰ προσκομίσωσι σχετικὴν πιστοποίησιν τοῦ ἀστυνομικοῦ τμήματος ἢ τῆς χωροφυλακῆς τῆς περιφερείας των, β) οἱ ἀθληταί, ὧν ὁ πίναξ ὀνομάτων ἔχει κατατεθῆ

εἰς τὴν Σχολὴν πρὸ τῶν ἐξετάσεων, γ) οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τὸν στρατὸν ἢ στρατιωτικῶς ὀργανωμέναις ὑπηρεσίαις, δ) οἱ ἀφυπηρετήσαντες καὶ ἔχοντες ἀπολυτήριον στρατοῦ καὶ ε) λόγῳ ἀσθενείας πιστοποιουμένης ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ τῆς Σχολῆς.

Ἑθνικὸς Σύλλογος Σπουδαστῶν Παντείου

Ὁ Ἑθνικὸς Σύλλογος Σπουδαστῶν Π.Α.Σ.Π.Ε. ἰδρύθης τῷ 1946 καὶ ἀναγνωρισθεὶς ὑπὸ τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν, ἀποτελεῖ ἀνεξάρτητον συλλογικὸν ὄργανον ἐξυπηρετήσεως τῶν φοιτητικῶν συμφερόντων. Ὁ Σύλλογος ἐδρεῖται ἐν Ἀθήναις, τὰ δὲ γραφεῖα αὐτοῦ εὐρίσκονται ἐν τῇ Σχολῇ. Μέλη αὐτοῦ εἶναι φοιτηταὶ τῆς Σχολῆς, ὅσοι δι' αἰτήσεώς των εἶναι ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸ μητρώον τοῦ Συλλόγου.

Σύλλογος Πτυχιούχων

I. Ὁ Σύλλογος τῶν Πτυχιούχων ἰδρύθη ἐν ἔτει 1942, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 5834 τῆς 24-10-1942 ἐγκριτικῆς ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν. Ἀποβλέπει εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων τῶν πτυχιούχων τῆς Σχολῆς, καὶ εἰς τὴν σύσφιγξιν τῶν δεσμῶν μεταξὺ πτυχιούχων φοιτητῶν καὶ Σχολῆς.

Πλεῖστοι ὅσοι ἐκλεκτοὶ πτυχιούχοι εἰργάσθησαν μέχρι τοῦδε ὑπὲρ τῆς εὐοδώσεως τῶν ἀνωτέρω σκοπῶν καὶ σημαντικὴ ὑπῆρξεν ἡ συμβολή των.

II. Ἡ Πάντειος εὐρίσκεται εἰς ἐπικοινωνίαν μετὰ τῶν πτυχιούχων αὐτῆς, πρὸς οὓς προσπαθεῖ νὰ παρέχῃ ἀμέριστον φιλόστοργον ἀρωγὴν, θεωροῦσα αὐτοὺς ὡς προσφιλέστατα πνευματικὰ αὐτῆς τέκνα.

Ἐκαστος λαμβάνων τὸ πτυχίον του παρὰ τῆς Σχολῆς ἐγγράφεται ταυτοχρόνως ἐν τῇ Σχολῇ καὶ ὡς μέλος τοῦ ἐν λόγῳ Συλλόγου.

Λήξις τῆς ιδιότητος τοῦ σπουδαστοῦ

Ἡ ιδιότης τοῦ φοιτητοῦ τῆς Σχολῆς λήγει : α) λόγῳ καθυστερήσεως ἀναεώσεως τῆς ἐγγραφῆς ἐπὶ ἐν ἔτος, β) λόγῳ ἀποβολῆς, γ) λόγῳ παρελεύσεως δύο ἀκαδημαϊκῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τῆς κανονισμένης συνολικῆς ἐν τῇ Σχολῇ τριετοῦς φοιτήσεως.

Πτυχιακαὶ ἐξετάσεις

Αἱ πτυχιακαὶ ἐξετάσεις γίνονται κατ' Ἰούνιον, Ὀκτώβριον καὶ Μάρτιον. Εἶναι γραπταὶ καὶ προφορικαί.

Γραπτῶς καὶ προφορικῶς, ἤτοι δῖς, οἱ υποψήφιοι ἐξετάζονται εἰς τὰ κάτωθι μαθήματα τοῦ τρίτου ἔτους :

α) Διοικητικὸν Δίκαιον.

β) 'Εφηρμοσμένην Πολιτικὴν Οἰκονομίαν.

γ) 'Αστικὸν Δίκαιον καὶ Στοιχεῖα Πολιτικῆς Δικονομίας.

Τὰ λοιπὰ μαθήματα τοῦ γ' ἔτους ἐξετάζονται ἐπὶ πτυχίῳ μόνον ἅπαξ. Αἱ γραπταὶ ἐξετάσεις εἰς τὰ τρία ἀνωτέρω μαθήματα θεωροῦνται ὡς προκριματικαὶ καὶ προηγοῦνται τῶν λοιπῶν ἐξετάσεων εἰς τὰ ἄλλα μαθήματα, εἰς τὰ ὅποια δὲν προσέρχεται ὁ ὑποψήφιος πρὸς ἐξέτασιν, ἂν μὴ προηγουμένως ἐπιτύχῃ καὶ εἰς τὰ τρία ὡς ἄνω μαθήματα.

Εἰς τὰς πτυχιακὰς ἐξετάσεις γίνεται δεκτὸς ὁ τελειόφοιτος τὸν 'Ιούνιον τοῦ ἔτους καθ' ὃ οὗτος συνεπλήρωσε τὴν τριετὴ φοίτησιν.

'Η βαθμολογία γίνεται ὡς καὶ ἐπὶ τῶν τμηματικῶν ἐξετάσεων. Συμψηφισμὸς δὲν χωρεῖ. 'Επιτυχὼν θεωρεῖται ὁ λαβὼν τοῦλάχιστον 5 εἰς ἑκάστον μάθημα.

Π τ υ χ ί ο ν

Τὸ πτυχίον τῆς Σχολῆς εἶναι κατὰ νόμον ισότιμον πρὸς τὸ πτυχίον τοῦ τμήματος πολιτικῶν ἐπιστημῶν τῆς Νομικῆς Σχολῆς τῶν Πανεπιστημίων καὶ πρὸς τὸ πτυχίον τῆς 'Ανωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ 'Εμπορικῶν 'Επιστημῶν, διὰ τὴν προαγωγὴν ἐν τῇ δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ καὶ τὴν κατάληψιν δημοσίας θέσεως. Τὰ αὐτὰ ἰσχύουσι καὶ διὰ τὴν κατάληψιν θέσεων εἰς νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου καὶ τὴν ἐν αὐταῖς προαγωγὴν.

'Αναγόμεναι διδασκόμεναι

Πρβλ. Διάτ. τῆς 15 Μαρτίου / 15 Μαΐου 1951 [157] «Περὶ ἀπονομῆς διδακτορικῶν διπλωμάτων ὑπὸ τῆς Παντείου 'Ανωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν 'Επιστημῶν».

Πρόνοια ὑπὲρ τῶν φοιτητῶν

'Η Πάντειος εὐρίσκεται εἰς ἐπικοινωνίαν μετὰ τοῦ Παγκοσμίου 'Ιδρύματος Περιθάλψεως Φοιτητῶν καὶ μετὰ τοῦ Σταθμοῦ Πρώτων Κοινωνικῶν Βοηθειῶν τοῦ 'Εθνικοῦ 'Ιδρύματος.

'Ομοίως προσπαθεῖ δι' ἰδιωτικοῦ «Ταμείου περιθάλψεως ἀπόρων φοιτητῶν», ὅπως ὑποβοηθήσῃ τούτους εἰς διαφόρους ἀνάγκας αὐτῶν.

Τμῆμα Προληπτικῆς 'Ιατρικῆς

Παρά τῇ Σχολῇ λειτουργεῖ τμῆμα Προληπτικῆς 'Ιατρικῆς ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἱατροῦ κ. Σπυρ. Κουρούκλη, τ. Διευθυντοῦ τοῦ Κρατικοῦ Σανατορίου Δημ. 'Υπαλλήλων Πεντέλης. Δι' ἑκάστον φοιτητὴν κρατεῖται ἀτομικὸς φάκελλος ὑγείας. Εἰδικαὶ ὁμιλίας ὁργανοῦνται μὲ θέματα γενικῆς ὑγιεινῆς.

Ἱατρικὴ ὑπηρεσία ὑπὲρ τῶν φοιτητῶν

Ἡ ἱατρικὴ ὑπηρεσία ὑπὲρ τῶν φοιτητῶν καὶ φοιτητριῶν δὲν ἔφθασεν εἰσέτι εἰς ἱκανοποιητικὸν ἐπίπεδον. Πάντως μέχρι τοῦδε ἔχουσιν ἐξασφαλισθῆ σημαντικαὶ ἐκπτώσεις ὑπὲρ τῶν ἀσθενούντων φοιτητῶν παρ' ἱατροῦς διαφόρων ειδικοτήτων, οἵτινες εὐγενῶς πρὸς τοῦτο προσεφέρθησαν. Παρὰ τῷ κεντρικῷ μεγάρῳ τῆς Σχολῆς ὑπάρχει εἰδικὸν ἱατρεῖον.

Δὲν ἐπιτρέπεται ἐγγραφὴ φοιτητοῦ ἢ φοιτητρίας ἐν τῇ Σχολῇ ἐὰν δὲν προηγηθῇ ἱατρικὴ ἐξέτασις αὐτοῦ, συμπληρουμένου σχετικοῦ δελτίου ἀκτινολογικῆς ἐξετάσεως (ἱατρός κ. Κουρούκλης) καὶ ὑπὸ εἰδικῆς ὑπηρεσίας («Δελτίον ἱατρικῆς ἐξετάσεως φοιτητῶν»).

Εἰσαγωγή ἀσθενούντων ἀπόρων φοιτητῶν γίνεται δωρεάν εἰς τὰ διάφορα κρατικὰ νοσοκομεῖα (Ἐγκύκλιος Ὑπουργείου Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ Ὑγιεινῆς — Διεύθυνσις Νοσηλευτικῶν Ἰδρυμάτων, ὑπ' ἀριθ. 323 καὶ ὑπ' ἀριθ. πρωτ. Ν.Ι.Α. 2925,13-7-1953).

Φοιτητικά ἐκδρομαί

Ἡ Πάντειος Σχολὴ ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ αὐτῆς, ὅπως συνεργήσῃ εἰς τὴν πνευματικὴν, ψυχικὴν καὶ σωματικὴν ἀγωγὴν τῶν φοιτητῶν, ἔχει ἀναπτύξει ἀπὸ ἐτῶν συστηματικὸν πρόγραμμα ἐκπαιδευτικῶν φοιτητικῶν ἐκδρομῶν. Τόσον εἰς τὸ ἐσωτερικόν, ὅσον καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Αἱ ἐκδρομαί γίνονται εἰς τόπους ἐθνικοῦ, ἀρχαιολογικοῦ, μορφωτικοῦ, καλλιτεχνικοῦ, ἠθικοῦ ἐκπολιτιστικοῦ ἢ ἄλλου ἐνδιαφέροντος. Εἰς τοὺς συμμετέχοντας φοιτητὰς γίνονται εἰδικαὶ ὁμιλίαι εἰς τοὺς τόπους τῶν ἐπισκέψεων, ἐκ παραλλήλου δὲ διανέμονται καὶ βιβλιάρια ἢ φυλλάδια πληροφοριῶν περὶ τῶν μερῶν, εἰς τὰ ὅποια γίνονται αἱ ἐκδρομαί. Πλὴν τῶν ἀναμνηστικῶν φωτογραφιῶν, συνήθως ἅπασαι αἱ φοιτητικά ἐκδρομαί κινηματογραφοῦνται. Μέχρι σήμερον ἡ Σχολὴ διαθέτει πλούσιον ἀπόθεμα τοιούτων ἀναμνηστικῶν φωτογραφιῶν καὶ κινηματογραφικῶν ταινιῶν.

Ἡ ὑπηρεσία φοιτητικῶν ἐκδρομῶν εὐρίσκεται ἐν συνεργασίᾳ καὶ μετὰ ξένων ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων, ἵνα διοργανώσῃ ἐκδρομὰς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ συστήματος τῆς ἀνταλλαγῆς.

Φοιτητικὸν Ἀναγνωστήριον καὶ Βιβλιοθήκη

Ι. Ἡ Σχολὴ ἐπιθυμοῦσα νὰ διευκολύνῃ τοὺς ἀπόρους φοιτητὰς καὶ φοιτητρίας, μὴ δυναμένους νὰ προμηθευθῶσι διάφορα ἐπιστημονικὰ συγγράμματα, διωργάνωσεν ἐν εἰδικῇ αἰθούσῃ φοιτητικὸν Ἀναγνωστήριον, τὸ ὁποῖον λειτουργεῖ ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς ὀργάνωσεως φοιτητικῆς ἐκπροσωπήσεως. Τὸ

ἀναγνωστήριον λειτουργεῖ καθ' ὠρισμένας ὥρας πρὸ μεσημβρίας καὶ μετὰ μεσημβρίαν. Ἡ βιβλιοθήκη διαθέτει ἑλληνικὰ καὶ ξένα συγγράμματα, πλουτίζεται δ' ἀφθόνως καθ' ἕκαστον ἔτος διὰ νέων. Ἡ αὐτὴ διαθέτει διάφορα ἐπιστημονικὰ περιοδικά, ὡς καὶ ἐφημερίδας.

II. Κανονισμός λειτουργίας Βιβλιοθήκης :

1) Πᾶς φοιτητὴς εἰσερχόμενος εἰς τὸ ἀναγνωστήριον τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Σχολῆς ὀφείλει :

Νὰ ἀνοίγῃ καὶ νὰ κλείῃ τὴν θύραν ἄνευ θορύβου. Ὁμοίως ὀφείλει νὰ βαδίξῃ ἄνευ θορύβου.

Νὰ καταθέτῃ τὴν ταυτότητά του καὶ τὸν χαρτοφύλακά του εἰς τὴν εἰδικὴν ἐκ σπουδαστῶν ἐθελοντικὴν ὑπηρεσίαν «διανομῆς καὶ παραλαβῆς» τῆς Βιβλιοθήκης. Νὰ παραλαμβάνῃ τὸ αἰτηθὲν βιβλίον. Νὰ κáθηται χωρὶς νὰ προκαλῇ θόρυβον καὶ ἀταξίαν, χωρὶς νὰ μεταθέτῃ καθίσματα, χωρὶς νὰ συνομιλῇ μὲ συναδέλφους του.

2) Ὁ φοιτητὴς ὀφείλει νὰ σέβεται τὴν ἡσυχίαν τῶν ἄλλων καὶ νὰ πειθαρχῇ εἰς τὴν ἐθελοντικὴν ὑπηρεσίαν ἐπὶ τῆς τάξεως καὶ καθαριότητος τῆς Βιβλιοθήκης, τὴν ὁποίαν (ὑπηρεσίαν) ἀποτελοῦν σπουδασταί.

3) Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἡ ἀνάμιξις καὶ μετακίνησις τῶν ταξινομημένων βιβλίων εἰς τὰς θυρίδας.

4) Ὁ προϊστάμενος τῆς Βιβλιοθήκης ἀναφέρει εἰς τὸν Πρύτανιν τῆς Σχολῆς πάντα παρεκτρεπόμενον σπουδαστὴν πρὸς τιμωρίαν.

Μαθήματα ξένων γλωσσῶν

Χάριν ὑποβοηθήσεως τῶν φοιτητῶν, οἵτινες ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐκμάθωσι μίαν ἐκ τῶν κυριωτέρων ξένων γλωσσῶν, ἔχουσι διοργανωθῇ μαθήματα ξένων γλωσσῶν. Συνιστᾶται ἡ παρακολούθησις, ὡς ἐξασφαλίζουσα προσόντα ἀπαραίτητα διὰ πάντα ἐπιστήμονα.

Φοιτητικὸς ἀθλητισμός

Παρά τῇ Σχολῇ λειτουργεῖ τμημα φοιτητικοῦ ἀθλητισμοῦ. Πᾶς φοιτητὴς καὶ πᾶσα φοιτήτρια ὀφείλουσι νὰ συμμετέχωσιν εἰς τὴν φοιτητικὴν ἀθλητικὴν κίνησιν. Ὑπάρχουσι δύο ἐσωτερικοὶ ἀθλητικοὶ φοιτητικοὶ σύνδεσμοι παρὰ τῇ Σχολῇ, ὁ Σύνδεσμος τῶν «κυανῶν» (φοιτηταὶ καὶ φοιτήτριαι καταγόμενοι ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν) καὶ ὁ Σύνδεσμος τῶν «λευκῶν» (οἱ καταγόμενοι ἐκ τῆς πρωτευούσης). Ἐκαστος ἐκ τῶν δύο φοιτητικῶν ἀθλητικῶν συνδέσμων διαθέτει : α) ὁμάδα κλασσικοῦ ἀθλητισμοῦ, β) ὁμάδα ποδοσφαίρου, γ) ὁμάδα καλαθοσφαίρας, δ) ὁμάδα ἀντισφαιρίσεως, ε) ὁμάδα κολυμβήσεως, στ) ὁμάδα ὕδατοσφαίρεως, ζ) ὁμάδα κωπηλασίας, η) ὁμάδα ποδηλασίας.

Καθ' ἕκαστον ἀκαδημαϊκὸν ἔτος διοργανοῦνται ἐπίσημοι ἐσωτερικοὶ ἀθλητικοὶ ἀγῶνες, καθ' οὓς ἀπονέμονται βραβεῖα καὶ κύπελλα.

Ἡ Πάντειος Ἀνωτάτη Σχολή, μὴ ἀποσκοποῦσα μόνον εἰς τὴν ἀπλῆν μετάδοσιν ἐπιστημονικῶν γνώσεων εἰς τοὺς φοιτητὰς καὶ ἀκροατὰς τῶν πολιτικῶν, τῶν δημοσιογραφικῶν καὶ τῶν κοινωνικῶν ἐπιστημῶν, ἀλλ' ἐν ταύτῳ καὶ εἰς τὴν διάπλασιν χαρακτῆρων, ἐμπνεομένων ὑπὸ ἀνωτέρων εὐγενῶν ἡθικῶν ἰδεωδῶν, ἀγωνίζεται ἐκ παραλλήλου ἐντόνως οὐ μόνον ὑπὲρ τῆς ψυχικῆς, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς τῶν παρ' αὐτῇ φοιτῶντων.

Φοιτητικὴ χορωδία

Ἡ Σχολή, ἀποδίδουσα ἐξέχουσαν σημασίαν εἰς τὴν ἐξυψοῦσαν καὶ ἐξευγενίζουσαν τὸ ἥθος καλλιτεχνικὴν ἀγωγὴν, διωργάνωσε παρ' αὐτῇ ὑπηρεσίαν «μουσικῆς ἀγωγῆς τῶν φοιτητῶν» ὑπὸ τὸν καθηγητὴν τῆς Μουσικῆς Ἀλέξανδρον Λαϊνᾶν. Ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς τοιαύτης ὑπηρεσίας διοργανοῦται καθ' ἕκαστον ἔτος «φοιτητικὴ χορωδία», ἣτις συμμετέχει εἰς τὰς διαφόρους τελετὰς καὶ ἐορτὰς τῆς Σχολῆς.

Γραφεῖον ἐξευρέσεως ἐργασίας εἰς φοιτητὰς καὶ πτυχιούχους

Ἀνετέθη ὑπὸ τῆς Συγκλήτου εἰς τὸν Ἐφορον ἐπὶ τῆς Προνοίας ὑπὲρ τῶν Φοιτητῶν ἀπὸ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1954–1955 διοργάνωσις «Γραφείου ἐξευρέσεως ἐργασίας» ὑπὲρ τῶν φοιτητῶν, φοιτητριῶν καὶ πτυχιούχων τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς.

Χριστιανικὴ φοιτητικὴ κίνησις

Ἡ Σχολή προσπαθεῖ ὅπως ἐνισχύσῃ τὴν χριστιανικὴν φοιτητικὴν κίνησιν. Τοιοῦτοτρόπως διωργάνωσε φοιτητικὴν ἐκκλησιαστικὴν βυζαντινὴν χορωδίαν, ἣτις συμμετέχει εἰς διαφόρους ἐκκλησιαστικὰς ἐκδηλώσεις (λειτουργίας, μνημόσυνα κλπ.). Ὁμοίως ἡ Σχολή συμμετέχει εἰς διαφόρους θρησκευτικὰς ἐκδηλώσεις, φέρ' εἰπεῖν κατὰ τὴν παγκόσμιον ἡμέραν τῆς Προσευχῆς τοῦ Φοιτητοῦ.

Ι. Χριστιανικὸς Ὅμιλος Φοιτητῶν.

Ὁ Χριστιανικὸς Ὅμιλος Φοιτητῶν εἶναι μία μικρὰ κοινωνία ὀρθοδόξων χριστιανικῶν σπουδαστῶν καὶ σπουδαστριῶν τῶν Ἀνωτάτων τοῦ Κράτους Σχολῶν. Σκοπὸς τοῦ Ὁμίλου εἶναι : Ἡ συμπλήρωσις τοῦ ψυχικοῦ καταρτισμοῦ τῶν μελῶν του πρὸς ἀνάδειξιν ἀξίων χριστιανῶν πνευματικῶν ἡγετῶν.

τῆς κοινωνίας καὶ ἡ καλλιέργεια τῶν ἰδανικῶν τοῦ χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ μεταξὺ τῶν σπουδαστῶν τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν.

II. Τομεὺς Ἑργασίας.

α') *Βιβλικὴ Μελέτη* : Κατ' αὐτὴν γίνεται συμμελέτη τῆς Ἀγίας Γραφῆς, ἡ ὁποία ἀποβλέπει ὅχι εἰς τὴν ξηρὰν ἐρμηνείαν καὶ τὴν θεωρητικὴν συν-εξέτασιν τῆς Βίβλου, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν πρακτικὴν ἐφαρμογὴν καὶ ἐποικοδομήν.

β') *Πυρῆνες* : Κατὰ σχολὰς τὰ μέλη τοῦ Ὁμίλου μελετοῦν καὶ ἐξετά-ζουσι ἀπὸ κοινοῦ θέματα ἐπιστημονικοῦ καὶ κοινωνικοῦ ἐνδιαφέροντος.

γ') *Πνευματικὴ ζωὴ* : Συμμετοχὴ εἰς κοινὴν λατρείαν καὶ μυστηριακὴν ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας διὰ τῆς διοργανώσεως εἰδικῶν λειτουργιῶν χάριν τῶν μελῶν τοῦ Ὁμίλου.

δ') *Ἀλληλεγγύη* : Ἐμπρακτος ἐκδήλωσις τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην συναδέλφους καὶ δὴ τοὺς ἀσθενεῖς φοιτητάς.

ε') *Διαλέξεις* : Πρὸς εὐρυτέραν μὲν πρῶτον τῶν φοιτητῶν διοργανοῦνται διαλέξεις μὲ ὁμιλητὰς διαπρεπεῖς ἐκπροσώπους τῶν ἐπιστημῶν, Καθηγητὰς τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν κλπ.

στ') *Κατηχητικὸν ἔργον* : Εἰδικὴ ἐκπαίδευσις κατηχητῶν καὶ κατηχητριῶν καὶ ἐνεργὸς συμμετοχὴ εἰς τὴν κατηχητικὴν κίνησιν πρὸς χριστιανικὴν διάπλασιν τῆς παιδικῆς ἡλικίας.

ζ') *Ἐπαρχία* : Ἐπαφὴ μετὰ τῶν ἐκεῖ μελῶν τοῦ Ὁμίλου διὰ τῆς ἀποστολῆς ἐντύπου ὕλικου (περιοδικῶν, εἰκόνων, σχεδιαγραμμάτων Βιβλικῆς Μελέτης, Ὁμιλιῶν, κλπ.).

η') *Διεθνὴς ἐπικοινωνία* : Ἐνεργὸς συμμετοχὴ εἰς τὴν οἰκουμενικὴν κίνησιν καὶ καλλιέργεια τοῦ πνεύματος αὐτῆς μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ Ὁμίλου. (Ἐπίτιμος Πρόεδρος ὁ κ. Πρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου).

Ταμεῖον Περιθάλψεως τῶν Φοιτητῶν

Ἰδρύθη παρὰ τῇ Σχολῇ «Ταμεῖον Περιθάλψεως Φοιτητῶν».

Οἱ πόροι τοῦ Ταμεῖου προέρχονται ἐκ προαιρετικῶν φοιτητικῶν εἰσφορῶν, εἰσφορῶν ἐκ μέρους ἄλλων (φέρ' εἰπεῖν εἰς μνήμην ἀντὶ στεφάνου κλπ.), ἐκ τῶν εἰσπράξεων διοργανουμένων ἐορτῶν, συναυλιῶν κλπ., ἐξ εἰδικῶν συνδρομῶν ἐκ μέρους συνδρομητῶν τοῦ ταμεῖου, ἐκ τῆς πωλήσεως εἰκονογραφημένων δελταρίων, ἐκ τῆς πωλήσεως διαφόρων βιβλίων κλπ.

Τὸ Ταμεῖον ἔχει ὡς σκοπὸν νὰ ἐνισχύσῃ πᾶσαν προσπάθειαν τείνουσαν εἰς οἰασδῆποτε φύσεως πρόνοιαν ὑπὲρ τῶν φοιτητῶν.

Εἰδικώτερον τοῦτο ἀποσκοπεῖ ἰδίως εἰς τὴν ἐνίσχυσιν :

- α) τῶν ἀπόρων φοιτητῶν καὶ φοιτητριῶν.
- β) τῶν φοιτητικῶν ἐκδρομῶν.
- γ) τῶν ἀσθενούντων φοιτητῶν καὶ φοιτητριῶν.
- δ) τῶν φοιτητικῶν ἐορτῶν, συναυλιῶν κλπ.

Ὡραι ἐπισκέψεως Γραφείων

Ἡ Γραμματεία τῆς Σχολῆς δέχεται καθ' ἐκάστην Δευτέραν, Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν ἀπὸ 12 μ.-2 μ.μ., κατὰ δὲ τὴν διάρκειαν τοῦ θέρους καθ' ἐκάστην Δευτέραν καὶ Παρασκευὴν ἀπὸ 12 μ.-2 μ.μ.

Τὸ Ἀναγνωστήριον τοῦ Φοιτητοῦ εἶναι ἀνοικτὸν καθ' ἐκάστην ἐργάσιμον ἡμέραν ἀπὸ 9 π.μ.-2 μ.μ. καὶ 3-8 μ.μ.

Τὰ γραφεῖα τοῦ Ἐθνικοῦ Φοιτητικοῦ Συλλόγου εἶναι ἀνοικτὰ κατὰ τὴν διάρκειαν μὲν τοῦ διδακτικοῦ ἔτους καθ' ἐκάστην Δευτέραν, Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν ἀπὸ 12-1 μ.μ., κατὰ δὲ τὴν διάρκειαν τοῦ θέρους καθ' ἐκάστην Δευτέραν καὶ Παρασκευὴν ἀπὸ 12-1 μ.μ.

ΚΑΘΟΜΟΛΟΓΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΙΣΕΡΧΟΜΕΝΩΝ ΝΕΩΝ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ

«Ἐπειδὴ ἡ Ἀθήνησι Πάντειος τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν Ἀνωτάτη Σχολή, τῇ τοῦ Πρυτάνεως ἐπινεύσει, εἰς τοὺς ἑαυτῆς φοιτητὰς δοκιμάσαι ἡμᾶς κατηξίωσεν, αὐτῇ τε καὶ τῇ Πρυτανείᾳ ἀσμένως καὶ ἐν ἐλπίσιν ἀγαθαῖς δημοσίᾳ πίστιν καθομολογοῦμεν τήνδε. Περὶ τὰς Πολιτικὰς Ἐπιστήμας παντὶ σθένει αἰεὶ σπουδάσειν καὶ τῆς τούτων μελέτης ὡς οἷόν τε μάλιστα ἐπιμελήσασθαι. Πᾶν ποιήσειν προθύμως εἰς εὐσέβειαν, κόσμον ἡθῶν καὶ σεμνότητα τρόπων, τάληθές δὲ καὶ τὸ δίκαιον οὕτω θεραπεύσειν, ὡς τοὺς Ἕλληνας σπουδαστὰς μάλιστα προσήκει. Τὰ θεσπίσματα τοῦ τεμένουσ τοῦτου τῆς σοφίας διὰ παντὸς ἀκεραία τηρήσειν καὶ ἀκίβδηλα. Οὕτως εἴη ὁ Θεὸς τῆς δυνάμεως, τῆς γνώσεως καὶ παντοίας ἀρετῆς ἀρωγὸς ἐν τῷ βίῳ».

ΚΑΘΟΜΟΛΟΓΗΣΙΣ ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΥ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

«Ἐπειδὴ ἡ Ἀθήνησι Πάντειος τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν Ἀνωτάτη Σχολή, τῇ τοῦ Πρυτάνεως ἐπινεύσει, εἰς τοὺς ἑαυτῆς πτυχιούχους δοκιμάσαι με κατηξίωσεν, αὐτῇ τε καὶ τῇ Πρυτανείᾳ ἀσμένως καὶ ἐν ἐλπίσιν ἀγαθαῖς δημοσίᾳ πίστιν καθομολογῶ τήνδε. Ἐκ τοῦ ἱεροῦ τούτου Διδασκαλείου τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἐξερχόμενος, κατ' ἐπιστήμην βιώσομαι ὡς οἷόν τε καθαρῶς ταύτην ἀσκῶν καὶ μετ' ἐπιμελείας θεραπεύων. Τὰς διδασκαλίας τοῦ τεμένουσ τοῦτου τῆς σοφίας διὰ παντὸς ἀκεραίας τηρήσω καὶ ἀκίβδηλους. Τῷ δικαίῳ καὶ ἴσῳ χρώμενος ὁδηγῶ, ἀγαθὸν δὲ καὶ μέτριον ἑμαυτὸν παρέχων ἰδίᾳ τε καὶ δημοσίᾳ διατελέσω, ὡς τὸν εὖ μὲν πεφυκότα, ἑλληνικῶς δὲ πεπαιδευμένον προσήκει. Οὕτω, σὺν τῇ εὐλογίᾳ τῶν ἐμῶν Καθηγητῶν εἴη μοι ὁ Θεὸς ἀρωγὸς ἐν τῷ βίῳ».

ΚΑΘΟΜΟΛΟΓΗΣΙΣ ΔΙΔΑΚΤΟΡΩΝ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

«Ἐπειδὴ ἡ Ἀθήνησι Πάντειος σεπτὴ τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν Ἀνωτάτῃ Σχολῇ, τῇ τοῦ Πρυτάνεως ἐπινεύσει, εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐαυτῆς διδασκόντων δοκιμάσαι καὶ ἐγκρίναι ἡμᾶς κατηξίωσεν, αὐτῇ τε καὶ τῇ Πρυτανείᾳ ἀσμένως καὶ ἐλπίσιν ἀγαθαῖς δημοσίᾳ πίστιν καθομολογοῦμεν τήνδε :

Ἐκ τῆς ἱερᾶς ταύτης Ἀριστοτελείου πνευματικῆς Ἑστίας τὸν θεῖον πυρσὸν τῆς ἐπιστήμης λαβόντες οὐ πικρῶμεθα πειρώμενοι, ὅσον ἂν δυνάμεθα, ἅμα μὲν τὸν ἐνσταλαχθέντα ἔρωτα τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης ἐσαεὶ ἀκέραιον καὶ ἀκίβδηλον τηρήσειν, ἅμα δὲ τὰ παρὰ σεπτῶν καὶ σοφῶν διδασκάλων παρειλημμένα φῶτα μεταλαμπαδεύειν, αἰεὶ δὲ πρόσω χωροῦντες τὸ τῆς πεφιλημένης Ἑλληνίδος ἐπιστήμης ἱερὸν φυτὸν καταρδεύσειν Ἑλλάδος ὄνομα τίμιον καὶ εὐδοξον ἀπεργάζεσθαι.

Ἐνθουσιῶντες καὶ πτερούμενοι καὶ θεῖα συνόντες μανίᾳ καὶ εἰς τὸ διηνεκὲς μείζονος παιδείας διψῶντες βιώσωμεν κατὰ ἐπιστήμην, αἰεὶ ἐπιθυμοῦντες ἀγαθῶν καὶ δικαίων καὶ ἴσων παραιτίους τῇ ἀνθρωπότητι γενέσθαι, οἷους προσήκει φαίνεσθαι τοὺς Ἕλληνας τῆς ἐπιστήμης ἐρευνητάς.

Ἀπεικάζοντες οἷα κύματα χαρᾶς ἀπάντων τὰς ψυχὰς κατακλύζει, γηθυσύνως προσαγορεύομεν τὴν ἱερὰν καὶ γλυκεῖαν ἡμῶν Πνευματικὴν Μητέρα τὴν τῶν Ἀθηνῶν Πάντειον Ἀνωτάτην τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν Σχολήν, αἰεὶ χάριτας μεγίστας ὁμολογοῦντες, ἅμα δ' εὐχόμενοι Αὐτῇ εἰς τὸν ἐσαεὶ χρόνον ἀποστίλβειν ἀκτίνων καὶ δόξης ἐπὶ τὸν ἐπιστημονικὸν ὀρίζοντα αἰεὶ εὐρύτερον.

Οὕτως, σὺν τῇ εὐλογίᾳ τῶν ἡμετέρων καθηγητῶν καὶ προσφιλῶν διδασκάλων, εἴη ἡμῖν ὁ Θεὸς τῆς δυνάμεως, τῆς γνώσεως καὶ παντοίας ἀρετῆς, ἄρωγός».

ΦΟΙΤΗΤΙΚΟΣ ΥΜΝΟΣ

ΤΗΣ ΠΑΝΤΕΙΟΥ ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Τῆς ζωῆς μου ἔγινε σκοπὸς
ἡ δικαιοσύνη κ' ἡ τιμὴ
Καὶ τοῦ νόμου ἀγρυπνὸς φρουρὸς
θέλω νάμην σ' ὅλη τῇ ζωῇ.

Τὴν ἀλήθεια νὰ ὑπηρετῶ
μὲ τῆς ἐπιστήμης τὰ φτερά.
Τὸν ἐλληνικὸ πολιτισμὸ
νὰ δοξάσω ἄλλη μιὰ φορὰ.

*

Τοῦ δικαίου εἶναι προσταγὴ
τοὺς ἀδικημένους νὰ βοηθῶ.
Κ' ὅταν ἡ πατρίδα μὲ χρειασθῇ
ἐτοιμὸς γιὰ νὰ θυσιασθῶ.

Ἑ π ω δ ὀ ς

Τὴν ἀλήθεια νὰ ὑπηρετῶ
μὲ τῆς ἐπιστήμης τὰ φτερά.
Τὸν ἐλληνικὸ πολιτισμὸ
νὰ δοξάσω ἄλλη μιὰ φορὰ.

Στίχοι : Μ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΥ
Μουσική : Χ. ΧΑΙΡΟΠΟΥΛΟΥ
Ἑνορχήστρωση : Α. ΕΡΜΗΛΙΟΥ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΟΣ ΑΚΑΔΗΜ. ΕΤΟΥΣ 1961 - 1962

I. Κατὰ τὴν 28ην Ὀκτωβρίου 1961 ἐγένετο ἐν τῇ Ἀριστοτελείῳ αἰθούσῃ τελετῶν τῆς Σχολῆς ἐπίσημος τελετὴ ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940. Τὸν πανηγυρικὸν ἐξεφώνησεν ὁ Καθηγητὴς κ. Διονύσιος Ζακυθηνός.

Τὴν 30ὴν Ἰανουαρίου 1962 ἐγένετο ἐν τῇ αἰθούσῃ τελετῶν ἡ καθιερωμένη τελετὴ ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Τὸν πανηγυρικὸν ἐξεφώνησεν ὁ Καθηγητὴς κ. Ἰωάννης Γεωργάκης.

Τὴν 25ην Μαρτίου 1962 ἐγένετο ὁ ἐπίσημος ἑορτασμός τῆς Ἑθνικῆς Ἐπετείου μὲ ὁμιλητὴν τὸν καθηγητὴν κ. Γεώργιον Τενεκίδην.

II. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἀκαδημ. ἔτους ἐξεδόθησαν ἐπίσης εἰς τὴν Σχολὴν αἱ κάτωθι διαλέξεις : Ὑπὸ τοῦ Dr. Prinz Hubertus zu Loewenstein μὲ θέμα «Τὸ Βερολῖνον ὡς Διεθνὲς Πρόβλημα».

Ὑπὸ τοῦ κ. Diagoslav Jancovic Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Βελιγραδίου μὲ θέμα : «Ὁ Κῶδιξ τοῦ Τσάρου Δούσαν καὶ ἡ ἐπίδρασις τοῦ Βυζαντινοῦ Δικαίου».

Ὑπὸ τοῦ κ. Israel Drapkin Καθηγητοῦ τοῦ ἐβραϊκοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ἱερουσαλὴμ μὲ θέμα : «Αἰτίαι καὶ πρόληψις τοῦ ἐγκλήματος εἰς τὰς ὑπὸ ἀνάπτυσιν χώρας».

Ὑπὸ τοῦ κ. M. Marois Καθηγητοῦ τῶν Παρισίων μὲ θέμα : «Passé et Avenir de la vie».

Ὑπὸ τοῦ κ. Keneth Lidsey, πρώτην Ὑπουργοῦ Παιδείας τῆς Μεγάλης Βρετανίας μὲ θέμα : «Νέαι τάσεις εἰς τὴν ἀγγλικὴν Ἐκπαίδευσιν».

Ὑπὸ τοῦ κ. S. Abba Eban Ὑπουργοῦ Παιδείας τοῦ Ἰσραὴλ μὲ θέμα : «The role or small States in the world Community».

Ὑπὸ τοῦ κ. Eugene Joukon, μέλους τῆς ἀκαδημίας τῆς Ε.Σ.Σ.Δ. μὲ θέμα : «Τὰ θεμελιώδη προβλήματα τῆς συγχρόνου ἱστορικῆς Ἐπιστήμης».

III. Κατὰ τὸν μῆνα Ἰούνιον 1962 οἱ Καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς κ.κ. Ἀγγελος Ἀγγελόπουλος, Ἰωάννης Γεωργάκης, Γεώργιος Δασκαλάκης, Σ. Καλογερόπουλος-Στράτης καὶ Ἱερώνυμος Πίντος μετέβησαν εἰς Βερολῖνον, κατόπιν προσκλήσεως τῆς Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Βερολίνου. Ἀντικείμενον τῆς ἐπισκέψεως ἀπετέλεσεν φροντιστήριον ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς τοῦ Βερολίνου καὶ τῶν συναδέλφων, μὲ θέμα : «τὰ προβλήματα τῶν ὑπαναπτύκτων χωρῶν», κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου οἱ Καθηγηταὶ προέβησαν εἰς σχετικὰς ἀνακοινώσεις.

Δι' ἀποφάσεως (Arrêté) τοῦ Γάλλου Ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Παιδείας, ληφθείσης τὴν 15ην Ἰουνίου 1961 (Journal Officiel τῆς 9ης Ἰουλίου 1961)

και επικυρώσης προηγουμένην απόφασιν τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Lyon ἀπὸ 5 Δεκεμβρίου 1958 ὡς καὶ ἀντίστοιχον ἀπόφασιν ἀπὸ 12 Δεκεμβρίου 1958 τῆς Συγκλήτου τοῦ αὐτοῦ Πανεπιστημίου, ἀπενεμήθη εἰς τὸν Καθηγητὴν κ. Γεώργιον Κ. Τενεκίδην ὁ τίτλος τοῦ ἐπιτίμου Διδάκτορος. Ἡ ἐπίδοσις τοῦ σχετικοῦ διπλώματος ἐγένετο ἐν ἐπισήμῳ τελετῇ, τὴν 23ην Ὀκτωβρίου 1961, εἰς τὸ Μέγα Ἀμφιθέατρον τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Lyon, παρουσίᾳ καὶ τοῦ ἐν Γαλλίᾳ Πρέσβεως τῆς Ἑλλάδος.

Εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ἑλληνο-γιουγκοσλαβικῆς περὶ πνευματικῶν ἀνταλλαγῶν μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν συμφωνίας, ὁ Καθηγητὴς κ. Γ. Τενεκίδης ἐπεσκέφθη κατὰ Μάιον τοῦ 1962 τὰ Πανεπιστήμια Σκοπίων, Βελιγραδίου, Ζάγκρεμπ καὶ Λιουμπλιάνας ὅπου ἔδωκε διαλέξεις περὶ τῶν «Διεθνῶν Σχέσεων» ὡς αὐτοτελοῦς κλάδου τῶν κοινωνικῶν ἐπιστημῶν.

Τὴν 12ην Ἰουλίου 1962 ὁ Καθηγητὴς κ. Δ. Βεζανῆς ὠμίλησεν εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Μονάχου ἐνώπιον πυκνοῦ ἀκροατηρίου, ἐξ ἐπιστημόνων καὶ φοιτητῶν μὲ θέμα : «Κριτικὴ ἀνάλυσις τῆς διδασκαλίας περὶ διακρίσεως τῶν ἐξουσιῶν». Ἡ διάλεξις αὐτῇ, διὰ τὴν ὅποιαν ἐπέδειξεν ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον ὁ Ὑπουργὸς Παιδείας τῆς Βαυαρίας καὶ Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Μονάχου κ. Maunz, τοποθετεῖται εἰς τὸ πλαίσιον τῆς προαγωγῆς τῶν ἑλληνογερμανικῶν πνευματικῶν σχέσεων.

Ἀπὸ τῆς 12ης μέχρι τῆς 20ῆς Ἰουλίου 1962 ὁ Καθηγητὴς κ. Γεώργιος Παπαχατζῆς ἐξέπροσώπησεν ἐν Βιέννῃ τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸ ἐκεῖ συγκληθὲν 12ον Διεθνὲς συνέδριον διοικητικῶν Ἐπιστημῶν, ὁρισθεὶς ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ὁμοῦ μετὰ δύο ἄλλων εἰδικῶν, τοῦ Συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας κ. Γ. Μαραγκοπούλου καὶ τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Νομικῆς Σχολῆς κ. Μιχ. Δένδια. Τὸ Συνέδριον εἶχεν ὁργανωθῇ εἰς τὴν αὐστριακὴν πρωτεύουσιν ὑπὸ τοῦ ἐν Βρυξέλλαις ἐδρεύοντος Διεθνοῦς Ἰνστιτούτου Διοικητικῶν Ἐπιστημῶν, ἐν συνεζητήθησαν δ' ἐν αὐτῷ θέματα σχετικὰ μὲ τὴν τεχνικὴν βοήθειαν, εἰς χώρας ὑπὸ ἀνάπτυξιν, εἰς τὸν τομέα τῆς δημοσίας διοικήσεως, ἐπίσης δὲ σχετικὰ μὲ τὴν ἐνδεδειγμένην ὁργάνωσιν κρατικῶν ὑπηρεσιῶν ἐπὶ σκοπῷ τῆς κατὰ τὸ δυνατόν ἐντελεστέρας οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως.

Ἐθνικὸς Σύλλογος Φοιτητῶν

Πρόεδρος Α. Κόντος, Ἀντιπρόεδρος Α' Δ. Τσελεκούνης, Ἀντιπρόεδρος Β' Π. Καλογεράς, Γενικὸς Γραμματεὺς Π. Ταβουλάρης, Εἰδ. Γραμματεὺς Κόντος Λεονάρδος, Ταμίας Κουνινιώτης Νικόλαος. Μέλη, Κ. Ἀρβανίτης, Α. Γεωργακόπουλος, Ν. Κουνινιώτης, Π. Ρεντζούλας, Α. Ρωσσέτης.

Σύλλογος Πτυχιούχων

Ἰωάννης Κουρῆς Πρόεδρος, Παναγιώτης Παπαγαρυφάλλου Ἀντιπρόεδρος, Χρῆστος Ζαφειρέλλης Γεν. Γραμματεὺς, Θεοδόσιος Βλάχος Ταμίας, Λάμπρος Καράμπελας Γενικὸς Ἔφορος, Εὐστάθιος Τσεπενέκας Εἰδικὸς Γραμματεὺς, Ἀθανάσιος Δασκαλάκης, Σωκράτης Κῆτσος καὶ Χαράλαμπος Βούλγαρης Μέλη.

Τὸ νῦν Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου συνέβαλε μεγάλως εἰς τὴν ὀργάνωσιν τοῦ Συλλόγου τῶν Πτυχιούχων καὶ ἀπαριθμεῖ σήμερον ἄνω τῶν 600 τακτικῶν μελῶν. Ἀντιμετώπισε μὲ θάρρος καὶ πίστιν τὰ πολλὰ καὶ δύσκολα προβλήματα ποὺ ἀπασχολοῦν τοὺς Πτυχιούχους τῆς Σχολῆς μας.

Συνεργάζεται στενῶς μετὰ τῆς Σχολῆς καὶ συμβάλλει θετικῶς εἰς τὴν προώθησιν τῶν ζητημάτων τῶν ἀφορώντων τὴν Σχολὴν καὶ τοὺς Πτυχιούχους.

Διατηρεῖ ἀπὸ διετίας Γραφεῖα εἰς τὸ κέντρον τῶν Ἀθηνῶν – ὁδὸς Ἐλευθερίου Βενιζέλου 42, 7ος Ὅροφος Γραφεῖον 708, διὰ τὴν καλλιτέραν ἐπαφὴν τῶν Πτυχιούχων μετὰ τοῦ Συλλόγου πρὸς ἐνημέρωσιν καὶ ἐξυπηρέτησιν αὐτῶν.

Διοργανώνει συνεστιάσεις μὲ Ἐπιστημονικὰς ἀνακοινώσεις, συζητήσεις ἐπὶ θεμάτων Ἐπιστημονικῶν, ψυχολογικὰς συγκεντρώσεις, Διαλέξεις μὲ ὁμιλητὰς Πτυχιούχους τῆς Σχολῆς μας, Ἐκδρομὰς κλπ.

Ἐκδίδει Δελτίον Πληροφοριῶν πρὸς ἀνημέρωσιν τῶν Πτυχιούχων.

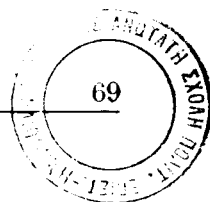
Ἡ ὑπαρξὶς τοῦ Συλλόγου εἶναι ἀπαραίτητος καὶ ἀναγκαία, διότι βοηθεῖ ποικιλοτρόπως εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν πολλῶν προβλημάτων καὶ χρησιμεύει συνάμα ὡς συνθετικὸς κρῖκος μεταξὺ Πτυχιούχων καὶ Σχολῆς.

Συνιστᾶται δέ, εἰς πάντα Πτυχιούχον ὅπως ἐγγράφηται ἀμελλητὶ μέλος αὐτοῦ παρέχων εἰς αὐτὸν πᾶσαν ἠθικὴν καὶ ὕλικήν ὑποστήριξιν.

Σύνδεσμος Εὐρωπαϊκῆς Συνεργασίας Φοιτητῶν Πανείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν

Τὸ Δ.Σ. τοῦ Συνδέσμου Εὐρωπαϊκῆς Συνεργασίας Σπουδαστῶν τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἔχει ὡς κάτωθι :

Πρόεδρος Χαρίτος Σπυρίδων, Ἀντιπρόεδρος Κίννας Ἰωάννης, Γεν. Γραμματεὺς Κουνινιώτης Νικόλαος, Ταμίας Φλεριανθὸς Κων/νος, Γεν. Ἔφορος Κεφάλας Χαρίλαος, Ἔφορος Ἐξωτερικῶν Σχέσεων Κοντοβασίλης Ἰωάννης, Ἔφορος Τύπου, Διαφωτίσεως καὶ Δημ. Σχέσεων Ζώγας Δημήτριος, Ἔφορος Καλλιτεχνικῶν Ἐκδηλώσεων Καραχάλιος Νικόλαος, Ἔφορος Κοινωνικῶν Ἐκδηλώσεων καὶ Ἐκδρομῶν Ρουσινὸς Γεώργιος.

Σ Τ Α Τ Ι Σ Τ Ι Κ Η

ΤΩΝ ΛΑΒΟΝΤΩΝ ΠΤΥΧΙΟΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Ακαδημαϊκὸν ἔτος	Πτυχιούχοι	Ακαδημαϊκὸν ἔτος	Πτυχιούχοι
1937-1938	5	1950-1951	87
1938-1939	16	1951-1952	105
1939-1940	37	1952-1953	154
1940-1941	184	1953-1954	225
1941-1942	403	1954-1955	242
1942-1943	135	1955-1956	357
1943-1944	140	1956-1957	467
1944-1945	54	1957-1958	422
1945-1946	62	1958-1959	523
1946-1947	109	1959-1960	470
1947-1948	83	1960-1961	551
1948-1949	89	1961-1962	467
1949-1950	83		

ÉCOLE DES SCIENCES POLITIQUES "PANTIOS,,

L'École des Sciences Politiques «Pantios» fut fondée à Athènes en 1930 par initiative privée et sur le modèle de l'École des Sciences Politiques de Paris afin de donner à la Grèce une École pour l'éducation politique des jeunes et la formation de cadres de fonctionnaires d'un niveau supérieur. Cette Institution répondait à une nécessité pour la patrie d'Aristote, berceau de la science politique.

Alexandre Pantos, originaire du Pélion et diplômé de l'École des Sciences Politiques de Paris, légua toute sa fortune à la fondation de cette École, tandis que Georges Frangoudis, originaire de Chypre, prenait l'initiative en vue de la création d'une École Libre de Sciences Politiques en collaboration avec des esprits éclairés de l'époque.

L'École est administrée par l'Assemblée Générale des Professeurs et par le Sénat élu par cette Assemblée Générale.

Le Recteur en est M. D. Zakythinos, Professeur de l'Histoire de la Grèce Moderne et le Vice - Recteur M. J. Georgakis, Professeur de Droit Pénal.

Le diplôme de l'École est équivalent à celui de la section des Sciences Politiques de la Faculté de Droit et des Grandes Écoles, conférant exactement les mêmes titres pour la nomination aux fonctions publiques. La durée des études est de trois ans. Les jeunes gens des deux sexes titulaires d'un certificat de fin d'études secondaires ou d'école de commerce secondaire y sont admis après concours ; un examen est prévu à la fin de chaque année et les candidats obtiennent la licence au terme de leurs études après avoir subi avec succès les épreuves requises tant écrites qu'orales.

Le cycle des études diffère essentiellement de celui des institutions supérieures d'enseignement en Grèce. Bien que possédant des chaires équivalentes à celles de l'Université sa mission est cependant différente. Dans cet ordre d'idées l'École des Sciences Politiques «Pantios» d'Athènes, en accord avec les conceptions modernes relatives à l'enseignement des sciences politiques et sociales, a inscrit à son programme d'études les diverses disciplines afférentes au Droit, avec une attention particu-

lière au Droit public, l'économie, la sociologie, la philosophie, l'histoire, la science politique, l'administration publique etc.

Le cycle d'études est sanctionné par le «Diplome de Sciences Politiques», tandis que le Doctorat est accordé après un stage de six mois et soutenance de thèse.

Une nouvelle organisation est prévue relative à la création d'une quatrième année et d'Instituts spécialisés en administration, journalisme, études internationales, sciences sociales.

Cours spéciaux : Afin de venir en aide aux étudiants qui en exprimeraient le désir, des cours spéciaux de sténographie et de langues étrangères ont été institués, à divers degrés, pour l'enseignement de l'anglais, de l'allemand, du français et de l'italien.

Éducation physique et diverses activités : Des concours d'athlétisme sont prévus; d'autre part, le Comité spécial des étudiants organise fréquemment des excursions à caractère scientifique et artistique en Grèce aussi bien qu'à l'étranger. Des représentations cinématographiques et théâtrales ainsi que des concerts sont également organisés.

Bibliothèque et salle de lecture : Une salle de lecture est disponible pour les étudiants qui ne pourraient se procurer les ouvrages scientifiques; la bibliothèque dispose d'un grand nombre de livres et de revues et s'enrichit constamment de nouvelles acquisitions.

Il existe un centre médical à l'intention des étudiants; un «*Bureau de travail*» pour les étudiants diplômés de l'École a été institué par le Comité de prévoyance des étudiants.

I. PROFESSEURS

1. A. Angélopoulos : Économie Politique
2. Sp. Calogeropoulos-Stratis : Droit International Public et Histoire Diplomatique
3. G. Daskalakis : Introduction à la Science du Droit Public
4. J. Georgakis : Droit Pénal
5. G. Papahadjis : Droit Administratif
6. J. Papazachariou : Pathologie Sociale et Criminologie
7. J. Paraskévopoulos : Économie Politique
8. P. Perdikas : Droit Commercial

9. J. Pintos	: Introduction aux Sciences Sociales
et Économiques et Géographie
Économique
10. J. Sontis	: Droit Civil
11. J. Spandanopoulos	: Comptabilité et Économie des Entre-
prises privées
12. M. Stassinopoulos	: Droit Administratif
13. G. Ténékidès	: Droit International Public
14. J. Théodorakopoulos	: Introduction à la Philosophie
15. D. Vezanis	: Théorie Générale de l'État
16. D. Zakythinos	: Histoire Politique de la Grèce Moderne
<i>II. Professeur agrégé</i> : Platon Stamatiadès, Sociologie	
<i>III. Cours spéciaux</i> : Gymnastique, Sports (Prof. G. Pa-
noutsopoulos)	
<i>IV. Langues étrangères</i>	

"PANTIOS,, SCHOOL OF POLITICAL SCIENCE

The «Pantios» School of Political Science was founded in Athens in 1930 through private initiative on the model of the School of Political Science of Paris in order to provide Greece with a School of political studies and give to the country public servants of a higher education. The foundation of this Institution constituent a necessity for Aristotle's homeland, which is also the cradle of the political science.

Alexander Pantos, originating from Pelion and graduated from the School of Political Science of Paris, left by his will all his fortune for the foundation of this School; besides, George Frangoudis, from Cyprus, took the initiative together with a group of inspired men of that time in view of creating the School of Political Science.

The School is being directed by the General Assembly of the Professors and the Governing Board chosen by this General Assembly.

The Rector is Mr. D. Zakythinos, Professor of the History of Civilization and Vice-Rector Mr. J. Georgakis, Professor of the Penal Law.

The Diploma is equivalent to the one given by the Department of Political Science at the Faculty of Law and other Institutions of a University standard. The course of studies lasts three year. Young people of both sexes who have obtained a High School or Commercial High School degree are admitted to the School following a required entrance examination; the students have to take an examination at the end of every year and they obtain the Diploma after having successfully undergone the required oral and written examination on completion of their studies.

The curriculum of the School is essentially different from the one offered by University level institutions in Greece. Although it has departments corresponding to those of the University its task is different. Following the modern concepts of education relative to the teaching of political and social science, the School includes several curricula referring to Law, with a stress on Public Law, economics, sociology, philosophy, history, political science, public administration etc.

The School gives the Students a Diploma of political science; a doctorate is given to students having been through six months training attendance and having prepared a thesis.

A new organization is under planning and refers to the establishing of a fourth year of studies and Departments specialized in administration, journalism, international studies, social science etc.

Special Courses : Special courses of shorthand and foreign languages have been established, at different levels, for the teaching of English, German and Italian languages.

Physical Education and activities : Athletic matches as well as numerous excursions to the places of archeological educational and artistic interest are organized not only within Greece but also abroad, by a special student Committee. Cinema and theatre performances are frequently organized as well.

Library and Reading hall : In order to help students who cannot afford scientific books a reading hall is open at certain hours ; the library contains a large number of books and magazines and is being constantly enriched by new ones.

A medical centre provides medical care to the students ; the student welfare Committee has set up an Employment office for the graduating students.

I. PROFESSORS

1. A. Angelopoulos : Economic Policy
 2. Sp. Cologeropoulos-Stratis : Public International Law and Diplomatic History
 3. G. Daskalakis : Introduction to the Science of the Public Law
 4. J. Georgakis : Penal Law
 5. G. Papahadjis : Administrative Law
 6. J. Papazachariou : Social Pathology and Criminology
 7. J. Paraskevopoulos : Political Economy
 8. P. Perdikas : Commercial Law
 9. J. Pintos : Introduction to the Social and Economic Sciences and Economic Geography
 10. J. Sontis : Civil Law
 11. J. Spandanopoulos : Book-keeping and Economy of the private enterprises
 12. M. Stassinopoulos : Administrative Law
 13. G. Tenekides : Public International Law
 14. J. Theodorakopoulos : Introduction to Philosophy
 15. D. Vezanis : General Theory of the State
 16. D. Zakythinos : Political History of Modern Greece
- II. Associate professors :* Sociology
- III. Special Courses :* G. Panoutsopoulos, Gymnastics, Sports
- IV. Foreign languages.*

DIE PANTIOS HOCHSCHULE FÜR POLITIK IN ATHEN

Um Griechenland eine Hochschule für die politische Erziehung der Jugend und die Ausbildung der höheren Beamtenschaft zu sichern, ist die Pantios Hochschule für Politik 1930 auf private Initiative und nach dem Vorbild der Pariser Hochschule für Politische Wissenschaften gegründet worden. Diese Institution war eine Notwendigkeit im Lande des Aristoteles, der Wiege der Staatswissenschaft.

Alexander Pantos von Piliongebirge stammend, ein Diplomierter der Pariser Hochschule für Politische Wissenschaften, hinterliess sein ganzes Vermögen für die Gründung dieser Schule, während der Zypriote Georg Frangudis nahm die Initiative der tatsächlichen Errichtung und Entwicklung der Hochschule unter der Mitarbeit und Unterstützung gebildeter Zeitgenossen.

Die Hochschule wird durch die Generalversammlung der Professoren und durch den von dieser gewählte Senat verwaltet.

Heute wirkt Dr. D. Sakythinos, Professor für Politische Geschichte Griechenlands, als Rektor, und Dr. J. Georgakis, Professor für Strafrecht, Strafprozessrecht und Strafpolitik, als Vize - Rektor.

Das Diplom der Pantioshochschule ist den Diplomen der Abteilung für Staatswissenschaften der Juristischen Fakultäten der anderen Hochschulen gleichwertig und von gleichem Range, was die Aufnahme in staatlichen und anderen öffentlichrechtlichen Dienststellen anbetrifft. Die Dauer des Studiums ist dreijährig. Die Jungen beider Geschlechter, die ein Abschlusszeugnis der Mittelschule besitzen, werden nach Prüfung aufgenommen. Eine Zwischenprüfung ist nach Abschluss des ersten und zweiten Akademischen Jahres vorgesehen. Die Kandidaten bekommen ihr Diplom am Ende ihres Studiums, nachdem sie die vorgeschriebene schriftliche und mündliche Endprüfung bestanden haben.

Der Umkreis der Fächer unterscheidet sich wesentlich dem der anderen juristischen Fakultäten Griechenlands; Die Pantioshochschule vertritt eine ganz andere Mission. In diesem Sinne führt sie, in Uebereinstimmung zu den neuesten, jetzt herrschenden, Auffassungen, in ihrem Studienprogramm die Fächer des Rechts (ganz besonders des öffentlichen Rechtes), der Wirtschaft, der Soziologie, der Philo-

sophie, der Geschichte, der Politischen Theorie, der Öffentlichen Verwaltung.

Den Absolventen des dreijährigen Studiums wird das «Diplom der Politischen Wissenschaften» erteilt; des Doktordiplom denen, die sich nach 6-monatigen praktischen Arbeit und Unterstützung einer Doktorarbeit, die Doktorprüfung erfolgreich bestehen.

Eine neue Organisation ist vorgesehen, wonach dem Studium ein Viertes Jahr zugefügt wird; Sonderinstitute für Verwaltung, Journalistik, Internationale Studien und Sozialwissenschaften werden auch gegründet.

Sonderkurse : Für die Studenten, die dafür den Wunsch äussern, sind Spezialkurse für Kurzschrift und Weltsprachen (englisch, deutsch, französisch und italienisch) vorgesehen.

Körperliche Kultur und sonstige Tätigkeiten : Es finden statt turnerische und leichtathletische Wettkämpfe, wissenschaftliche und kulturelle Reisen und Exkursionen im Inland und nach dem Auslande sowie Kino- und Theatervorstellungen und Konzerte.

Bibliothek und Lesesaal : Ein Lesesaal steht zur Verfügung der undemittelten Studenten, damit sie die Lehrbücher und Grundrisse gebrauchen können. Die Bibliothek verfügt über eine grosse Zahl von Bücher und Zeitschriften, sie wird durch neue Ankäufe ständig bereichert.

Ein Aertzliches Zentrum sorgt für die Studenten, sowie ein Anstellungsbüro für die absolvierenden Diplomträger der Hochschule.

I. PROFESSOREN

1. A. Angelopoulos	: Volkswirtschaftslehre
2. G. Daskalakis	: Einführung in das Öffentliche Recht
3. J. Georgakis	: Strafrecht, Strafprozessrecht und Strafpolitik.
4. Sp. Kalogeropoulos-Stratis	: Völkerrecht und Diplomatische Geschichte
5. G. Papahatzis	: Verwaltungsrecht
6. J. Papasahariu	: Sozialpathologie und Kriminologie
7. J. Paraskewopoulos	: Volkswirtschaftslehre
8. P. Perdikas	: Handelsrecht

-
9. J. Pintos	: Einführung in den Sozial - und Wirtschaftliche Wissenschaften und Geoökonomie
10. J. Sontis	: Bürgerliches Recht
11. J. Spandanopulos	: Betriebswirtschaftslehre und Buchhaltung
12. M. Stassinopulos	: Verwaltungsrecht
13. G. Tenekidis	: Völkerrecht
14. J. Theodorakopulos	: Einführung in die Philosophie, Kulturphilosophie
15. D. Wesanis	: Allgemeine Staatslehre
16. D. Zakythinos	: Politische Geschichte Griechenlands
II. Privatdozent	: Platon Stamatiadis, Soziologie
III. Hochschul-Sportlehrer	: G. Panutsopulos
IV. Fremde Sprachen	

SCUOLA DI SCIENZE POLITICHE DI ATHENE "PANTIOS,,

La Scuola di Scienze Politiche «Pantios» fù fondata in Atene nel 1930 ad iniziativa privata sopra il modello della Scuola delle Scienze Politiche di Parigi, allo scopo di una educazione politica dei giovani e la formazione di quadri di funzionari di un livello superiore. Tale istituzione rispondeva a una necessità per la patria di Aristotele, culla della scienza politica.

Alessandro Pantos, originario di Pelion e diplomato della Scuola delle Scienze Politiche di Parigi, lascio in dono tutti i suoi averi perchè venisse fondata questa Scuola, mentre Giorgio Frangoudis, originario di Cipro, prese l'iniziativa della creazione di una Scuola Libera di Scienze Politiche in collaborazione con altre persone colte dell'epoca.

La Scuola viene amministrata dall'Assemblea Generale dei Professori e dal Senato eletto dall'Assemblea Generale.

E Rettore il professore D. Zakithinos, Professore di Storia della Civiltà e Vice - Rettore il professore J. Georgakis Professore di Diritto Penale.

Il diploma della Scuola è equivalente a quello rilasciato dalla sezione di Scienze Politiche della Facoltà di Legge e delle altre Istituzione Superiori Culturali del paese, e procura esattamente i stessi diritti in merito alla nomina alle funzioni pubbliche. La durata dei studi è di tre anni. I giovani dei due sessi, titolari di un certificato di studi secondari o di scuole medie di commercio ci sono ammessi dopo concorso. Un esame è previsto alla fine di ogni anno scolastico, e i candidati ottengono la licenza al termine dei loro studi dopo aver subito con successo gli esami imposti, tanto scritti che orali.

Il ciclo dei studi è essenzialmente diverso di quello delle altre Istituzioni Superiori di Cultura in Grecia. Nonostante le Cattedre siano corrispondenti a quelle dell'Università, esse hanno una missione ben diversa. Predando spunto da questo concetto la Scuola di Scienze Politiche «Pantios» di Atene, seguendo le novissime concezioni relative all'insegnamento delle scienze politiche e sociali. comprende nel suo

programma di studi cicli di Giurisprudenza, con attenzione particolare al Diritto Pubblico d'Economia, di Sociologia, di Filosofia, di Storia, di Scienza Politica, di Amministrazione Pubblica ecc.

Il ciclo degli studi conferisce il «Diploma di Scienze Politiche» mentre la laurea è rilasciata dopo una pratica di sei mesi e la sostenanza di una tesi.

È prevista una nuova organizzazione relativa alla creazione di un quarto anno di studi degli Istituti speciali d'Amministrazione, Giornalismo, Studi Internazionali e Scienze Sociali.

Corsi speciali : A l'intenzione degli studenti chi ne esprimono il desiderio, sono stati organizzati corsi speciali di stenografia e di lingue straniere, in gradi variati per l'insegnamento del inglese, del tedesco, del francese e del italiano.

Educazione fisica e attività diverse : Ci sono previsti competizioni atletiche, escursioni di carattere scientifico e artistico, tanto in Grecia, che all'estero. Rappresentazioni cinematografiche e teatrali, e concerti musicali vengono pure organizzati.

Biblioteca e sala di lettura : Una sala di lettura è disponibile per gli studenti che non dispongono i mezzi di procurarsi le opere scientifiche. La biblioteca dispone di numerosi libri e riviste, e viene costantemente arricchita di nuove opere.

Esiste un centro medicale per gli studenti, e un «Ufficio d'Impiego» per gli studenti diplomati della Scuola fu creato dal Comitato di Previdenza Studentina.

I. PROFESSORI

1. A. Angelopulos	: Economia Politica
2. Sp. Calogeropulos - Stratis	: Diritto Internazionale Pubblico e Storia Diplomatica.
3. G. Daskalakis	: Introduzione alla Scienza di Diritto Pubblico
4. J. Georgakis	: Diritto Penale
5. G. Papahagis	: Diritto Amministrativo
6. J. Papazahariu	: Socialpatologia e Criminologia
7. J. Paraskevopulos	: Economia Politica
8. P. Perdikas	: Diritto Commerciale
9. J. Pintos	: Introduzione alle Scienze Economiche e Sociale e Geografia Economica

- 10. J. Sontis : Diritto Civile
- 11. J. Spandanopulos : Ragioneria e Economia Aziendale
- 12. M. Stassinopulos : Diritto Amministrativo
- 13. G. Tenekidis : Diritto Internazionale Pubblico
- 14. J. Theodorakopulos : Introduzione alla Filosofia
- 15. D. Vezanis : Teoria dello Stato
- 16. D. Zakythinos : Storia Politica della Grecia

II. Libero Docente : Platon Stamatiadis, Sociologia

III. Gimnastica-Sport-Aletica : G. Panutsopulos

IV. Lingue Straniere

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΣΧΟΛΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΣΧΟΛΗΣ (Λεωφόρος Συγγρού 146)	Τηλέφωνα
ΠΡΥΤΑΝΙΣ	911.682
ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ	914.689
ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ	911.697
ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ	911.511
ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΝ	911.511
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ	913.000

ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Α'. ΟΜΟΤΙΜΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ

ΔΗΜΟΣΘ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ	Μεγίστης καὶ Δοϊράνης 213	960.444
ΧΡΥΣΟΣ ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ	Μουρούζη 7	711.020
ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΚΟΥΓΕΑΣ	Καρνατίδων 8	910.608
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΥΡΟΥ	Βασ. Κων/τίνου 39, Ἅγιοι Ἀνάργυροι	882.035
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΛΙΤΣΟΥΝΑΚΗΣ	Εὐρύαλης 12, Δικηγορικά, Γλυφάδα	045.000
ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ ΚΑΛΛΙΑΒΑΣ	Πάρνηθος 57 (Ψυχικόν)	673.786

Β'. ΤΑΚΤΙΚΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ	Βουκουρεστίου 16,	621.153
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΕΖΑΝΗΣ	Ἄλωπεκῆς 42	712.223
ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΕΩΡΓΑΚΗΣ	N. Βάμβα 4	714.051
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ	Ἰακωβίδου 54	882.742
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΖΑΚΥΘΗΝΟΣ	Δημοκρίτου 6	612.819
ΙΩΑΝ. ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ	Σκουφᾶ 19	611.560
ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ—		
ΣΤΡΑΤΗΣ	Ἡροδότου 10	716.284
ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ	Εὐτ. Καβαλλότι 3α (010.975)	912.831
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΧΑΤΖΗΣ	Βασιλέως Γεωργίου Β' καὶ Ἰοφώντος 9	717.072
ΙΩΑΝ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ	Πατριάρχου Ἰωακείμ 53	711.872
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΕΡΙΔΙΚΑΣ	Ὀμήρου 24 (019.188)	624.190
ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ ΠΙΝΤΟΣ	Μιμνέρμου 2	712.108

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΟΝΤΗΣ	Δεκελείας 4 (Έκάλη)	019.279
ΙΩΑΝ. ΣΠΑΝΔΑΝΟΠΟΥΛΟΣ	Άλωπεκής 33	714.511
ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ	Ταύγέτου 7 (Ψυχικόν)	613.197
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΕΝΕΚΙΔΗΣ	Πλουτάρχου 3	710.868

Γ'. ΥΦΗΓΗΤΩΝ

ΠΛΑΤ. ΣΤΑΜΑΤΙΑΔΗΣ	Μηθύμνης 28	873.500
-------------------	-------------	---------

Δ'. ΕΙΔΙΚΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ

MARIE L. ASSERIN	Νίκης 26	224.241
ΓΡΗΓ. ΠΑΝΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ	Σύρου 29	221.862

Ε'. ΒΟΗΘΗΤΙΚΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΦΟΥΣΗΣ	Όμηρίδου 18 (Πειραιεύς)	471.253
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΚΚΑΣ	Σταδίου 31	222.664
ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΣΚΟΠΕΤΟΥ	Ευζώνων 9	

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Α'. ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΜΙΧΑΛΟΥ-ΚΟΥΓΕΑ	Λεωφ. Συγγρού 197	960.146
ΧΡΥΣΑΥΓΗ ΚΟΥΒΕΛΙΩΤΟΥ-ΧΡΥΣΑΝΘΗ	Κρητών 50	912.490
ΟΥΡΑΝΙΑ ΣΤΡΑΒΟΛΑΙΜΟΥ	Βούρβαχη 16	913.454
ΜΑΡΙΑ ΚΑΣΙΜΙΔΟΥ-ΣΙΓΑΛΑ	Μαυρογένους 3 (Λόφος Σικελίας)	913.174
ΕΛΕΝΗ ΚΟΚΚΙΝΟΥ	Κόδρου 9	224.077
ΑΡΓΥΡΩ ΛΙΟΥΔΑΚΗ-ΧΩΡΙΑ-ΝΟΠΟΥΛΟΥ	Μπακνανά 29 (Νέος Κόσμος)	
ΙΣΜΗΝΗ ΠΑΠΑΔΑΚΗ,	Γρανικοῦ 22	

Β'. ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΝ - ΤΑΜΕΙΟΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΕΔΕΣ	Υπάτης 7	
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ	Ευρυδάμαντος 57 (Άγ. Σώστης)	968.633
ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΤΑΓΛΑΟΥΕΡ	Έρεχθείου 14	914.504

Γ'. ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΒΑΚΑΤΑΣΗΣ	Χρεμωνίδου 19	
---------------------	---------------	--

Δ'. ΥΠΗΡΕΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ	Λεωφ. Συγγροῦ 146
ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΖΑΡΗΣ	Δάβαρη 49
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΒΕΡΤΗΣ	Λεωφ. Συγγροῦ 146
ΠΕΤΡΟΣ ΤΣΙΓΑΡΑΣ	
ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΥ	Χαριδήμου 14 (Παγκράτι)

ΕΤΕΡΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ

ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΠΕΡΙΘΑΛΨΕΩΣ

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΚΟΥΡΟΥΚΛΗΣ, φυμα- τιολόγος καὶ ἀκτινολόγος, τ. Δ' ντῆς Κρατικοῦ Σανατορίου Πεντέλης	Σολωμοῦ 4 (Ἐξάρχεια)	615.039
---	----------------------	---------

ΙΔΡΥΜΑΤΩΝ

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΕΘΝΙΚΟΝ ΙΔΡΥΜΑ Φιλελλήνων 9	234.126 καὶ 234.241
ΙΔΡΥΜΑ ΚΡΑΤ. ΥΠΟΤΡΟΦΙΩΝ Λυσικράτους 14	235.580
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ	822.463